

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ»

Η Υψηλή Στρατηγική της Κίνας στο Ζήτημα της Ταϊβάν

The China's High Strategy on the Taiwan Issue

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Φραγκίσκος Ν. Παπακαλοδούκας

Αθήνα, Ιανουάριος 2024

Τριμελής Επιτροπή

Χαράλαμπος Παπασωτηρίου, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπων)

Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Κωνσταντίνος Υφαντής, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν. 1599/1986, δηλώνω ότι:

Η εργασία που παραδίδω είναι αποτέλεσμα πρωτότυπης έρευνας και δεν χρησιμοποιεί πνευματική ιδιοκτησία τρίτων χωρίς αναφορές.

Αναλαμβάνω όλες τις νομικές και διοικητικές συνέπειες σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι η εργασία μου αποτελεί προϊόν λογοκλοπής ή προϊόν τρίτων.

Copyright © Φραγκίσκος Ν. Παπακαλοδούκας, 2024

Allrightsreserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Η παρούσα Διατριβή αφιερώνεται στη σύζυγο μου Ελευθερία και στα παιδιά μου Στυλιανό, Ιωάννη, Νικόλαο - Παναγιώτη και Άγγελο - Μηνά - Κωνσταντίνο που με στηρίζουν πάντα με μεγάλη υπομονή.

Ευχαριστίες

Ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στον επιβλέποντα καθηγητή μου στη Σχολή Εθνικής Άμυνας Δρ. Ιωάννη Παπαφλωράτο για την καθοδήγησή του. Η συνεργασία μας υπήρξε άψογη και ο Δρ. Παπαφλωράτος αποτελεί για εμένα υπόδειγμα ανθρώπου, καθηγητή και καθοδηγητή.

Επίσης οφείλω να ευχαριστήσω τους διδάσκοντες καθηγητές του Παντείου Πανεπιστημίου, κ.κ Χαράλαμπο Παπασωτηρίου, Κωνσταντίνο Αρβανιτόπουλο και Κωνσταντίνο Υφαντή, οι οποίοι συνέβαλαν στο να αποκτήσω σημαντικές γνώσεις στους τομείς του Διεθνούς Δικαίου, των Διεθνών Σχέσεων και της Διεθνούς Ασφάλειας.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	11
Σκοπός	13
Προϋποθέσεις	13
Παράγοντες	14
Κεφάλαιο Πρώτο	15
Οροί και Έννοιες Υψηλής Στρατηγικής και Περιφερειακής Δύναμης	15
1.1. Υψηλή στρατηγική	15
1.2. Περιφερειακή δύναμη.....	16
Κεφάλαιο Δεύτερο	17
Κίνα	17
2.1. Ιστορική αναδρομή.....	17
2.2. Βασικοί άξονες υψηλής στρατηγικής της Κίνας.....	23
2.2.1. Εσωτερική πολιτική της Κίνας.....	23
2.2.2. Οικονομική διάσταση της Κίνας	25
2.2.3. Διπλωματία - εξωτερική πολιτική της Κίνας	27
2.2.4. Η στρατιωτική στρατηγική της Κίνας	31
2.2.5. Διεθνής νομιμοποίηση	33
2.3. Η άνοδος της Κίνας ως περιφερειακή δύναμη.....	37
Κεφάλαιο Τρίτο	40
Ταϊβάν	40
3.1.Γεωγραφικά και ιστορικά στοιχεία της Ταϊβάν	40
3.1.1. Γεωγραφικά στοιχεία	40
3.1.2. Ιστορικά στοιχεία	40
3.2. Η άνοδος της Ταϊβάν ως οικονομική δύναμη	43
3.3. Σχέσεις ΗΠΑ – Ταϊβάν	46
Κεφάλαιο Τέταρτο	50
Διαμάχη Κίνας – Ταϊβάν	50
4.1. Ιστορική αναδρομή στο ζήτημα της Ταϊβάν	50
4.2. Θέση των ΗΠΑ στο ζήτημα της Ταϊβάν.....	56
4.3. Πρόσφατες εξελίξεις- περιστατικά κλιμάκωσης έντασης	58
4.4. Υψηλή στρατηγική της Κίνας στο ζήτημα της Ταϊβάν	63
Συμπεράσματα	66
Επίλογος	69

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.....	70
ΠΗΓΕΣ- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	70
Διαδικτυακές Πηγες (Internet Sites - Blogs)	70
Ελληνόγλωσση.....	79
Ξενόγλωσση.....	80
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	81
ΚΕΙΜΕΝΑ	81
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Γ» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	129
ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ.....	129

Η Υψηλή Στρατηγική της Κίνας στο Ζήτημα της Ταϊβάν

Φραγκίσκος Ν. Παπακαλοδούκας

Περίληψη

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η ανάλυση των σχέσεων μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν υπό το πρίσμα της υψηλής στρατηγικής του Πεκίνου στο ζήτημα της Ταϊβάν καθώς και της ανάδειξης της Κίνας ως περιφερειακής δύναμης στον χώρο της Ανατολικής Ασίας.

Η Κίνα θεωρεί πως η Ταϊβάν, που ακολουθεί τον δικό της ανεξάρτητο δρόμο από το τέλος του κινεζικού εμφυλίου πολέμου το 1949, αποτελεί επαρχία της. Η Κίνα είναι αποφασισμένη να αποτρέψει την ανεξαρτησία της Ταϊβάν και τελικά να εξασφαλίσει την ένωσή της με την ηπειρωτική χώρα. Σε κινέζικα στρατιωτικά εγχειρίδια, μάλιστα, έχει γραφτεί πως η ενσωμάτωση της Ταϊβάν θα τερματίσει εντελώς την στρατιωτική αντιπαράθεση στα στενά της Ταϊβάν.

Ο ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής της Κίνας παραμένει η «Αρχή της Μίας Κίνας». Για την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, η ενσωμάτωση της Ταϊβάν έχει το χαρακτήρα ενός καθήκοντος που πρέπει να εκπληρωθεί. Η προτιμητέα στρατηγική παραμένει η ειρηνική ενοποίηση. Δηλαδή η Ταϊβάν να συναινέσει στην ενσωμάτωσή της με την Κίνα, με βάση την αρχή «μία χώρα, δύο συστήματα». Αν και οι Κινέζοι ηγέτες τονίζουν την αποφασιστικότητά τους να επιλύσουν ειρηνικά τις διαφορές μεταξύ των δύο πλευρών στα Στενά της Ταϊβάν, το Πεκίνο ποτέ δεν απέκλεισε τη χρήση βίας κατά της Ταϊβάν. Αυτό διαμηνύει το Πεκίνο προς τους υποστηρικτές της ανεξαρτησίας της νήσου, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν πρόκειται να τους αφήσει «κανένα περιθώριο κινήσεων».

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι κάτοικοι της Ταϊβάν έχουν ζητήσει αυτονομία από την Κίνα. Καθώς όμως το Πεκίνο λαμβάνει κατασταλτικά μέτρα στο Χονγκ Κονγκ και ευρύτερα σε ολόκληρη τη Κίνα, οι κάτοικοι του νησιού θεωρούν τους εαυτούς τους αποκλειστικά Ταϊβανέζους και η συντριπτική πλειοψηφία τους, απορρίπτει το μοντέλο «μία χώρα, δύο συστήματα». Φυσικά αυτό δεν θα μπορούσε να περάσει αναπάντητο από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας, το οποίο επανειλημμένως έχει δηλώσει ότι κάτι τέτοιο ούτε λίγο ούτε πολύ θα σήμαινε πόλεμο.

Καθώς η Κίνα γίνεται ισχυρότερη οικονομικά και στρατιωτικά, και αναδεικνύεται σε σημαντική περιφερειακή και παγκόσμια δύναμη, ορισμένοι παρατηρητές ανησυχούν ότι το Πεκίνο μπορεί να επιλέξει να επιδείξει αποφασιστικότητα με τρόπο που θα διαταράξει την

ευαίσθητη ισορροπία του Στενού της Ταϊβάν. Οποιαδήποτε στρατιωτική δραστηριότητα μεταξύ Κίνας-Ταϊβάν θα διαταράξει την παγκόσμια αλυσίδα εφοδιασμού, δημιουργώντας κρίση στη διεθνή σκηνή καθώς το Στενό είναι ένας από τους σημαντικότερους παγκόσμιους εμπορικούς δρόμους.

Την ίδια στιγμή το Πεκίνο δεν αγνοεί το οικονομικό κόστος και τις συνέπειές μιας πολεμικής επιχείρησης εναντίον της Ταϊβάν. Μία τέτοια ενέργεια εγκυμονεί τον κίνδυνο να επιβληθούν στην Κίνα ισχυρές οικονομικές και πολιτικές κυρώσεις καθώς και τον κίνδυνο αποκλεισμού της από τις διεθνείς αγορές. Σε όλα αυτά προστίθεται και το ενδεχόμενο της στρατιωτικής εμπλοκής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΗΠΑ) υπέρ της Ταϊβάν. Επίσημως, η Ουάσιγκτον υποστηρίζει την «Πολιτική της Μίας Κίνας», αναγνωρίζοντας μόνο την κυβέρνηση του Πεκίνου ενώ δεν έχει επίσημους δεσμούς με την Ταϊπέι. Αν και οι ΗΠΑ δεν έχουν διπλωματικές σχέσεις με την Ταϊβάν, έχουν μια ισχυρή ανεπίσημη σχέση. Επιπλέον οι ΗΠΑ έχουν δεσμευτεί να προμηθεύουν την Ταϊβάν με «αμυντικά» όπλα. Το Πεκίνο έχει επανειλημμένα προτρέψει την Ουάσιγκτον να σταματήσει την πώληση όπλων και τις επαφές με την Ταϊπέι. Η Ουάσιγκτον έχοντας υιοθετήσει την πολιτική της «στρατηγικής ασάφειας», παραμένει σταθερά αντίθετη σε οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια, από οποιαδήποτε πλευρά, για αλλαγή του status quo, που κατά τον ορισμό της Ουάσιγκτον είναι η διατήρηση της ειρήνης και της σταθερότητας στα Στενά. Αυτό το διττό μήνυμα σημαίνει ότι οι ΗΠΑ δεν θα ανεχτούν τη χρήση βίας από το Πεκίνο, ούτε θα επιτρέψουν στην Ταϊβάν να ακολουθήσει προκλητικές πολιτικές που θα έχουν αποσταθεροποιητικές συνέπειες.

Λέξεις – κλειδιά : Κίνα, ΗΠΑ, Ταϊβάν, Ασία, Κινεζική Θάλασσα, Υψηλή Στρατηγική, Περιφερειακή Δύναμη, Εξωτερική Πολιτική, Περιβάλλον, Στενά, Οικονομία, Ισχύς.

The China's High Strategy on the Taiwan Issue

Fragkiskos N. Papakalodoukas

Abstract

The purpose of this paper is to analyze the relations between China and Taiwan in the light of Beijing's high strategy on the issue of Taiwan as well as the emergence of China as a regional power in the area of East Asia. China considers Taiwan, which has pursued its own independent path since the end of the Chinese Civil War in 1949, to be its province. China is determined to prevent Taiwan's independence and ultimately secure its union with the mainland. In fact, it has been written in Chinese military manuals that the integration of Taiwan will completely end the military confrontation in the Taiwan Strait.

The cornerstone of China's policy remains the "One China Principle". For the leadership of the Chinese Communist Party, the integration of Taiwan has the character of a duty that must be fulfilled. The preferred strategy remains the peaceful unification. That is, for Taiwan to consent to its integration with China, based on the "one country, two systems" principle. Although Chinese leaders emphasize their determination to peacefully resolve disputes between the two sides in the Taiwan Strait, Beijing has never ruled out the use of force against Taiwan. This is what Beijing is saying to the island's independence supporters, making it clear that it will leave them "no leeway"

There are not a few times that the people of Taiwan have asked for autonomy from China. But as Beijing takes repressive measures in Hong Kong and more broadly across China, the island's residents consider themselves exclusively Taiwanese and the vast majority of them reject the "one country, two systems" model. Of course this could not go unanswered by the Chinese Communist Party, which has repeatedly stated that such a thing would by no means mean war.

As China grows stronger economically and militarily, and emerges as a major regional and global power, some observers worry that Beijing may choose to show resolve in a way that upsets the delicate balance of the Taiwan Strait. Any military activity between China and Taiwan will disrupt the global supply chain, creating a crisis on the international stage as the Strait is one of the most important global trade routes.

At the same time, Beijing does not ignore the financial costs and consequences of a military operation against Taiwan. Such an action carries the risk of imposing on China strong economic and political sanctions as well as the risk of being excluded from international markets. Added to all this is the possibility of the military involvement of the United States of America (USA) in favor of Taiwan.

Officially, Washington supports the "One China Policy", recognizing only the Beijing government while having no formal ties with Taipei. Although the US does not have diplomatic relations with Taiwan, it does have a strong unofficial relationship. In addition, the US has pledged to supply Taiwan with "defensive" weapons. Beijing has repeatedly urged Washington to end arms sales and contacts with Taipei. Washington, having adopted the policy of "strategic ambiguity", remains steadfastly opposed to any unilateral action by either side to change the status quo, which Washington defines as the maintenance of peace and stability in the Straits. This dual message means that the US will not tolerate Beijing's use of force, nor will it allow Taiwan to pursue provocative policies that will have destabilizing consequences.

Keywords: China, USA, Taiwan, Asia, China Sea, High Strategy, Regional Power, Foreign Policy, Environment, Straits, Economy, Power.

Εισαγωγή

Μία από τις πιο σημαντικές εξελίξεις στο διεθνές σύστημα, τις τελευταίες δεκαετίες, είναι η επιστροφή της Κίνας σε καθεστώς μεγάλης δύναμης και η αναγνώρισή της ως η ισχυρότερη περιφερειακή δύναμη στην Ανατολική Ασία. Η μαοϊκή Κίνα εκμεταλλεύτηκε επιδέξια τις αντιφάσεις του Ψυχρού Πολέμου για να αποκτήσει μόνιμη έδρα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) και το δικαίωμα βέτο που συνεπάγεται, ενώ η επιτυχημένη μεταρρυθμιστική στρατηγική του Ντενγκ Σιαοπίνγκ (Deng Xiaoping) είχε ως αποτέλεσμα τη ραγδαία οικονομική της άνοδο.

Σήμερα είναι σχεδόν καθολικά αποδεκτό ότι η Κίνα έχει «δικαίωμα» στο καθεστώς της μεγάλης δύναμης. Το δικαίωμα αυτό στηρίζεται στην οικονομία της, στην παρουσία της στον ΟΗΕ και σε άλλους διεθνείς οργανισμούς, στην αχανή εδαφική της έκταση, στον μεγάλο της πληθυσμό καθώς και στο κύρος των χιλιάδων ετών του πολιτισμού της. Λόγω αυτού του κύρους της Κινεζικής Αυτοκρατορίας, η Κίνα θέλει πάνω απ' όλα να σταθεί ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις της εποχής και να αναγνωριστεί ως τέτοια. Κινέζοι αξιωματούχοι χρησιμοποιούν συχνά τη φράση: «αν ο 19^{ος} αιώνας ήταν για την Κίνα ο αιώνας της ταπεινώσεως και ο 20^{ος} αυτός της παλινορθώσεως, τότε ο 21^{ος} θα είναι ο αιώνας της κυριαρχίας». ¹

Η ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Ταϊβάν είτε με δημοψήφισμα είτε με αναθέωση του συντάγματος αποτελεί για την Κίνα *casus belli*. ² Ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής της Κίνας παραμένει η «Αρχή της Μίας Κίνας» καθώς «*η ηπειρωτική χώρα και η Ταϊβάν είναι και οι δύο μέρος της Κίνας και η κυριαρχία και η εδαφική ακεραιότητα της Κίνας δεν μπορούν να διαχωριστούν*». Η Κίνα είναι αποφασισμένη να αποτρέψει την ανεξαρτησία της Ταϊβάν και τελικά να την ενσωματώσει στην ηπειρωτική χώρα. Αν και οι κινέζοι ηγέτες τονίζουν την αποφασιστικότητά τους να επιλύσουν ειρηνικά το ζήτημα της Ταϊβάν, το Πεκίνο ποτέ δεν απαρνήθηκε τη χρήση βίας κατά του νησιού ενώ ο Πρόεδρος της Κίνας Σι Τζινπίνγκ (Xi Jinping), τόνισε ότι η ενοποίηση με την Ταϊβάν είναι απαραίτητη για

¹ Παπαφλωράτος Ι. (2022) *Η Εξωτερική Πολιτική και η Υψηλή Στρατηγική των Μεγάλων Δυνάμεων και των Βαλκανικών Κρατών Ελλάδος- Τουρκίας*, Γ' Έκδοση, (σ.150). Αθήνα: Λεμμών.

² Παπασωτηρίου Χ. (2013α) *Η Κίνα από την Ουράνια Αυτοκρατορία στην Ανερχόμενη Υπερδύναμη του 21ου Αιώνα*, (σ.360). Αθήνα: Ποιότητα.

την επίτευξη αυτού που αποκαλεί «Κινεζικό Όνειρο», ³ το οποίο, το καθεστώς της Κίνας βλέπει να αποκαθίσταται έως το 2049.⁴

Οι κάτοικοι της Ταϊβάν είναι σε μεγάλο βαθμό αντίθετοι στην φόρμουλα «μία Κίνα, δύο συστήματα» που προωθεί το Πεκίνο. Από τη δημοκρατική μετάβαση του νησιού το 1986 αναδύθηκε η ξεχωριστή, φιλελεύθερη-δημοκρατική ταυτότητα της Ταϊβάν. Οι κάτοικοι της Ταϊβάν φοβούνται την επιβολή αυταρχικών πολιτικών, πολιτιστικών και οικονομικών ελέγχων που θα καταστείλουν τις πολιτικές και πνευματικές ελευθερίες τους σε περίπτωση ενσωμάτωσης της Ταϊβάν στην Κίνα.⁵

Οι ΗΠΑ υποστηρίζουν πως δεν έχουν αλλάξει τη μακροχρόνια πολιτική τους, που παροτρύνει τους Κινέζους και στις δύο πλευρές του στενού της Ταϊβάν να επιλύσουν τις διαφορές τους ειρηνικά καθώς και ότι δεν αποδέχονται την ανεξαρτησία της Ταϊβάν, ενώ αντιτίθενται σε μονομερείς αλλαγές στο status quo. Ωστόσο από τότε που ξεκίνησε ο εκδημοκρατισμός της Ταϊβάν, στα τέλη της δεκαετίας του 1980, οι ΗΠΑ έχουν ένα πρόσθετο κίνητρο να βοηθήσουν στην υπεράσπιση μιας δημοκρατίας (Ταϊβάν) ενάντια στην απορρόφηση της από ένα αυταρχικό κράτος (Κίνα).⁶

³ Μετά την ανάδειξή του σε ηγέτη του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας (ΚΚΚ), στις 15 Νοεμβρίου 2012, ο Σι εισήγαγε το «Κινεζικό Όνειρο», το οποίο ορίζεται ως «η αναζωογόνηση του κινεζικού έθνους». Η επίτευξη του «κινεζικού ονείρου» συνδέεται με τις επετείους των «Δύο εκατονταετηρίδων»: να γίνει μια «μέτρια εύπορη κοινωνία» μέχρι την εκατοστή επέτειο του ΚΚΚ και να ολοκληρώσει την «εθνική της αναζωογόνηση» μέχρι την εκατοστή επέτειο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που θα συμβεί το 2049. Στην επετειακή ομιλία, στις 1 Ιουλίου 2021, για τα 100 χρόνια του ΚΚΚ ο Πρόεδρος Σι αφιέρωσε μια παράγραφο της ομιλίας του στην Ταϊβάν, η οποία αξίζει να διατυπωθεί πλήρως: «Η επίλυση του ζητήματος της Ταϊβάν και η συνειδητοποίηση της πλήρους επανένωσης της Κίνας είναι μια ιστορική αποστολή και μια ακλόνητη δέσμευση του. Είναι επίσης μια κοινή φιλοδοξία όλων των γιων και των θυγατέρων του κινεζικού έθνους. Θα υποστηρίξουμε την αρχή της μίας Κίνας και τη Συναίνεση του 1992 και θα προωθήσουμε την ειρηνική εθνική επανένωση. Όλοι εμείς, συμπατριώτες και στις δύο πλευρές του Στενού της Ταϊβάν, πρέπει να ενωθούμε και να προχωρήσουμε μαζί. Πρέπει να αναλάβουμε αποφασιστικά μέτρα για να νικήσουμε εντελώς κάθε προσπάθεια για «ανεξαρτησία της Ταϊβάν» και να εργαστούμε μαζί για να δημιουργήσουμε ένα λαμπρό μέλλον για την εθνική αναζωογόνηση. Κανείς δεν πρέπει να υποτιμά την αποφασιστικότητα, τη βούληση και την ικανότητα του κινεζικού λαού να υπερασπιστεί την εθνική του κυριαρχία και την εδαφική του ακεραιότητα.»

Πηγή: Sacks D. (2021) *What Xi Jinping's Major Speech Means For Taiwan*. <https://www.cfr.org/blog/what-xi-jinpings-major-speech-means-taiwan> (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

⁴ **Πηγή:** China-embassy.gov.cn (2022) *The Taiwan Question and China's Reunification in the New Era*. http://gm.china-embassy.gov.cn/eng/sgxw/202208/P02022081085_0182763063.pdf (Πρόσβαση 11 Φεβ 23)

⁵ **Πηγή:** Asiasociety.org (2022) *Avoiding War Over Taiwan*. <https://asiasociety.org/center-us-china-relations/avoiding-war-over-taiwan> (Πρόσβαση 11 Φεβ 23)

⁶ Asiasociety.org (2022), ό.π.

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η ανάλυση των σχέσεων μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν υπό το πρίσμα της υψηλής στρατηγικής του Πεκίνου στο ζήτημα της Ταϊβάν καθώς και της ανάδειξης της Κίνας ως περιφερειακής δύναμης στον χώρο της Ανατολικής Ασίας.

Προϋποθέσεις

Για την παρούσα μελέτη έχουν τεθεί οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- α. Το διεθνές γεωπολιτικό περιβάλλον δεν θα διαφοροποιηθεί σημαντικά.
- β. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ θα παραμείνει στην παρούσα μορφή.
- γ. Η διατήρηση της άναρχης δομής του διεθνούς συστήματος.
- δ. Η συμπεριφορά των δρώντων του διεθνούς συστήματος για εξασφάλιση των συμφερόντων τους δεν επίκειται να αλλάξει σημαντικά.
- ε. Η Κίνα θα συνεχίσει να υπερέχει στρατιωτικά, δημογραφικά, πολιτικά και οικονομικά έναντι των άλλων δυνάμεων στην Ανατολική Ασία.
- στ. Η Κίνα θα συνεχίσει να επιδεικνύει έντονη παρουσία σε περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς.
- ζ. Η Κίνα θα συνεχίσει να εγείρει τις διεκδικήσεις της, στην Ανατολική και στη Νότια Σινική Θάλασσα.
- η. Οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να αναγνωρίζουν τη θέση της Κίνας ότι «υπάρχει μόνο μία Κίνα και η Ταϊβάν είναι μέρος της Κίνας όπως και ότι η ΛΔΚ είναι η μοναδική νόμιμη κυβέρνηση της Κίνας».
- θ. Οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν να διατηρούν πολιτιστικούς, εμπορικούς και άλλους δεσμούς με την Ταϊβάν.
- ι. Οι ΗΠΑ θα διατηρήσουν την πολιτική της στρατηγικής ασάφειας και θα τηρήσουν την δέσμευση τους να πουλάνε όπλα στην Ταϊβάν για αυτοάμυνα.
- ια. Η Ταϊβάν δεν θα προβεί σε μονομερείς ενέργειες για ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της

ιβ. Η στάση της Κίνας στο ζήτημα της εισβολής της Ρωσία στην Ουκρανία θα παραμείνει ουδέτερη.⁷

Παράγοντες

Εξετάσθηκαν οι παρακάτω παράγοντες:

α. Η ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Ταϊβάν είτε με δημοψήφισμα είτε με αναθεώρηση του συντάγματος αποτελεί για την Κίνα *casus belli*. Η Κίνα είναι αποφασισμένη να αποτρέψει την ανεξαρτησία της Ταϊβάν και επιδιώκει την ένωση της με την ηπειρωτική χώρα

β. Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της Ταϊβάν θεωρεί τους εαυτούς τους αποκλειστικά Ταϊβανέζους και απορρίπτει το μοντέλο «μία χώρα, δύο συστήματα».

γ. Η Κίνα, βάση των συντελεστών ισχύος, αποτελεί το δεύτερο ισχυρότερο κράτος, μετά τις ΗΠΑ, του διεθνούς συστήματος και την ισχυρότερη περιφερειακή δύναμη στην Ανατολική Ασία.

δ. Η στάση των ΗΠΑ στο ζήτημα της Ταϊβάν διέπεται από την «Πολιτική της Μίας Κίνας» και δεν υποστηρίζει την ανεξαρτησία της Ταϊβάν.

ε. Οι ΗΠΑ δεσμεύονται να πουλάνε όπλα στην Ταϊβάν για αυτοάμυνα και διατηρούν την ικανότητα τους να την υπερασπιστούν, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί δέσμευση.

⁷ Ενώ η Κίνα δεν κατήγγειλε ανοιχτά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, οι σχέσεις μεταξύ Μόσχας και Πεκίνου έχουν γίνει πιο βραχυπρόθεσμες. Ο πόλεμος έχει φέρει τεράστιες οικονομικές αναταράξεις σε παγκόσμια κλίμακα, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης του πληθωρισμού που επιδεινώνει τις κοινωνικές εντάσεις σε διάφορες περιοχές, συμπεριλαμβανομένης και της Κίνας. Η παρατεταμένη αποστολή της Ρωσίας στην Ουκρανία ανησυχεί τις κινεζικές αρχές. Στη σύνοδο κορυφής του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2022 έτους, ο Σι Τζινπίνγκ παρέμεινε σιωπηλός όταν ο Ρώσος Πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν (*Vladimir Putin*) εξήρε «την ισορροπημένη θέση των Κινέζων φίλων μας σχετικά με την ουκρανική κρίση». Αλλά η κινεζική πλευρά δεν έκανε καμία δήλωση για να υποστηρίξει αυτόν τον ισχυρισμό, υπονοώντας την αυξανόμενη απογοήτευση από τις μάχες στην Ουκρανία.

Πηγή: Mathekg R.. (2022) *BRICS's Hazy Outlook*. <https://www.gisreportsonline.com/r/brics-future/> (Πρόσβαση 15 Ιαν 23)

Κεφάλαιο Πρώτο

Οροί και Έννοιες Υψηλής Στρατηγικής και Περιφερειακής Δύναμης

1.1. Υψηλή στρατηγική

«Στρατηγική είναι η σύζευξη μέσων και σκοπών υπό το πρίσμα πραγματικής ή ενδεχόμενης σύγκρουσης. Με άλλα λόγια, η στρατηγική συνίσταται στο τρίπτυχο μέσα- σκοποί- αντίπαλος. Όταν χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα μέσα ενός κράτους (στρατιωτικά, διπλωματικά, οικονομικά κλπ.) για την επίτευξη των πολιτικών αντικειμενικών σκοπών του ενόψει πραγματικής ή ενδεχόμενης σύγκρουσης, τότε μιλάμε για υψηλή στρατηγική».⁸

Ως βασικοί πυλώνες υψηλής στρατηγικής ενός κράτους ορίζονται: «η εσωτερική πολιτική, η διπλωματία - εξωτερική πολιτική, η οικονομική διάσταση, η στρατιωτική στρατηγική και η διεθνής νομιμοποίηση».⁹

Η εσωτερική πολιτική ενός κράτους συνίσταται: «από το πολιτικό του σύστημα, τη μέθοδο οργάνωσής του, την κοινωνική αποδοχή του, την εσωτερική νομιμοποίηση των ενεργειών του και το ποσοστό επένδυσης πόρων του σε στρατιωτικές δαπάνες».¹⁰

Η οικονομική ισχύς είναι: «ο ύψιστος παράγοντας συντήρησης αξιόπιστων ενόπλων δυνάμεων ενός κράτους και μέσο επιβολής οικονομικής εξάρτησης σε άλλα κράτη».¹¹

Η εξωτερική πολιτική-διπλωματία: «σε περίοδο ειρήνης αποσκοπεί στην σύναψη συμφωνιών - συμμαχιών με άλλα κράτη ενώ σε περίοδο πολέμου αποσκοπεί στην παροχή έμμεσης υποστήριξης από τρίτες χώρες ή στον τερματισμό των συγκρούσεων με ευνοϊκούς για την χώρα πολιτικούς όρους».¹²

Στρατιωτική στρατηγική ονομάζεται: «η χρήση όλων των στρατιωτικών μέσων ενός κράτους για την επίτευξη των πολιτικών αντικειμενικών σκοπών του ενόψει πραγματικής ή ενδεχόμενης σύγκρουσης».¹³

⁸ Κολιόπουλος Κ. (2008) *Η Στρατηγική Σκέψη από την Αρχαιότητα έως Σήμερα*, (σ.44). Αθήνα: Ποιότητα.

⁹ Παπασωτηρίου Χ. (2007) *Βυζαντινή Υψηλή Στρατηγική 6ος-11ος Αιώνας*, (σ.17). Αθήνα: Ποιότητα.

¹⁰ Κουλουμπής Θ. και Κώνστας Δ. (1998), *Διεθνείς Σχέσεις : Μια Συνολική Αποτίμηση*, (σ.157-163). Αθήνα: Παπαζήση

¹¹ Παρίσης Ι. (2011) *Παράγοντες Ισχύος στο Διεθνές Σύστημα*, (σ.169-174). Αθήνα: Ινφογνώμων.

¹² Παρίσης Ι. (2011), (σ.238-240).

¹³ Κολιόπουλος Κ. (2008), (σ.44).

Η διεθνής νομιμοποίηση συνίσταται: «από τις ενέργειες ενός κράτους με τις οποίες επιτυγχάνει την καθολική αποδοχή του από τα υπόλοιπα κράτη, με βάση τις προκαθορισμένες επικρατούσες αξίες».¹⁴

1.2. Περιφερειακή δύναμη

Ως περιφερειακή δύναμη, σύμφωνα με το Γερμανικό Ινστιτούτο Διεθνών και Περιφερειακών Σπουδών ορίζεται ένα κράτος το οποίο:

- α. Εγείρει αξιώσεις παρουσίας ως ηγεμονική δύναμη σε μία γεωγραφικά, οικονομικά και πολιτικο-ιδεολογικά προσδιορισμένη περιοχή.
- β. Διαθέτει τις στρατιωτικές, δημογραφικές, πολιτικές και οικονομικές δυνατότητες που απαιτούνται για την προβολή ισχύος ως περιφερειακή δύναμη.
- γ. Να επηρεάζει δραστικά και αποτελεσματικά τις περιφερειακές εξελίξεις.
- δ. Είναι οικονομικά, πολιτικά και πολιτισμικά διασυνδεδεμένο με την περιοχή στην οποία επιδιώκει την ηγεμονία.
- ε. Τόσο τα κράτη της περιφέρειάς του όσο και άλλες περιφερειακές δυνάμεις, το αναγνωρίζουν ως περιφερειακή δύναμη.
- στ. Επιδεικνύει έντονη παρουσία σε περιφερειακά και διεθνή φόρουμ στα οποία εκπροσωπεί όχι μόνο τα δικά του συμφέροντα αλλά και τα συμφέροντα των υπόλοιπων κρατών της περιφέρειας του.
- ζ. Επηρεάζει με σημαντικό τρόπο τη γεωπολιτική και την πολιτικο-ιδεολογική οριοθέτηση της περιοχής.
- η. Ασκεί επιρροή μέσω δομών περιφερειακής διακυβέρνησης.
- θ. Ορίζει και διαμορφώνει κοινή περιφερειακή ταυτότητα και σκοπό.
- ι. Επηρεάζει τον καθορισμό περιφερειακής ημερήσιας διάταξης ασφαλείας.
- ια. Εξασφαλίζει το συλλογικό περιφερειακό συμφέρον ή συμμετέχει ενεργά στην εξασφάλισή του.¹⁵

¹⁴ Παπασωτηρίου Χ. (2000) *Διασπορά και Εθνική Στρατηγική*, (σ.35). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

¹⁵ **Πηγή:** Nolte D. (2010) *How to Compare Regional Powers: Analytical Concepts and Research Topics*. (σ.893). <https://www.ssoar.info/ssoar/handle/document/38289> (Πρόσβαση 15 Νοε 22)

Κεφάλαιο Δεύτερο

Κίνα

2.1. Ιστορική αναδρομή

Η Κίνα πήρε το όνομα της από την δυναστεία Τσιν (Qin), του κράτους Τσιν, η οποία ίδρυσε την Αυτοκρατορική Κίνα το 221 π.Χ. έπειτα από την κατάκτηση των έξι κρατών από τα «Επτά Εμπόλεμα Κράτη». Ιδρυτής της δυναστείας ήταν ο Τσιν Σι Χουάνγκ (Qin Shi Huang) ο οποίος καθιέρωσε σε όλη την Κίνα ενιαία μέτρα και σταθμά. Όμως επειδή διέταξε να καταστραφούν τα κείμενα του Κομφούκιου το 206 π.Χ., μετά από επανάσταση ανατράπηκε, και την εξουσία ανέλαβε η δυναστεία των Χαν (Han). Οι Χαν αναγνώρισαν τον κομφουκιανισμό ως επίσημο δόγμα της Αυτοκρατορίας όμως οι διαφορές μεταξύ του Βορρά και του Νότου οδήγησαν στην ανατροπή τους τον 3^ο μ.Χ. αιώνα. Ακολούθησε μία περίοδος διάφορων διαδοχικών βασιλείων και δυναστειών τόσο στη Νότια όσο και στη Βόρεια Κίνα. Ο κινέζος αυτοκράτορας, από το 221 π.Χ. έως και το 1911 μ.Χ. που καταλύθηκε η Αυτοκρατορική Κίνα, ήταν ο ανώτερος ηγεμόνας και οι Κινέζοι τον αποκαλούσαν «υιό του ουρανού». Ήταν ο σύνδεσμος μεταξύ του ανθρώπινου και του θείου. Η απομόνωση της Κίνας, που οφειλόταν στην γεωγραφική της θέση, είχε ως συνέπεια οι λαοί, που ήταν εκτός της επικράτειας της, να θεωρούνται «βάρβαροι» ενώ επικρατούσε η άποψη πως η Κίνα ήταν το «κέντρο του κόσμου». ¹⁶

Οι περίοδοι των βόρειων Σονγκ (Song) (960-1125) και των νότιων Σονγκ (1127-1279) αποτέλεσαν τη χρυσή εποχή της Κινεζικής Αυτοκρατορίας κατά τη διάρκεια της οποίας οι Κινέζοι εφευρίσκουν την πυρίτιδα και την τυπογραφία ενώ επιδεικνύουν τεράστια πρόοδο στη ναυτιλιακή τεχνολογία. Αυτή η περίοδος είναι γνωστή ως «Κινεζική Αναγέννηση». ¹⁷

¹⁶ Στη σημερινή εποχή οι επιρροές από την αυτοκρατορική εποχή, στην κομμουνιστική Κίνα είναι έμμεσες. Στην περίπτωση όμως που η Κίνα επικρατήσει στον διεθνή καταμερισμό ισχύος είναι πολύ πιθανή η ενδυνάμωσή τους.

Παπασωτηρίου Χ. (2013β) *Εσωτερικές Συνιστώσες της Κινεζικής Πολιτικής*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρης (επιμ.) *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.121-122). Αθήνα: Παπαζήση

¹⁷ Προεστάκης Ε. (2017) *Οι Σχέσεις Κίνας – Ιαπωνίας στον 21ο αιώνα . Ιστορική , Στρατιωτική, Διπλωματική Προσέγγιση υπό το Θεωρητικό Φως του Πολιτικού Ρεαλισμού*, (Διπλωματική εργασία σ.44). Θεσσαλονίκη: Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών.

Πηγή:<https://dspace.lib.uom.gr/bitstream/2159/19838/4/ProestakisEmmanouilMsc2017.pdf>
(Πρόσβαση 22 Δεκ 22)

Οι Μογγόλοι καταλαμβάνουν την Κίνα το 1279 μ.Χ. και ιδρύουν τη δυναστεία των Γιουάν (Yuan) που επέβαλε μερικές αξιόλογες μεταρρυθμίσεις. Το 1368 μ.Χ. αναλαμβάνει η δυναστεία των Μινγκ (Ming). Λόγω της επικράτησης του Κομφουκιανισμού, που θεωρούσε «μολυσματικές» τις νέες ιδέες από μακρινές χώρες, η Κίνα αποτραβήχτηκε από τις ναυτικές δραστηριότητες. Ενδεικτικά το 1500 απαγορεύτηκε η κατασκευή πλοίων με παραπάνω από δύο κατάρτια και το 1551 δεν επιτρεπόταν στους Κινέζους να ταξιδεύουν με μη κινεζικά ποντοπόρα πλοία. Η απώλεια όμως της κινεζικής ναυτικής ισχύος επέφερε την αύξηση της πειρατείας και η δυναστεία των Μινγκ, προκειμένου να αντιμετωπίσει της πειρατικές επιδρομές, προχώρησε στην απομάκρυνση του πληθυσμού από τις κινεζικές ακτές. Η ηγεμονία των Μινγκ αποδυνάμωσε την αυτοκρατορία με αποτέλεσμα το 1644 μ.Χ. να υποταχτεί στους Μαντζουριανούς, που ίδρυσαν τη δυναστεία των Τσινγκ (Qing). Το 1683 η Κίνα καταλαμβάνει την Ταϊβάν, την οποία χρησιμοποιούσαν ως ορμητήριο ναυτικών επιδρομών στη Νοτιοανατολική Κίνα δυνάμεις της δυναστείας των Μινγκ που είχαν καταφύγει εκεί στα μέσα του 17^{ου} αιώνα. Η Κίνα προχώρησε στην προσάρτηση της Ταϊβάν και στην ένταξη της στο διοικητικό της σύστημα αλλά προκειμένου να αποφύγει αναταραχές στο εσωτερικό της, δεν προχώρησε στον εποικισμό της.¹⁸

Στις αρχές του 19ου αιώνα η Κίνα είχε ξεκινήσει να παρακμάζει οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά. Οι Ευρωπαίοι εκμεταλλεύτηκαν την απώλεια της κινεζικής ναυτικής ισχύος και επεκτάθηκαν σε όλη την υφήλιο με την δημιουργία αποικιών και εκτεταμένων εμπορικών δικτύων. Πλέον ο καταμερισμός ισχύος ήταν υπέρ των Ευρωπαίων που επέβαλαν τους δικούς τους όρους στο παγκόσμιο εμπόριο. Το 1830, οι Βρετανοί προκειμένου να διαλύσουν την Κινεζική Αυτοκρατορία προωθούν στους Κινέζους το όπιο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το εμπορικό πλεόνασμα που μέχρι τότε είχε η Κίνα έναντι της Μεγάλης Βρετανίας να αντιστραφεί. Η Κίνα ξεκίνησε να έχει μεγάλες απώλειες σε ασήμι, το οποίο ήταν το βασικό νόμισμα διεθνών συναλλαγών. Η Κίνα αντέδρασε με αποτέλεσμα να ξεκινήσει ο «πρώτος πόλεμος του οπίου» (1839-1842) μεταξύ Κίνας και Μεγάλης Βρετανίας κατά τον οποίο οι Βρετανοί προχώρησαν στην «διπλωματία των κανονιοφόρων» με αποκλεισμό των κινεζικών λιμανιών. Η Κίνα τελικά ηττήθηκε με αποτέλεσμα να παραχωρηθεί στους Βρετανούς το Χονγκ Κονγκ και να επιτραπεί η χρήση πέντε κινεζικών λιμανιών στα βρετανικά

¹⁸ Προεστάκης Ε. (2017), (σ.48).

πλοία. Με τη σειρά τους οι ΗΠΑ και η Γαλλία το 1844 πέτυχαν και αυτές προνόμια και παραχωρήσεις σε λιμάνια και σιδηροδρόμους στην κινεζική επικράτεια με αποτέλεσμα την ολοένα οικονομική της εξάρτηση από τα ευρωπαϊκά κράτη και τις ΗΠΑ.¹⁹

Στα κινέζικα βόρεια σύνορα, η Ρωσία, που από το 1891 είχε ξεκινήσει την προσάρτηση κινεζικών εδαφών, κατασκευάζει τον διασιβηρικό σιδηρόδρομο με σκοπό την ταχεία μεταφορά ρωσικών στρατευμάτων στην ανατολική της επικράτεια, προκειμένου να αποτρέψει μια πιθανή βρετανική εισβολή από την θάλασσά. Η Ιαπωνία ανησυχώντας μήπως η Ρωσία καταλάμβανε την Κορέα, κάτι το οποίο θα ήταν απειλή για την ασφάλεια της, αποφάσισε να καταλάβει την χερσόνησο της Κορέας. Έτσι η, για αιώνες υποτελής στην «ουράνια αυτοκρατορία», Κορέα έγινε το αίτιο σύγκρουσης μεταξύ Κίνας και Ιαπωνίας. Το 1894 η Ιαπωνία, η οποία ήταν ανώτερη σε τεχνολογικό και στρατιωτικό επίπεδο κατέλαβε την πρωτεύουσα Σεούλ και καθαίρεσε τον κορεάτη βασιλιά. Οι Κινέζοι κινητοποιήθηκαν με σκοπό να διώξουν τις ιαπωνικές δυνάμεις με αποτέλεσμα η πολεμική σύγκρουση να πραγματοποιηθεί στα σινοκορεατικά σύνορα. Η Ιαπωνία κατατρόπωσε την Κίνα τόσο στις χερσαίες όσο και στις ναυτικές επιχειρήσεις με αποτέλεσμα να εισβάλει στη Μαντζουρία και να καταλάβει το στρατηγικής σημασίας λιμάνι του Πορτ Άρθουρ, το οποίο ήλεγχε τη Βόρεια Σινική Θάλασσα καθώς και τις θαλάσσιες προσβάσεις που οδηγούσαν στο Πεκίνο. Με τη Συνθήκη Ειρήνης του 1895 η Ιαπωνία, ως νικήτρια δύναμη, προσάρτησε τα εδαφικά τμήματα της Μαντζουρίας που συνόρευαν με την Κορέα, την Ταϊβάν και τα νησιά Πεσκαντόρες (Penghu ή Pescadores).²⁰

Απόδειξη της παρακμής της Κίνας αποτελεί το γεγονός ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν την υπολόγιζαν στον ανταγωνισμό τους για επικράτηση στην Ανατολική Ασία.²¹ Επιπλέον, οι συνεχείς ήττες της Κίνας προκάλεσαν τον κινεζικό εθνικισμό και οδήγησαν σε λαϊκές εξεγέρσεις με αίτημα να σταματήσει η εκμετάλλευση της από τους δυτικούς και να γίνει εθνικοποίηση των φυσικών της πόρων. Οι εξεγερθέντες κατηγόρησαν την δυναστεία των Τσινγκ ότι εξυπηρετούσε τα δυτικά συμφέροντα σε βάρος του κινεζικού λαού. Αποτέλεσμα των διάφορων επαναστατικών τάσεων ήταν η ίδρυση του Κουομιτάνγκ (Kuomintang) τον Οκτώβρη

¹⁹ Προεστάκης Ε. (2017), (σ. 45,50-51).

²⁰ Lincoln B. (2007) *The Conquest of a Continent: Siberia and the Russians Paperback*, (σ. 223-238). New York: RANDOM HOUSE.

²¹ Παπασωτηρίου Χ. (2013α), (σ.118-119).

του 1911 και η συμφωνία για κατάργηση της μοναρχίας και εγκαθίδρυσης της δημοκρατίας. Στις 12 Μαρτίου 1912, στην πόλη Ναντζίνγκ, η χώρα ανακηρύχτηκε δημοκρατία με πρόεδρο τον Σουν Γιατ-σεν (*Sun Yat-sen*). Με αυτό τον άδοξο τρόπο, ανατράπηκε μετά από σχεδόν 21 αιώνες η Αυτοκρατορική Κίνα. Μετά την εγκαθίδρυση της δημοκρατίας, η Κίνα εκλήθη να διαμορφώσει τη νέα εθνική και πολιτισμική της ταυτότητα, ικανή να συσπειρώσει τον κινεζικό λαό. Η Κίνα, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδέες του Κομφουκιανισμού, έπρεπε να καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες ώστε να ενταχθεί ως ισάξιο μέλος στο διεθνές σύστημα των κυρίαρχων κρατών σε μια χρονική περίοδο διεθνών συγκρούσεων και με την Ιαπωνία να προσπαθεί να αναδεχθεί περιφερειακή δύναμη στην Ανατολική Ασία.²²

Το ξέσπασμα του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου (Α΄ΠΠ), το 1914, βρήκε την Ιαπωνία σύμμαχο της Μεγάλης Βρετανίας και την Κίνα υπό γερμανική επιρροή. Η Ιαπωνία με απώτερο σκοπό να καταστήσει την Κίνα ιαπωνικό προτεκτοράτο κήρυξε τον πόλεμο στην Γερμανία.²³ Η Κίνα με την σειρά της το 1917 θέλοντας να επωφεληθεί από τα αποτελέσματα του Α΄ ΠΠ κήρυξε και αυτή τον πόλεμο στην Γερμανία. Η κήρυξη όμως του πολέμου είχε γίνει με καθυστέρηση και η Ιαπωνία είχε ήδη εξασφαλίσει, σε μυστική συμφωνία με τη Μεγάλη Βρετανία, την Γαλλία και την Ιταλία, την προσχώρηση σε αυτήν εδαφικών τμημάτων της κινεζικής επικράτειας τα οποία βρίσκονταν υπό γερμανικό έλεγχο πριν τον Α΄ ΠΠ. Η ΕΣΣΔ εκμεταλλευόμενη τις εσωτερικές αναταράξεις, που προκλήθηκαν στο εσωτερικό της Κίνας από τα παραπάνω γεγονότα, προχώρησε στον σφετερισμό και άλλων κινεζικών εδαφών. Προκειμένου όμως να χρησιμοποιήσει την Κίνα ως ανάχωμα στον επεκτατισμό της Ιαπωνίας, σε ένδειξη «καλής» θέλησης το 1919, επέστρεψε τα εν λόγω εδάφη στην Κίνα. Αυτή κίνηση ήταν ιδιαίτερα επιτυχημένη καθώς εξασφάλισε την εύνοια του κινεζικού λαού.²⁴

Ταυτόχρονα εκείνη τη χρονική περίοδο, δύο κύριες πολιτικοστρατιωτικές ομάδες με αντίθετες ιδεολογίες ανταγωνίστηκαν για να διαμορφώσουν το μέλλον της σύγχρονης Κίνας. Το Εθνικιστικό Κόμμα (KMT), το οποίο διαδέχθηκε τη δυναστεία Τσινγκ και το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (ΚΚΚ), που ιδρύθηκε το 1921, το οποίο επεδίωκε μια κινεζικού τύπου κομμουνιστική επανάσταση και μια μελλοντική

²² Παπασωτηρίου Χ. (2013α), (σ.140-155).

²³ Roberts J.A.G.(2000) *Modern China: an Illustrated History*, (σ.154-158). Stroud: Sutton Publishing.

²⁴ Spence D.J. (1991) *The Search for Modern China*, (σ.290-293, 334-339). New York: W. W. Norton Company.

σοσιαλιστική Κίνα που θα υποστήριζε τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού (και τελικά του μαοϊσμού).²⁵

Η οικονομική κρίση που ακολούθησε το κραχ του 1929 είχε ως αποτέλεσμα η Κίνα να ακολουθήσει σταδιακά το οικονομικό και πολιτικό πρότυπο της ΕΣΣΔ ως αντιστάθμισμα στην αντιπαλότητα της με την Ιαπωνία. Ο ιαπωνικός επεκτατισμός συνεχίστηκε με την κατάληψη της Μαντζουρίας το 1931, την επίθεσή στην Σαγκάη το 1932 και τέλος με την ιαπωνική επέλαση το 1933 που έφτασε μέχρι τα περίχωρα του Πεκίνου.²⁶

Τον Ιούλιο του 1937 η εισβολή της Ιαπωνίας στην Κίνα σηματοδοτεί την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (Β΄ΠΠ) στην Ανατολική Ασία. Οι αυξανόμενες ανάγκες σε τροφή λόγω της αύξησης του πληθυσμού της και ο επηρεασμός της από τη θεωρία του «ζωτικού χώρου - *Lebensraum*» της Γερμανίας οδήγησαν την Ιαπωνία στη λύση της εδαφικής επέκτασης. Το 1937 οι κινεζικές δυνάμεις προσπάθησαν να ανακαταλάβουν τον ιαπωνικό θύλακα στη Σαγκάη με αποτέλεσμα την κλιμάκωση των επιχειρήσεων. Η μάχη κράτησε τρεις μήνες και κατέληξε σε άτακτη κινεζική υποχώρηση προς την πόλη Ναντζινγκ η οποία στις 12 Δεκεμβρίου 1937 καταλήφθηκε αμαχητί. Η χρήση ανεξέλεγκτης βίας από τους Ιάπωνες έμεινε στην ιστορία ως ο «βιασμός της Ναντζινγκ» και καταγράφηκε ως το πρώτο μαζικό έγκλημα κατά της ανθρωπότητας του Β΄ ΠΠ.²⁷

Μετά τη σύναψη του Τριμερούς Συμφώνου μεταξύ Γερμανίας, Ιταλίας και Ιαπωνίας τον Σεπτέμβριο του 1940, οι ΗΠΑ προχώρησαν στην οικονομική ενίσχυση της Κίνας. Επιπλέον, το διάστημα 1942-1943 οι ΗΠΑ θέλοντας να αναδιοργανώσουν τον κινεζικό στρατό προχώρησαν σε επιπλέον οικονομική και στρατιωτική ενίσχυση της Κίνας. Ο διχασμός των Κινέζων σε δύο αντιμαχόμενες δυνάμεις, αυτές του ΚΚΚ και αυτές των εθνικιστών Γκουομιτάνγκ είχαν ως αποτέλεσμα τις συνεχείς νίκες του ιαπωνικού στρατού στο κινεζικό έδαφος. Η παθητική στάση των Κινέζων και η απροθυμία των εθνικιστών να πολεμήσουν οδήγησε τις ΗΠΑ να ζητήσουν τη βοήθεια της ΕΣΣΔ για επέμβαση εναντίον της Ιαπωνίας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμά την ενίσχυση του ΚΚΚ έναντι των εθνικιστών καθώς και την ανάδειξη του Μάο Τσε Τουνγκ (Mao Zedong) ως ηγετική προσωπικότητα. Το ΚΚΚ εκμεταλλευόμενο τη

²⁵ **Πηγή:** Center for Strategic and International Studies (2023) *A Brief History of Modern China and Taiwan*. <https://www.csis.org/programs/international-security-program/isp-archives/asia-division/cross-strait-security-0> (Πρόσβαση 02 Φεβ23)

²⁶ Spence D.J. (1991), (σ.390-395).

²⁷ Προεστάκης Ε. (2017), (σ. 59-60).

συγκέντρωση των ιαπωνικών στρατευμάτων στην Νοτιοανατολική Κίνα και διεξάγοντας ανταρτοπόλεμο κατάφερε να επικρατήσει στη Βόρεια Κίνα.²⁸

Μετά τη συνθηκολόγηση της Ιαπωνίας στις 14 Αυγούστου 1945 ξεκίνησε ο ανταγωνισμός μεταξύ του ΚΚΚ και του Γκουομιντάνγκ για την επικράτηση στα κινεζικά εδάφη που μέχρι τότε κατείχε η Ιαπωνία. Αυτός ο ανταγωνισμός ήταν επί της ουσίας υποκινούμενος από τα συμφέροντα της ΕΣΣΔ και των ΗΠΑ. Ο εμφύλιος διήρκησε από τον Ιούλιο του 1946 έως τον Ιούνιο του 1947. Τελικά το ΚΚΚ επικράτησε στα τέλη του 1948 και στις 1 Οκτωβρίου του 1949 ίδρυσε τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (ΛΔΚ). Η περίοδος από τον «πρώτο πόλεμο του οπίου» το 1839 έως και την επικράτηση του ΚΚΚ και την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΛΔΚ), στις 1 Οκτωβρίου του 1949, έχει χαρακτηριστεί ως ο «αιώνας των ταπεινώσεων» για την Κίνα, λόγω της υποτιμητικής και περιφρονητικής αντιμετώπισής της από τις Ευρωπαϊκές χώρες, τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία.^{29,30} Τον Δεκέμβριο του 1949 οι εναπομείνουσες δυνάμεις του Γκουάμιντανγκ, με ηγέτη τον Τσιανγκ Κάι- Σεκ (*Chiang Kai-shek*), εγκαταστάθηκαν στην Ταϊβάν και ίδρυσαν τη Δημοκρατία της Κίνας.³¹

Η περίοδος διακυβέρνησης από τον Μάο ήταν πολύ σκληρή για την Κίνα. Το πολλά υποσχόμενο άλμα προόδου για οικονομική μεταρρύθμιση, εκβιομηχάνιση και οικονομική ανάπτυξη κατέληξε σε οικονομική καταστροφή που επέφερε ακόμα και επισιτιστική κρίση στον κινεζικό λαό.³² Το 1978 ο Πρόεδρος Σιαοπίνγκ υιοθετεί την «Πολιτική Μεταρρυθμίσεων και Ανοίγματος», και εφαρμόζει κανόνες άκρατου

²⁸ Spence D.J. (1991), (σ.469,476-477,482).

²⁹ Αποτέλεσμα αυτής της στάσης ήταν η εγκατάλειψη του Κομφουκιανισμού και η επικράτηση του κινεζικού εθνικισμού με άμεσες επιρροές στη σημερινή Κίνα.

Gernet J. (1996) *A History of Chinese Civilization*, (σ.27-28). Cambridge University Press.

³⁰ Οι σημερινοί πολιτικοί ηγέτες είναι απόγονοι των κουμουνιστών του εμφυλίου πολέμου 1946-1949. Επί της ουσίας η ηγεσία του ΚΚΚ είναι ένα είδος πολιτικής αυτοκρατορίας. Για την κουμουνιστική Κίνα ο εθνικισμός αποτελεί την εναλλακτική βάση νομιμοποίησης στην πιθανότητα μείωσης των οικονομικών ρυθμών μεγέθυνσης. Επιπλέον οι πιέσεις των δυτικών κρατών για εκδημοκρατισμό της Κίνας αντιμετωπίζονται ως απειλή από την ηγεσία του ΚΚΚ, το οποίο είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένο στις κριτικές που δέχεται για μονοκομματισμό και καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Παπασωτηρίου Χ. (2013β), (σ.123).

³¹ Spence D.J. (1991), (σ.509-512).

³² **Πηγή:** Kaufman V. (1998) *A Response to Chaos: The United States, the Great Leap Forward, and the Cultural Revolution, 1961—1968*, (σ.75) *The Journal of American-East Asian Relations*, Vol 7. Ανακτήθηκε την 15/11/22 από: <https://www.jstor.org/stable/23613308> (Πρόσβαση 15 Νοε 22)

οικονομικού φιλελευθερισμού με αποτέλεσμα τη θεαματική κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της Κίνας.³³

2.2. Βασικοί άξονες υψηλής στρατηγικής της Κίνας

2.2.1. Εσωτερική πολιτική της Κίνας

Η ΛΔΚ έχει μονοκομματικό καθεστώς. Το ΚΚΚ είναι το μόνο που μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση ενώ τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα δεν νομιμοποιούνται για να συμμετάσχουν σε εκλογές. Το ΚΚΚ είναι το κυρίαρχο στοιχείο της κοινωνίας και ασκεί ολοκληρωτικό έλεγχο στο κράτος.^{34,35}

Η εξουσία του ΚΚΚ στηρίζεται στον έλεγχο: του Κινεζικού Απελευθερωτικού Στρατού (*People's Liberation Army - PLA*), της Πολιτοφυλακής (*People's Armed Police*), των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και τέλος της Δικαστικής Εξουσίας. Η άσκηση της πολιτικής έχει ανατεθεί από το ΚΚΚ στη Κεντρική Λαϊκή Κυβέρνηση την οποία καθοδηγεί το Συμβούλιο της Επικρατείας και αποτελείται από Υπουργεία και Επιτροπές συγκροτούμενα από «ανθρώπους της Κυβέρνησης».

Το Σύνταγμα της Κίνας προβλέπει την επίβλεψη των αποφάσεων της Κεντρικής Λαϊκής Κυβέρνησης καθώς και των θεσμών της Προεδρίας, του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του Στρατού και του γραφείου του Συνηγόρου του Πολίτη μέσω του Εθνικού Λαϊκού Κογκρέσου (*National People's Congress*) το οποίο ελέγχεται, όπως και το Κογκρέσο των Επαρχιών, από το ΚΚΚ. Επιπλέον, το Εθνικό Λαϊκό Κογκρέσο ασκεί τη νομοθετική εξουσία. Το κινεζικό πολιτικό σύστημα³⁶ συμπληρώνουν: η Κινεζική Εθνική Πολιτική Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία συμβουλεύει το ΚΚΚ και την κυβέρνηση σε θέματα ασφαλείας και τα οχτώ πολιτικά «δημοκρατικά κόμματα», ο ρόλος των οποίων συνίσταται στην περιγραφή του κινεζικού πολιτικού συστήματος ως «πολυκομματικού». ^{37,38}

³³ **Πηγή:** Χριστόπουλος Α. (2006) *Η Ραγδαία Πολιτική και Οικονομική Άνοδος της Κίνας και οι Επιπτώσεις για την Παγκόσμια Οικονομική και Πολιτική Σκηνή*, (σ.10). Αθήνα: ΕΛΙΑΜΕΠ. <https://www.eliamep.gr/wp-content/uploads/2008/07/op06012846.pdf> (Πρόσβαση 15 Νοε 22)

³⁴ Παπαφλωράτος Ι. (2021) *Η Εξωτερική Πολιτική και η Υψηλή Στρατηγική των Μεγάλων Δυνάμεων και των Βαλκανικών Κρατών Συμπεριλαμβανομένων Ελλάδας- Τουρκίας*, Β' Έκδοση, (σ.121). Αθήνα: Λειμών.

³⁵ Lawrence S. και Martin M. (2013) *Understanding China's Political System*, (σ.20-24). Congressional Research Service.

³⁶ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 1.

³⁷ Chuntao X. (2011) *Why and How the CPC Works in China*, (σ.18). People's Republic of China: New World Press.

³⁸ Lijun Y. (2013) *On China: 41 Embassy Officials Speak about the CPC*, (σ. 58-59,122-123). UK: New Classic Press.

Δικαίωμα ψήφου έχουν οι άντρες και οι γυναίκες που έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους. Σύμφωνα με τις δυτικές αντιλήψεις το κινεζικό καθεστώς είναι ανελεύθερο. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες δεν αποτέλεσαν μέρος της κινεζικής κουλτούρας. Η έννοια της δημοκρατίας, για πολλούς είναι συνδεδεμένη με τρεις «οδυνηρές» εικόνες για τον ψυχισμό των Κινέζων. Πρώτη εικόνα, είναι αυτή της κατάρρευσης της ΕΣΣΔ παρόλο που ο Γκορμπατσώφ (Gorbachev) είχε προβεί σε πολιτικές μεταρρυθμίσεις. Συνεπώς η παραχώρηση δημοκρατικών δικαιωμάτων θα οδηγήσει στην κρατική αποσύνθεση. Δεύτερη εικόνα, είναι αυτή της «λαϊκής δημοκρατίας» του Μάο η οποία οδήγησε στην οικονομική και κοινωνική διάλυση της Κίνας, με αποτέλεσμα τη διεθνή περιθωριοποίηση της. Τρίτη και τελευταία εικόνα, είναι αυτή της προσπάθειας για ανεξαρτησία της Ταϊβάν, η πιθανή επίτευξη της οποίας θα αποτελέσει προηγούμενο και για άλλες μειονότητες της Κίνας.³⁹

Η εκτελεστική εξουσία ασκείται από την κινεζική κυβέρνηση της οποίας ο πρόεδρος είναι και πρωθυπουργός της Κίνας. Αρχηγός του κράτους είναι ο Πρόεδρος της ΛΔΚ ο οποίος προκειμένου να διατηρεί ενοποιητικό ρόλο, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δεν διαθέτει ουσιαστική εξουσία. Πρωθυπουργός της χώρας, με ουσιαστική εξουσία, είναι Γενικός Γραμματέας του ΚΚΚ και κυβερνάει σε συνεργασία με το Λαϊκό Εθνικό Κογκρέσο. Ωστόσο, από το 1993, για συμβατικούς λόγους, ο Κινέζος πρόεδρος κατέχει ταυτόχρονα και τη θέση του Γενικού Γραμματέα του ΚΚΚ. Ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΚ εκλέγεται τόσο από την Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΚ όσο και από τον λαό. Η Κεντρική Επιτροπή προτείνει τους υποψήφιους και οι πολίτες ψηφίζουν σε εκλέκτορες. Πρωθυπουργός της Χώρας είναι από τις 11 Μαρτίου 2023 ο Λι Τσιανγκ (Li Chiang) και Πρόεδρος της Λαϊκής Δημοκρατίας από τις 24 Αυγούστου 2012 ο Σι Τζινπίνγκ (Xi Jinping).⁴⁰

Εγγύηση για την ύπαρξη του ΚΚΚ αποτελεί ο PLA, ο οποίος ακολουθεί τις εντολές του ΚΚΚ. Από τις θεμελιώδεις αρχές του PLA, κατόπιν επισήμανσης τους από τον Γενικό Γραμματέα του ΚΚΚ και τον αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων, πρώτη ορίζεται «η πίστη στο Κόμμα», δεύτερη «η αγάπη για το λαό» και τρίτη «η υπηρεσία στην πατρίδα». ⁴¹ Επιπλέον οι αξιωματικοί είναι μέλη του ΚΚΚ ενώ τα Γενικά Επιτελεία του PLA είναι υπό τον έλεγχο της Κεντρικής Στρατιωτικής Επιτροπής του

³⁹ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.121-122).

⁴⁰ Lawrence S. Martin M. (2013), (σ.25).

⁴¹ Lawrence S. Martin M. (2013), (σ.25).

ΚΚΚ η οποία κρίνει την εξέλιξη και επιλύει τα προβλήματα του μόνιμου προσωπικού. Σε όλα τα επίπεδα διοίκησης του στρατεύματος ο πολιτικοί κομισάριοι του ΚΚΚ υπηρετούν παράλληλα με τους επικεφαλείς του PLA, συμμετέχοντας ενεργά στις αποφάσεις.⁴²

2.2.2. Οικονομική διάσταση της Κίνας

Από το 1978 και έπειτα, ο τότε Πρόεδρος Σιαοπίνγκ και στη συνέχεια οι πρόεδροι που ακολούθησαν, επικεντρώθηκαν στον εκσυγχρονισμό της Κίνας και στην εφαρμογή των κανόνων του άκρατου οικονομικού φιλελευθερισμού με αποτέλεσμα τη θεαματική ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας.

Το διάστημα 2001-2021, η Κίνα έχει καταφέρει να αυξήσει το Ακαθάριστό Εγχώριο Προϊόν της (ΑΕΠ) περίπου έντεκα φορές, πλησιάζοντας σε παγκόσμια κατάταξη τη δεύτερη θέση που κατέχει το ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Η Κίνα το 2021 κατατάσσεται δεύτερη παγκόσμια οικονομική δύναμη για πρώτη φορά. Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Κίνας η συμμετοχή της Κίνας στο παγκόσμιο ΑΕΠ από 3,98% (1,34 τρις δολάρια) το 2001 αυξήθηκε στο 18,44% (17,73 τρις δολάρια) το 2021. Αντίστοιχα η συλλογική συμμετοχή των ΗΠΑ - Ε.Ε - Ηνωμένο Βασίλειο - Ιαπωνία από 73% το 2001 μειώθηκε στο 52% το 2021. Συνολικά ο ρυθμός ανάπτυξης της κινεζικής οικονομίας, το 2021, ανήλθε στο 8,4% του ΑΕΠ.⁴³

Το «οικονομικό θαύμα» της Κίνας είναι το αποτέλεσμα της τήρησης των κανόνων του άκρατου οικονομικού φιλελευθερισμού. Η εφαρμογή της ποσοτικής χαλάρωσης στη νομισματική πολιτική των κεντρικών τραπεζών, τα μηδενικά επιτόκια, τα χαμηλά επίπεδα πληθωρισμού καθώς και η ελεύθερη διακίνηση προϊόντων και κεφαλαίων, επέτρεψαν στην Κίνα να αναπτύξει την «εξαγωγική» βιομηχανία της και να παρουσιάσει μία πρωτόγνωρη οικονομική πρόοδο.⁴⁴ Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιοποίησε η Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας, στις 7 Ιανουαρίου 2023, τα κινεζικά συναλλαγματικά αποθέματα, τον Δεκέμβριο του 2022, αυξήθηκαν κατά 10,2 δις δολάρια φτάνοντας στα 3,128 τρις δολάρια καθώς το δολάριο των ΗΠΑ υποχώρησε 2,3 % έναντι άλλων νομισμάτων ενώ το γιουάν αυξήθηκε κατά 2,8% έναντι του αμερικανικού δολαρίου. Ο ρυθμός ανάπτυξης της κινεζικής οικονομίας,

⁴² Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 1.

⁴³ Πηγή: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Κίνας (2023). *China's GDP*. <https://www.stats.gov.cn/english/> (Πρόσβαση 30 Ιαν 23)

⁴⁴ Πηγή: Reporter.gr (2022) *Απλά Μαθήματα Πολιτικής Οικονομίας-Μαθ. 3: Κίνα*. <https://www.reporter.gr/Apopseis/Apo-theseews/Amfiktywn/529814-Apla-Mathhmata-Politikhs-Oikonomias-Math-3-Kina> (Πρόσβαση 30 Ιαν 23)

το 2022, ανήλθε στο 3% του ΑΕΠ. Είναι από τα χαμηλότερα που έχει ανακοινώσει η Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας τα τελευταία σαράντα χρόνια και οφείλεται τόσο στον Covid-19 όσο και στην κρίση στον τομέα των ακινήτων.⁴⁵

Η Κίνα έχει εγκαταστήσει επιχειρήσεις σε όλες σχεδόν τις γειτονικές της χώρες. Ασκώντας οικονομική διπλωματία το 2002 υπέγραψε συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών με τη Μαλαισία, το Μπρουνέι και την Ταϊλάνδη ενώ το 2003 ξεπέρασε τις ΗΠΑ σε εξαγωγές προς την Ιαπωνία. Επιπλέον η Κίνα προχώρησε στην χρηματοδότηση των δανείων του ΔΝΤ σε χώρες της ASEAN (Association of Southeast Asian Nations)⁴⁶ αποδεικνύοντας έμπρακτα την συμβολή της στην περιφερειακή οικονομική σταθερότητα της Νοτιοανατολικής Ασίας. Η κίνηση αυτή περιόρισε την ανασφάλεια των γειτονικών της κρατών για πιθανούς κινδύνους από την άνοδο της οικονομικής κινεζικής ισχύος. Η Κίνα, με στόχο να καταστεί οικονομική περιφερειακή δύναμη, προέβη στην υπογραφή προνομιακών οικονομικών συμφωνιών με κράτη όπως η Καμπότζη και το Βιετνάμ ενώ το διάστημα 2010-2011 αύξησε τις επενδύσεις της στην περιοχή κατά 216%. Ταυτόχρονα, οι περισσότερες χώρες της Ανατολικής Ασίας εξάγουν τα προϊόντα τους στην Κίνα και αντίστοιχα οι Κινέζοι τις επισκέπτονται ενισχύοντας έτσι την τουριστική τους βιομηχανία. Συμπερασματικά, η οικονομική πολιτική της Κίνας δεν δημιουργεί αντιπαλότητα με τις υπόλοιπες χώρες της Ανατολικής Ασίας αλλά αντίθετα μέσω των οικονομικών συμφωνιών που έχει υπογράψει εγκαθιστά μία σχέση οικονομικής αλληλεξάρτησης και εμπιστοσύνης μαζί τους.⁴⁷

⁴⁵ **Πηγή:**Naftemporiki.gr. (2023) *Κίνα: Επιβράδυνση της Ανάπτυξης- στο 3%*. <https://www.naftemporiki.gr/finance/world/1428312/kina-epivradynsi-tis-anaptyxis-sto-3/> (**Πρόσβαση 02 Φεβ 23**)

⁴⁶ Η Ένωση των Χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας (Association of Southeast Asian Nations - ASEAN) είναι διεθνής πολιτικός και οικονομικός οργανισμός χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας. Δημιουργήθηκε στις 8 Αυγούστου 1967 με πρωτοβουλία της Ινδονησίας, της Σιγκαπούρης, της Μαλαισίας, της Ταϊλάνδης και των Φιλιππινών. Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού είναι, από την 1η Ιανουαρίου του 2018, ο Λιμ Γιόκ Χόι (Lim Jock Hoi) από το Μπρουνέι. Ο ASEAN περιλαμβάνει συνολικά 10 κράτη μέλη. Έδρα του ASEAN είναι η Τζακάρτα της Ινδονησίας. Στις 15 Δεκεμβρίου του 2008 τα μέλη του ASEAN πραγματοποίησαν συνάντηση στην Τζακάρτα και έθεσαν σε ισχύ έναν καταστατικό χάρτη, ο οποίος υπογράφηκε το Νοέμβριο του 2007, με στόχο να οδηγήσει την κοινότητα ένα βήμα πιο κοντά ώστε να είναι στο στιλ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο χάρτης αυτός σημαίνει ότι η ASEAN αποκτά πλέον νομικό καθεστώς και ο σκοπός του οργανισμού είναι να δημιουργηθεί μία ζώνη ελεύθερου εμπορίου στην περιοχή, περικλείοντας 500 εκατομμύρια ανθρώπους.

Πηγή:Wikipedia.org (2023) *Ένωση Χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας*. https://el.wikipedia.org/wiki/Ένωση_Χωρών_της_Νοτιοανατολικής_Ασίας#Καταστατικός_χάρτης (**Πρόσβαση 12 Δεκ 22**)

⁴⁷ Πετρόπουλος Σ. (2013) *Οι Σχέσεις Κίνας – Νοτιοανατολικής Ασίας*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.) *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.256-258). Αθήνα: Παπαζήση.

Το 2022 η Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας ανακοίνωσε την επίτευξη συμφωνίας με την Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών καθώς και με πέντε χώρες ώστε να καταστεί το γιουάν αποθεματικό νόμισμα καθώς το μέγεθός τόσο της οικονομίας της όσο και των εμπορικών της συναλλαγών είναι σε θέση να στηρίζουν μία τέτοια ενέργεια. Σε αυτό το πλαίσιο η Κίνα και η Αργεντινή προχώρησαν σε συμφωνία ανταλλαγής νομισμάτων, η οποία επιτρέπει στην Αργεντινή να αυξήσει τα συναλλαγματικά της αποθέματα στο γιουάν. Επιπλέον η Κίνα, η Μαλαισία, η Ινδονησία, το Χονγκ Κονγκ και η Σιγκαπούρη συμφώνησαν να συνεισφέρουν η κάθε μία από 15 δις γουάν προκειμένου οι συναλλαγές τους να εκκαθαρίζονται με γιουάν. Εν τω μεταξύ στη Ρωσία, λόγω των κυρώσεων που της έχουν επιβληθεί μετά την εισβολή της στην Ουκρανία, το γιουάν έχει καταστεί το αποθεματικό της νόμισμα. Έτσι το 17% των συναλλαγματικών της διαθεσίμων εκφράζεται σε κινεζικό νόμισμα.⁴⁸

Η πανδημία του Covid-19, ο πόλεμος στην Ουκρανία και η πολιτική της επιβολής των κυρώσεων στην Ρωσία έχουν περιορίσει την ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και προϊόντων. Ο περιορισμός της ρευστότητας, ο πληθωρισμός καθώς και η αύξηση των επιτοκίων έχουν περιορίσει την κατανάλωση στα δυτικά κράτη. Αυτή η εξέλιξη πλήττει άμεσα τις κινεζικές εξαγωγές με αποτέλεσμα την παρούσα περίοδο οι ΗΠΑ δείχνουν να αναπτύσσονται ταχύτερα από την Κίνα. Η κινεζική οικονομική πολιτική προσπάθησε να απορροφήσει μέρος της παραγωγής με την δημιουργία μεσαίας κινεζικής τάξης εφαρμόζοντας πολιτικές «ποσοτικής χαλάρωσης». Όμως, είναι μάλλον αδύνατον να μπορέσει η εσωτερική κινεζική αγορά να απορροφήσει τα πλεονάζοντα προϊόντα που προέρχονται από την μείωση των εξαγωγών.⁴⁹

2.2.3. Διπλωματία - εξωτερική πολιτική της Κίνας

Η Κίνα τους δύο τελευταίους αιώνες, στον διπλωματικό της προσανατολισμό, υιοθέτησε και τις τρεις στρατηγικές κουλτούρες που περιγράφονται στη θεωρία του μοναδο-κεντρικού κονστρουκτιβισμού. Έτσι την περίοδο 1800-1860 κυρίαρχη στρατηγική κουλτούρα ήταν αυτή της «απομόνωσης» ενώ το διάστημα 1896-1939 ήταν αυτή της «ενσωμάτωσης». Την περίοδο 1949-1976, που ήταν λιγότερο ισχυρή,

⁴⁸ **Πηγή:** Bankingnews.gr (2023) *Νομισματικό «Ματ» από την Κίνα: Σε Γιουάν τα Συναλλαγματικά Αποθέματα της Αργεντινής. Εγκαταλείπει το Δολάριο.* <https://www.bankingnews.gr/diethni/articles/659743/nomismatiko-mat-apo-tin-kina-se-giouan-ta-synallagmatika-apothemata-tis-argentinis-egkataleipei-to-dolario> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

⁴⁹ Reporter.gr. (2022), ό.π.

η Κίνα εμφανίζεται ως «αναθεωρητική» δύναμη. Από το 1978 και μετά, το Πεκίνο μέσω των πολιτικών μεταρρυθμίσεων και το άνοιγμα προς τις διεθνείς αγορές έχει υιοθετήσει την κουλτούρα της «ενσωμάτωσης».⁵⁰ Επιπλέον μέσω της συνεισφοράς της στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών της Ανατολικής Ασίας και της υιοθέτησης μιας πολιτικής «καλής γειτνίασης» έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη των γειτονικών της κρατών.⁵¹

Σύμφωνα με τον Πρόεδρο της ΛΔΚ, Σι Τζινπίνγκ, «Είναι σημαντικό να παραμείνουμε δεσμευμένοι στο όραμα της κοινής, συμπεριληπτικής, συνεργατικής και βιώσιμης ασφάλειας και να εργασθούμε για τη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας. Να μείνουμε δεσμευμένοι στον σεβασμό της κυριαρχίας και εδαφικής ανεξαρτησίας όλων των χωρών, της μη ανάμιξης στις εσωτερικές τους υποθέσεις, του σεβασμού των ανεξάρτητων επιλογών των λαών των διαφορετικών χωρών ως προς τα αναπτυξιακά μονοπάτια και τα κοινωνικά συστήματά τους». Η παραπάνω δήλωση αποτελεί τη βάση της εξωτερικής πολιτικής της Κίνας και στηρίζεται στις πέντε αρχές της ειρηνικής συνύπαρξης που διατυπώθηκαν για πρώτη φορά στην Διάσκεψη του Μπαντούνγκ από τον τότε υπουργό Εξωτερικών της ΛΔΚ, Τσου εν-Λάι (Zhou en-Lai).⁵²

Οι πέντε αρχές της ειρηνικής συνύπαρξης είναι:

- α. Αμοιβαίος σεβασμός για την εδαφική ακεραιότητα και την κυριαρχία του άλλου
- β. Αμοιβαία μη επιθετικότητα
- γ. Αμοιβαία μη ανάμιξη στις εσωτερικές υποθέσεις του άλλου
- δ. Ισότητα και συνεργασία προς αμοιβαίο όφελος και
- ε. Ειρηνική συνύπαρξη

Η Κίνα το 2009 στην επέτειο των εξήντα χρόνων από την ίδρυση της διαχώρισε την διπλωματία της σε δύο περιόδους των τριάντα χρόνων. Στο διάστημα 1949-1979 ο διπλωματικός της στόχος ήταν η εδραίωση της εθνικής της

⁵⁰ Γκόφας Α. και Τζιφάκης Ν. (2017) *Θεωρητικές Προβολές στη Διεθνή Πολιτική, Η Σινο-Αμερικανική Πρόκληση*, (σ.141-142). Αθήνα: Πεδίο.

⁵¹ Παπασωτηρίου Χ. (2013β), (σ.120-124).

⁵² Η δήλωση έγινε τον Απρίλιο του 2022 στο Boao Forum for Asia, δημοσιογραφικά αποκαλούμενο και «Ασιατικό Νταβός». Το Boao Forum for Asia λαμβάνει χώρα τα τελευταία 21 χρόνια στο θέρετρο του Μποάο, στην επαρχία Χαϊνάν της Νότιας Κίνας, παρουσία πλήθους επιχειρηματιών και ξένων προσκεκλημένων, δίνοντας τελευταία στον Σι Τζινπινγκ την ευκαιρία να ξεδιπλώνει ενώπιον ευρύτερου ακροατηρίου το όραμά του για τη διεθνή τάξη πραγμάτων.

Πηγή: Ράπτης Κ.(2022) *Η Κίνα Προσβλέπει σε Νέα Διεθνή Τάξη Πραγμάτων*. <https://www.capital.gr/diethni/3630173/i-kina-prosblepei-se-nea-diethni-taxi-pragmaton> (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

ανεξαρτησίας και η εξασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας. Στο διάστημα 1979-2009 ο διπλωματικός της στόχος ήταν η δημιουργία ενός «κατάλληλου περιφερειακού περιβάλλοντος» το οποίο θα εξασφάλιζε την ειρηνική κινεζική άνοδο.^{53, 54}

Ανεξάρτητα από την αύξηση της κινεζικής σχετικής ισχύος, η εξωτερική πολιτική της Κίνας είναι αμυντική. Αυτό οφείλεται στην πεποίθηση του Πεκίνου πως το διεθνές σύστημα είναι γεμάτο με απειλές, οι οποίες είναι καταμερισμένες σε τέσσερις ομόκεντρους δακτύλιους. Ο πρώτος, περιλαμβάνει το σύνολο της κινεζικής επικράτειας, της οποίας η πολιτική σταθερότητα και η εδαφική ακεραιότητα απειλούνται από εξωγενείς παράγοντες και δυνάμεις. Ο δεύτερος δακτύλιος, αφορά τα θέματα εθνικής ασφαλείας σε σχέση με τα δεκατέσσερα όμορα κράτη. Ο τρίτος δακτύλιος, αφορά τα σύνθετα θέματα εθνικής ασφαλείας της Κίνας σε σχέση με τις γεωπολιτικές περιφέρειες: της Βορειοανατολικής Ασίας, της Ωκεανίας, της ηπειρωτικής Νοτιοανατολικής Ασίας, της θαλάσσιας Νοτιοανατολικής Ασίας, της Νότιας Ασίας και της Κεντρικής Ασίας. Τέλος, ο τέταρτος δακτύλιος, περιλαμβάνει τον υπόλοιπο κόσμο, με τον οποίο, από το τέλος της δεκαετίας του 1990, η Κίνα συνεργάζεται προκειμένου να εξασφαλίσει τις απαραίτητες πρώτες ύλες για την ανάπτυξη της οικονομίας της, να διασφαλίσει την απρόσκοπτη πρόσβαση της στις διεθνείς αγορές καθώς και να αποκτήσει την απαραίτητη πολιτική υποστήριξη για την ενίσχυση των θέσεων της στη διεθνή πολιτική σκηνή.⁵⁵

Και στους τέσσερις δακτυλίους οι ΗΠΑ παίζουν καθοριστικό ρόλο καθώς έχουν ισχυρή ναυτική παρουσία στην Ανατολική και Νότια Σινική Θάλασσα, έχουν συνάψει επίσημες και άτυπες στρατιωτικές συμμαχίες με γειτονικά κράτη της Κίνας, είναι ο ρυθμιστής του διεθνούς συστήματος και τέλος αποτελούν τον εγγυητή του status quo στο ζήτημα της Ταϊβάν.

Βάση των παραπάνω, η Κίνα προσπαθεί να προσδιορίσει τις δυνατότητες και τις προθέσεις των ΗΠΑ. Η Κίνα έχει κατανοήσει τη συντριπτική υπεροχή των δυνατοτήτων των ΗΠΑ οι οποίες ενισχύονται από τις διμερείς αμυντικές της συμμαχίες με την Ιαπωνία, την Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία, τις Φιλιππίνες και τη Νότια Κορέα. Η προσπάθεια κατανόησης των προθέσεων των ΗΠΑ είναι δύσκολη

⁵³ Qingmin Z. (2010) *China's Diplomacy*, (σ.82-88). People's Republic of China: China International Press.

⁵⁴ Πηγή: China's Foreign Affairs (2010) *Department of Policy Planning*, (σ.49-55). People's Republic of China: Ministry of Foreign Affairs. https://www.fmprc.gov.cn/mfaeng/wjb_663304/zjzg_663340/zcyjs_663346/ (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

⁵⁵ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.134-135).

διαδικασία καθώς γίνεται μέσω τριών κινεζικών πεποιθήσεων. Σύμφωνα με την πρώτη πεποίθηση, η Κίνα αποτελεί τη συνέχεια ενός πολιτισμού της ανατολής με αμυντικό προσανατολισμό, ο οποίος είναι ειρηνόφιλος και χωρίς επεκτατικές βλέψεις. Αντίθετα η στρατηγική κουλτούρα των Δυτικών, και ειδικά των ΗΠΑ, είναι επεκτατική και με επιθετικό προσανατολισμό. Παρόλο που η Κίνα εφαρμόζει τον κρατικό καπιταλισμό επηρεασμένη από την μαρξιστική σκέψη, σύμφωνα με τη δεύτερη πεποίθηση, πιστεύει ότι τα καπιταλιστικά κράτη προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τα υπόλοιπα. Τέλος η τρίτη πεποίθηση, στηρίζεται στο γεγονός ότι οι θεωρίες των ΗΠΑ για «κινεζική απειλή» έχουν καταστεί δημοφιλείς στους νέους πολιτικούς αναλυτές από την Κίνα, πολλοί από τους οποίους έχουν εκπαιδευτεί στις ΗΠΑ. Οι Κινέζοι είναι πεπεισμένοι ότι οι Αμερικανοί προσπαθούν να αποσταθεροποιήσουν το κινεζικό καθεστώς χρησιμοποιώντας τις ιδέες περί δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.⁵⁶

Η Κίνα, προσπαθεί να διαψεύσει τις θεωρίες των Αμερικανών πως η τροχιά ανόδου της θα είναι «συγκρουσιακή», και έχει υιοθετήσει το δόγμα της «ειρηνικής ανάπτυξης» και τη «στρατηγική των εικοσιτεσσάρων χαρακτήρων».⁵⁷ Αυτό οφείλεται σε δύο λόγους. Ο πρώτος, είναι ότι προσπαθεί να αποφύγει την συσπείρωση, των άλλων μεγάλων δυνάμεων, εναντίον της και ο δεύτερος, είναι η αποφυγή λήψης μέτρων προστατευτισμού από τα Δυτικά κράτη στην προσπάθεια της για οικονομική άνοδο.⁵⁸ Επιπλέον, η Κίνα στο πλαίσιο της ενεργειακής εξασφάλισης της, ανησυχώντας για την αμερικανική ναυτική κυριαρχία στα Στενά της Μαλλάκας,^{59,60} διατηρεί καλές σχέσεις και έχει κατασκευάσει χερσαίους αγωγούς παροχής ενέργειας με τη Ρωσία, το Ιράν και με κράτη της Κεντρικής Ασίας.⁶¹

Η έξαρση του εθνικισμού στην Κίνα, ως αποτέλεσμα της λήξης του «αιώνα των ταπεινώσεων» το 1949, είναι αντίθετη με το δόγμα της «ειρηνικής ανάπτυξης»

⁵⁶ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.135-136).

⁵⁷ «Να παρατηρείτε ήρεμα, να διασφαλίζετε τη θέση μας, να αντιμετωπίζετε τις υποθέσεις ήρεμα, να αποκρύπτετε τις δυνατότητες μας και να περιμένετε υπομονετικά, να διατηρείτε χαμηλό προφίλ». Γκόφας Α. Τζιφάκης Ν. (2017), (σ.146 - 147).

⁵⁸ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.136).

⁵⁹ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 2.

⁶⁰ Τα Στενά της Μαλλάκας διαμορφώνονται εν μέσω της Ινδονησιακής νήσου Σουμάτρα, του δυτικού μέρους της Μαλαισίας και της νότιας Ταϊλάνδης, καλύπτοντας μια έκταση 65.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες τα Στενά έχουν αναδειχθεί σε ένα από τα πιο σημαντικά «σημεία σφίγμού» του διεθνούς θαλάσσιου εμπορίου. Με συνολικό μήκος 800 χιλιομέτρων και βάθος 23 μέτρων, τα Στενά αποτελούν την πιο επιμήκη θαλάσσια οδό στον κόσμο, συνδέοντας την θάλασσα του Άνταμαν (Ινδικός Ωκεανός) με τη Νότια Κινεζική θάλασσα (Ειρηνικός Ωκεανός).

Πηγή: Ευτυχίου Ι. (2021) *Η Στρατηγική Σημασία των Στενών της Μαλάκας*. <https://simerini.sigmalive.com/article/2021/11/16/h-strategike-semasia-ton-stenon-tes-malakka/> (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

⁶¹ Προεστάκης Ε. (2017), (σ.72-73).

και επηρεάζει τις σχέσεις της με τα άλλα κράτη της Ανατολικής Ασίας.⁶² Το ΚΚΚ χρησιμοποιεί τον κινεζικό εθνικισμό για να στηρίξει την εξουσία του στο εσωτερικό της Κίνας και με τη δικαιολογία της προάσπισης των εθνικών συμφερόντων και του κινεζικού γοήτρου, εφαρμόζει επιθετική εξωτερική πολιτική σε θέματα που αφορούν την Ταϊβάν καθώς και τη Νότια και Ανατολική Σινική Θάλασσα. Η πρόσφατη συμπεριφορά της Κίνας, με την είσοδο δύο πλοίων της κινεζικής ακτοφυλακής στη συνορεύουσα ζώνη των νησιών Senkaku, τις εκτοξεύσεις πυραύλων κοντά στην Ταϊβάν και την δημιουργία και στρατιωτικοποίηση τεχνητών νησιών στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας, επιβεβαιώνει αυτή την επιθετική στάση. Η επιθετική στάση της Κίνας ενισχύεται από τα ενεργειακά κοιτάσματα των εν λόγω θαλάσσιων περιοχών και δυσχεραίνει τις διπλωματικές διαδικασίες καθορισμού θαλασσιών ζωνών στη Νότια και Ανατολική Σινική Θάλασσα.⁶³

2.2.4. Η στρατιωτική στρατηγική της Κίνας

Σύμφωνα με τον Kazuhiko Noguchi⁶⁴ η υψηλή στρατηγική της Κίνας εστιάζει στην ανάπτυξη της στρατιωτικής ναυτικής ισχύος προκειμένου να επιτευχθούν οι εξής στόχοι: «επανένωση με την Ταϊβάν, επικράτηση σε διαμάχες αναφορικά με αμφισβητούμενες θαλάσσιες περιοχές και νησιά, προάσπιση κινεζικών θαλάσσιων πόρων, διασφάλιση της απρόσκοπτης χρήσης θαλάσσιων οδών επικοινωνίας και αντιμετώπιση ενδεχόμενης εισβολής από τη θάλασσα». Η ανάπτυξη της θαλάσσιας ισχύος θα επιτρέψει στον PLA να διευρύνει τον χώρο στον οποίο ασκεί θαλάσσιο έλεγχο σε πρώτη φάση, στα όρια μιας αλυσίδας νησιών η οποία εκτείνεται πέρα από τη Νότια Κορέα και την Ταϊβάν και σε δεύτερη φάση, στα όρια μιας αλυσίδας νησιών η οποία περικλείει την Ιαπωνία και τις Φιλιππίνες.^{65, 66}

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Κίνας⁶⁷ έχει καθορίσει ως εθνικό στρατηγικό στόχο την οικοδόμηση μίας ευημερούσας κοινωνίας, με τη συμπλήρωση

⁶² «Ο εθνικισμός αποτελεί μια ανερχόμενη ιδεολογία στην Κίνα. Προβάλλεται ιδιαίτερα από το Κομμουνιστικό Κόμμα ως μια εναλλακτική βάση νομιμοποίησης σε περίπτωση που οι ρυθμοί οικονομικής μεγέθυνσης περιοριστούν. Ορισμένοι μάλιστα αναλυτές θεωρούν ότι θα αποτελέσει το σημαντικότερο παράγοντα που θα επηρεάσει στις επόμενες δεκαετίες τις σχέσεις της Κίνας με τον υπόλοιπο κόσμο».

Πετρόπουλος Σ. και Χουλιάρας Α.(2013), *Εισαγωγή*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.) *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο* (σ.17). Αθήνα: Παπαζήση.

⁶³ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 3α.

⁶⁴ Καθηγητής στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Γιοκοχάμα.

⁶⁵ Γκόφας Α. Τζιφάκης Ν. (2017), (σ. 43).

⁶⁶ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 3β.

⁶⁷ MND - Ministry of National Defense People's Republic of China.

το 2021, εκατό χρόνων από την ίδρυση του ΚΚΚ. Στη συνέχεια, επιδιώκεται η οικοδόμηση μίας σύγχρονης σοσιαλιστικής χώρας που θα είναι ευημερούσα, ισχυρή, δημοκρατική, πολιτισμένη και αρμονική, με τη συμπλήρωση των εκατό χρόνων, το 2049, από την ίδρυση της ΛΔΚ.⁶⁸

Αποστολή του PLA, όπως καθορίζεται στη «Λευκή Βίβλο του ΚΚΚ του Ιουλίου 2019 για την Εθνική Άμυνα της Κίνας στη Νέα Εποχή»,⁶⁹ είναι η, χωρίς αντιπαράθεσεις, διατήρηση της ασφάλειας και η εξασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Σε αυτό το πλαίσιο ο PLA πρέπει να εξασφαλίσει την δίκαιη και αποτελεσματική «συλλογική συνεργασία μηχανισμών αμοιβαίας εμπιστοσύνης», την ενεργή επέκταση της «στρατιωτικής υποστήριξης και ασφάλειας» και τέλος τη δημιουργία ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος ειρηνικής ανάπτυξης με τις λοιπές χώρες.⁷⁰ Σύμφωνα με το ίδιο έγγραφο ο PLA έχει τρεις στόχους: Πρώτον, την επίτευξη έως το 2020 της μηχανοποίησης του, της προόδου του σε θέματα «πληροφορίας» και την αύξηση της «στρατηγικής ικανότητας» του, δεύτερον, την επίτευξη έως το 2035 του «εθνικού εκσυγχρονισμού της άμυνας και του στρατού» και τρίτον, να γίνει «πρώτης τάξεως στρατιωτική δύναμη» μέχρι το 2050.⁷¹

Σύμφωνα με την «ενεργητική άμυνα», η οποία παίζει κεντρικό ρόλο στο κινεζικό Στρατηγικό Δόγμα, προβλέπεται η εφαρμογή άμυνας σε στρατηγικό επίπεδο ενώ σε επιχειρησιακό και τακτικό η εφαρμογή «περιορισμένης επίθεσης». Έτσι, εάν παραβιαστούν οι κόκκινες γραμμές που έχει θέσει η Κίνα σε στρατηγικό επίπεδο, ακόμα και αν δεν έχει δεχθεί στρατιωτική επίθεση, σε τακτικό επίπεδο, το Πεκίνο μπορεί να διεξάγει μια «περιορισμένη επίθεση».⁷²

Το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ, στις 29 Νοεμβρίου 2022, κυκλοφόρησε την Έκθεση του 2022 για τις εξελίξεις στη ΛΔΚ, στον Τομέα Στρατηγικής και Ασφάλειας, η οποία προσδιόριζε τη ΛΔΚ ως την πιο συνεπακόλουθη και συστηματική πρόκληση για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ και του διεθνούς συστήματος.⁷³

⁶⁸ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.127).

⁶⁹ China's National Defense in the New Era.

⁷⁰ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.126).

⁷¹ **Πηγή:** Dotson J. (2022) *Taiwan's Assessment of the PRC Military Threat: The 2022 Chinese Communist Military Power Report.*: <https://globaltaiwan.org/2022/12/taiwans-assessment-of-the-prc-military-threat/> (Πρόσβαση 26 Ιαν 23)

⁷² Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.133).

⁷³ China Military Power Report. Ετήσια έκθεση που αποσκοπεί στην παροχή μιας μη διαβαθμισμένης επισκόπησης των σημαντικών αναπτυξιακών τάσεων και δυνατοτήτων του PLA.

Πηγή: Gatamone J. (2022) *China Military Power Report Examines Changes in Beijing's Strategy.* <https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/3230682/china-military-power-report-examines-changes-in-beijings-strategy/> (Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

Η οικονομική πρόοδος της Κίνας επέτρεψε την αύξηση των δαπανών της για τον εκσυγχρονισμό του PLA. Η Κίνα έχει κατανοήσει ότι η «ειρηνική ανάπτυξη» είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη βελτίωση του επιπέδου του PLA. Επιπλέον, η ενεργειακή της εξασφάλιση, η οποία είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη της οικονομίας της, καθιστά αναγκαία τη βελτίωση των στρατιωτικών της ικανοτήτων.⁷⁴

Ο αμυντικός προϋπολογισμός της Κίνας αυξάνεται με ετήσιο ρυθμό 7%, φτάνοντας το 2022 στα 292 δις δολάρια, κατατάσσοντας την στη δεύτερη θέση σε αμυντικές δαπάνες μετά τις ΗΠΑ με 877 δις δολάρια.⁷⁵ Το 2021 οι στρατιωτικές δαπάνες της Κίνας ανήλθαν στο 1,7% ΑΕΠ ενώ στις ΗΠΑ ανήλθαν στο 3,5%.⁷⁶ Ο εκσυγχρονισμός του PLA⁷⁷ επιτυγχάνεται με την προμήθεια οπλικών συστημάτων τόσο από το εξωτερικό όσο και από την κινεζική πολεμική βιομηχανία, η οποία έχει κάνει τεράστια πρόοδο.⁷⁸ Στόχος της Κίνας είναι η εξουδετέρωση της στρατιωτικής αμερικανικής μηχανής, σύμφωνα με τη θεωρία του Σουν Τσου (*Sun Tzu*) περί «έμμεσης προσέγγισης». Έτσι η Κίνα, προκειμένου να εξασφαλίσει την κυριαρχία της στην Ανατολική και Νότια Σινική Θάλασσα και να εξαλείψει την πιθανότητα απόσχισης της Ταϊβάν έχει υιοθετήσει το δόγμα Απαγόρευσης Πρόσβασης σε Περιοχή (*Anti Access/Area Denial - A2/AD*). Συγκεκριμένα, η Κίνα αναπτύσσει μια σειρά πυραυλικών συστημάτων απαγόρευσης προσέγγισης εχθρικών πλοίων στις κινεζικές ακτές, επενδύει στην απόκτηση μη συμβατικών δυνάμεων και αναπτύσσει εναλλακτικές στρατηγικές που θα της δώσουν την ικανότητα να επικρατήσει έναντι της στρατιωτικής ναυτικής υπερδύναμης των ΗΠΑ.⁷⁹

2.2.5. Διεθνής νομιμοποίηση

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας αποτελεί μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας (ΣΑ) του ΟΗΕ σύμφωνα με την Απόφαση 2758 της Γενικής Συνέλευσης, στις 25 Οκτωβρίου του 1971.⁸⁰ Η άνοδος της Κίνας, στον τομέα των ειρηνευτικών επιχειρήσεων του ΟΗΕ, είναι αισθητή τόσο ως προς τον μέγεθος των αποστολών όσο και ως προς τα κονδύλια που διαθέτει. Μεταξύ 2008 και 2020, η συνεισφορά της

⁷⁴ Γρίβας Κ. (2013) *Η Στρατιωτική Άνοδος της Κίνας και η Γεωπολιτική του Πολέμου στη Μέση Ανατολή*, (σ.95-100). Αθήνα: Λιβάνη.

⁷⁵ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 4.

⁷⁶ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 5.

⁷⁷ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 1.

⁷⁸ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 6.

⁷⁹ Παπαφλωράτος Ι. (2021) , (σ.128-129).

⁸⁰ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 2.

Κίνας στον προϋπολογισμό λειτουργίας του Οργανισμού αυξήθηκε από 693 εκατομμύρια δολάρια (9,4%) σε 988 εκατομμύρια δολάρια (15,21%) και υπερέβη τη συνδυασμένη συνεισφορά της Ιαπωνίας (8,56%) και της Γερμανίας (6,09%). Η Κίνα όχι μόνο διαθέτει το μεγαλύτερο τμήμα κυανόκρανων (περίπου 2.500) από τα μόνιμα μέλη του ΣΑ· αλλά και υπερβαίνει τις συνδυασμένες δυνάμεις των άλλων υπερδυνάμεων. Οι περισσότεροι στρατιώτες υπηρετούν στο Σουδάν, το Νότιο Σουδάν, τον Λίβανο, το Μάλι και τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Αυτή η προσέγγιση υποστηρίζει τη γενική πολιτική της Κίνας, η οποία στοχεύει στην εδραίωση της επιρροής στην Αφρική.⁸¹

Η Κίνα χρησιμοποιεί ως εργαλείο για τη νομιμοποίηση των πολιτικών της ενεργειών και την οικοδόμηση πολιτικής επιρροής στη διεθνή σκηνή, την αυξανόμενη οικονομική της θέση στις αναπτυσσόμενες χώρες ενισχύοντας παράλληλα τη θέση της, στους θεσμούς που εδώ και πολλά χρόνια την επικρίνουν για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έτσι, κατά την 44η σύνοδο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (30 Ιουνίου – 17 Ιουλίου 2020), εγκρίθηκαν δύο διακηρύξεις σχετικά με την εφαρμογή του νόμου περί εθνικής ασφάλειας στο Χονγκ Κονγκ, ο οποίος καταργούσε τη μέχρι τότε αυτονομία του. Η απόφαση υποστηρίχτηκε από 53 χώρες, κυρίως από την Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Τα κράτη της Λατινικής Αμερικής και της Νοτιοανατολικής Ασίας τήρησαν ουδέτερη στάση ενώ μόνο 23 κυβερνήσεις καταδίκασαν τις ενέργειες του Πεκίνου.⁸²

Η Κίνα προσπαθεί να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στους οργανισμούς, στις επιτροπές καθώς και στις υποεπιτροπές που καθορίζουν διαδικασίες και πρότυπα, ιδίως αυτών που αφορούν καινοτόμες τεχνολογίες και μπορούν να ωφελήσουν τις κινεζικές εταιρείες. Πιο συγκεκριμένα, επιθυμούν να διεισδύσουν με επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό στις διαδικασίες διαμόρφωσης κανόνων σε ιδρύματα, όπως ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO), η Διεθνής Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή (IEC), η Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU) και το 3GPP.⁸³ Προς το παρόν,

⁸¹ **Πηγή:** Paszak P. (2020) *China's Growing Influence in International Organizations*. <https://warsawinstitute.org/chinas-growing-influence-international-organizations/> (Πρόσβαση 07 Φεβ 23)

⁸² Paszak P. (2020), ό.π

⁸³ Το 3GPP (3rd Generation Partnership Project) είναι ένα έργο συνεργασίας τρίτης γενιάς, που συγκεντρώνει εθνικούς Οργανισμούς Ανάπτυξης Προτύπων (SDO) από όλο τον κόσμο για την ανάπτυξη τεχνικών προδιαγραφών για την 3η γενιά κινητών, κυψελοειδών τηλεπικοινωνιών, UMTS (Universal Mobile Telecommunications System).

ηγούνται σε 4 από τις 15 εξειδικευμένες υπηρεσίες του ΟΗΕ, συμπεριλαμβανομένων των UNIDO, ITU, FAO και ICAO.^{84,85}

Η ιδέα της συνεργασίας μεταξύ των αναδυόμενων οικονομιών της Βραζιλίας, της Ρωσίας, της Ινδίας και της Κίνας είχε ως αποτέλεσμα τον σχηματισμό του συνασπισμού BRIC το 2001, με τη Νότια Αφρική να προσχωρεί στον όμιλο το 2010. Οι από το 2010, BRICS (Brazil, Russia, India, China, and South Africa) εμφανίστηκαν ως πλαίσιο διπλωματικής και οικονομικής συνεργασίας με στόχο να αμφισβητήσουν τη δυτική επιρροή στην παγκόσμια οικονομική τάξη. Επιπλέον η ομάδα δημιούργησε ένα αναπτυξιακό ταμείο για τη χρηματοδότηση έργων υποδομής, έναν κρίσιμο κρίκο που λείπει στις αναδυόμενες οικονομίες. Οι δυτικές χώρες εκφράζουν ανησυχία για το πώς οι BRICS θα μπορούσαν να επηρεάσουν το εμπόριο της Αφρικής με την ΕΕ και τις ΗΠΑ. Ξένοι διπλωμάτες που εργάζονται στη Νότια Αφρική συχνά εγείρουν το ζήτημα και υποστηρίζουν ότι οι BRICS αποτελούν απειλή για το παγκόσμιο εμπόριο, δεδομένης της ξεκάθαρης πρόθεσης της Κίνας να αποκτήσει μεγαλύτερη γεωπολιτική επιρροή επεκτείνοντας την οικονομική της επιρροή.⁸⁶ Η Σαουδική Αραβία, η Αίγυπτος, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Ιράν και η Αιθιοπία εντάχθηκαν στους BRICS την 1η Ιανουαρίου 2024.

Η Κίνα έχει ενεργή συμμετοχή στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ), στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), στην Παγκόσμια Τράπεζα και στη συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα. Η Κίνα τηρεί τις δεσμεύσεις της σε αυτούς τους θεσμούς, αλλά είναι απρόθυμη να αναλάβει επιπλέον ευθύνες ως ανεπτυγμένη χώρα. Η θέση της Κίνας για την αντιμετώπιση της ως αναπτυσσόμενη χώρα και οι διμερείς οικονομικές της σχέσεις με άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, που δεν πληρούν πάντα τα παγκόσμια πρότυπα, αποτελούν πηγή έντασης στις οικονομικές της σχέσεις με τις προηγμένες οικονομίες. Επιπλέον θεσμικό πρόβλημα αποτελεί το γεγονός ότι η Κίνα δεν είναι μέλος του Διακανονισμού για τις Δημόσιες Προμήθειες (*Government*

Πηγή: Etsi.org. (2023) *3rd Generation Partnership Project*. <https://www.etsi.org/committee/1418-3gpp>. (Πρόσβαση 05 Ιαν 23)

⁸⁴ Paszak P. (2020), ό.π.

⁸⁵ UNIDO – United Nations Industrial Development Organization - Οργανισμός Βιομηχανικής Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών

ITU - International Telecommunication Union - Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών των Ηνωμένων Εθνών

FAO - Food and Agriculture Organization - Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών

ICAO - International Civil Aviation Organization - Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας των Ηνωμένων Εθνών

⁸⁶ **Πηγή:** Mathekg R. (2022) *BRICS's Hazy Outlook*. <https://www.gisreportsonline.com/r/brics-future/> (Πρόσβαση 15 Ιαν 23)

Procurement Arrangement) εντός του ΠΟΕ, της Λέσχης των επίσημων πιστωτών του Παρισιού (*Paris Club of official creditors*) και της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (*Development Assistance Committee*).⁸⁷ Η Κίνα έχει θέση παρατηρητή στο Διεθνές Φόρουμ των G8 και είναι ενεργό μέλος των G20 ενώ το 1991 εντάχθηκε στην APEC.^{88,89}

Η Κίνα, στην προσπάθειά της να αναδειχθεί σε περιφερειακή δύναμη, δημιούργησε το 2001 τον Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO)⁹⁰ μαζί με την Ινδία, το Καζακστάν, το Κιργιστάν, τη Ρωσία, το Πακιστάν, το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν. Ο SCO έχει επικεντρωθεί κυρίως σε ζητήματα περιφερειακής ασφάλειας και ανάπτυξης καθώς και στην καταπολέμηση της περιφερειακής τρομοκρατίας, του εθνικού αποσχισμού και του θρησκευτικού εξτρεισμού. Στο πλαίσιο της περιφερειακής ασφάλειας τα κράτη μέλη διεξάγουν, σε ετήσια βάση, κοινές στρατιωτικές ασκήσεις. Ωστόσο, κανένα από τα μέλη δεν αποδέχεται το ρόλο του οργανισμού ως στρατιωτικό αντίπαλο του NATO.⁹¹

Το Κοινό Στρατηγικό Θεματολόγιο Συνεργασίας ΕΕ-Κίνας για το 2020⁹² αποτυπώνει τη διεύρυνση της οικονομικής και γεωπολιτικής αλληλεξάρτησης Κίνας

⁸⁷ **Πηγή:** Dollar D. (2020) *Reluctant Player: China's Approach to International Economic Institutions*. <https://www.brookings.edu/articles/reluctant-player-chinas-approach-to-international-economic-institutions/> (Πρόσβαση 05 Ιαν 23)

⁸⁸ **Πηγή:** Williams T. (2014) *APEC, ASEAN, the G20 and China's Growing Regional Centrality*. <https://iisa.org.uk> (Πρόσβαση 05 Ιαν 23)

⁸⁹ Η ιδέα δημιουργίας της Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας-Ειρηνικού, διεθνώς γνωστής ως *Asia-Pacific Economic Cooperation* - APEC, τέθηκε για πρώτη φορά από τον πρώην πρωθυπουργό της Αυστραλίας Bob Hawke κατά τη διάρκεια ομιλίας του στη Σεούλ, τον Ιανουάριο του 1989. Με 21 πλέον μέλη, η APEC είναι ένα σημαντικό περιφερειακό οικονομικό φόρουμ που λειτουργεί με πρωταρχικό στόχο την προώθηση του ελεύθερου εμπορίου και την ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης στην περιοχή. Τα μέλη της APEC, αφορούν το 38% του παγκόσμιου πληθυσμού ενώ αντιπροσωπεύουν περίπου το 60% του παγκόσμιου ΑΕΠ και το 48% του παγκόσμιου εμπορίου.

Πηγή: Capital.gr.(2021) *ΔΙΚΤΥΟ: Η Οικονομική Συνεργασία Ασίας-Ειρηνικού*. <https://www.capital.gr/epikairota/3531829/diktuo-i-oikonomiki-sunergasia-asias-eirininikou> (Πρόσβαση 10 Ιαν 23)

⁹⁰ Ο Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης (Shanghai Cooperation Organization -SCO) είναι ένας διακυβερνητικός οργανισμός που ιδρύθηκε στη Σαγκάη στις 15 Ιουνίου 2001. Η SCO περιλαμβάνει επί του παρόντος οκτώ κράτη μέλη (Κίνα, Ινδία, Καζακστάν, Κιργιστάν, Ρωσία, Πακιστάν, Τατζικιστάν και Ουζμπεκιστάν), τέσσερα κράτη παρατηρητές που ενδιαφέρονται να προσχωρήσουν σε πλήρη ένταξη (Αφγανιστάν, Λευκορωσία, Ιράν και Μογγολία) και έξι «Εταίρους Διαλόγου» (Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Καμπότζη, Νεπάλ, Σρι Λάνκα και Τουρκία). Το 2021 ελήφθη η απόφαση να ξεκινήσει η διαδικασία ένταξης του Ιράν στην SCO ως πλήρες μέλος και η Αίγυπτος, το Κατάρ καθώς και η Σαουδική Αραβία έγιναν εταίροι διαλόγου.

Πηγή: United Nations (2023) *Shanghai Cooperation Organization*. <https://dppa.un.org/en/shanghai-cooperation-organization> (Πρόσβαση 15 Ιαν 23)

⁹¹ Williams T. (2014), ό.π.

⁹² **Πηγή:** Eeas.europa.eu (2020) *EU-China 2020 Strategic Agenda for Cooperation*. https://eeas.europa.eu/archives/docs/china/docs/eu-china_2020_strategic_agenda_en.pdf (Πρόσβαση 15 Ιαν 23)

και ΕΕ.⁹³ Το θεματολόγιο αναφέρεται σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, οικονομικής ανάπτυξης, παγκόσμιας διακυβέρνησης καθώς και στην πολυμερή συνεργασία στους τομείς του εμπορίου, των επενδύσεων και της κοινωνικής και περιβαλλοντικής πολιτικής. Η ΕΕ και η Κίνα σύναψαν επίσημες διπλωματικές σχέσεις το 1975. Οι σχέσεις διακόπηκαν αφότου στρατιωτικές δυνάμεις συνέθλιψαν βίαια τις διαδηλώσεις στην πλατεία Τιενανμέν, το 1989. Η ΕΕ αποκατέστησε τις σχέσεις της με την Κίνα το 1994 αλλά το εμπάργκο όπλων που επιβλήθηκε από την ΕΕ το 1989 παραμένει σε ισχύ.⁹⁴

Ενώ η διεθνής ανάπτυξη, για τις ανεπτυγμένες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς, ισοδυναμεί με τη βοήθεια που παρέχεται στις φτωχές χώρες μέσω δανεισμού χαμηλού επιτοκίου και επιχορηγήσεων, για την Κίνα αποτελεί ευκαιρία για ανάπτυξη της επιρροής της σε διεθνές επίπεδο. Έτσι η Κίνα βλέπει τον δανεισμό και το εμπόριο ως μέσα που θα οδηγήσουν σε οικονομικές ευκαιρίες τόσο για την ίδια όσο και για τους αναπτυσσόμενους εταίρους της. Τις τελευταίες δύο δεκαετίες, το Πεκίνο μετατόπισε τη διεθνή αναπτυξιακή του στρατηγική από διμερή σε πολυμερή, ενισχύοντας την επιρροή του μέσω πρωτοβουλιών. Η δυναμικότερη από αυτές είναι η πρωτοβουλία της Στρατηγικής Ανάπτυξης Υποδομών (*Belt and Road Initiative - BRI*) που εξελίχθηκε από μια αόριστη πρόταση, στους εταίρους της Κίνας στην Κεντρική Ασία, σε μια πρωτοβουλία 900 δις δολαρίων που επιδιώκει να συνδέσει την Ασία με την Αφρική και την Ευρώπη μέσω χερσαίων και θαλάσσιων δικτύων, με στόχο τη βελτίωση του εμπορίου και την οικονομική ανάπτυξη.⁹⁵ Δυτικοί αναλυτές εκφράζουν την άποψη ότι πρωτοβουλίες όπως της BRI θα μπορούσαν να δώσουν στο Πεκίνο αδικαιολόγητη επιρροή στον αναπτυσσόμενο κόσμο.⁹⁶

2.3. Η άνοδος της Κίνας ως περιφερειακή δύναμη

Η Κίνα είναι το πολυπληθέστερο (1.411.778.724) και ένα από τα μεγαλύτερα σε έκταση κράτος του κόσμου (9.596.961τ.χλμ). Αυτά τα χαρακτηριστικά σε συνδυασμό με το κύρος, των πολλών χιλιάδων ετών πολιτισμού της, αποτελούν το θεμέλιο της επιθυμίας της να αναδεχθεί σε παγκόσμια δύναμη. Η επιτυχημένη

⁹³ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 3.

⁹⁴ **Πηγή:** Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2023) *Ανατολική Ασία-Κίνα*. <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/el/sheet/182/> (Πρόσβαση 15 Ιαν 23)

⁹⁵ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 7.

⁹⁶ **Πηγή:** Lemoine J. και Gaafar Y. (2022) *There's More to China's New Global Development Initiative Than Meets the Eye*. <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/theres-more-to-chinas-new-global-development-initiative-than-meets-the-eye/> (Πρόσβαση 27 Δεκ 22)

μεταρρυθμιστική στρατηγική του Σιαοπίνγκ οδήγησε στην ανάδειξη της Κίνας σε οικονομική δύναμη. Σήμερα η ισχύς της Κίνας πηγάζει από τις οικονομικές της επιτυχίες και βασίζεται στις τεράστιες δυνατότητες της αγοράς της. Ωστόσο, παραμένει απαραίτητο να καθοριστεί εάν η Κίνα είναι πραγματικά ικανή να αλλάξει την περιφερειακή ή την παγκόσμια ισορροπία δυνάμεων.⁹⁷

Η Κίνα, βάση των συντελεστών ισχύος, αποτελεί το δεύτερο ισχυρότερο κράτος, μετά τις ΗΠΑ, του διεθνούς συστήματος. Ωστόσο εξακολουθεί να είναι δέσμια εσωτερικών και εξωτερικών παραγόντων. Στο εσωτερικό της χώρας προβλήματα όπως: η εκτεταμένη διαφθορά, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η μόλυνση του περιβάλλοντος, το χαμηλό βιοτικό επίπεδο, η καταπάτηση της πνευματικής ιδιοκτησίας και τέλος η αυξανόμενη πίεση για εκδημοκρατισμό της, αποτελούν παράγοντες που μπορεί να επιφέρουν εξεγέρσεις στο εσωτερικό της και κατάρρευση του καθεστώτος.⁹⁸ Όσον αφορά τους εξωτερικούς παράγοντες, παρόλο που η Κίνα γνώρισε εκπληκτική οικονομική ανάπτυξη, αυτή η εξέλιξη δεν έχει ακόμη μετακινήσει την Κίνα πέρα από το αρχικό της οικονομικό μοντέλο, το οποίο βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην πρόσβαση στις άμεσες ξένες επενδύσεις και στις εξωτερικές αγορές. Η κινεζική οικονομία παραμένει σε μεγάλο βαθμό εξαρτημένη από την ειρηνική ενσωμάτωσή της στο διεθνές σύστημα.⁹⁹

Η Κίνα προκειμένου να αντιμετωπίσει την αμερικανική υπερδύναμη εφαρμόζει έναν συνδυασμό διαδικασιών στρατηγικής εσωτερικής και εξωτερικής εξισορρόπησης. Στόχος της εσωτερικής στρατηγικής εξισορρόπησης, είναι η αύξηση της σχετικής της ισχύος μέσω της οικονομικής της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού του PLA. Αντίστοιχα στόχος της εξωτερικής στρατηγικής εξισορρόπησης, είναι ο περιορισμός, με την χρησιμοποίηση της ήπιας ισχύος, των πολιτικών πρωτοβουλιών των ΗΠΑ, οι οποίες στρέφονται εναντίον των κινεζικών συμφερόντων, αναλαμβάνοντας διπλωματικές προσπάθειες σε διεθνείς οργανισμούς και διμερείς συνεργασίες. Η Κίνα έχει κατανοήσει πως η σταθερότητα του διεθνούς συστήματος είναι προς το συμφέρον της. Έτσι συνεχίζει την οικονομική της

⁹⁷ **Πηγή:** Niquet-Cabestan V. (2008) *China's Future Role in World Affairs: An Enigma?* <https://www.cairn.info/revue-politique-etrangere-2008-5-page-51.htm> (Πρόσβαση 27 Δεκ 22)

⁹⁸ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.140).

⁹⁹ Niquet-Cabestan V. (2008), ό.π.

ανάπτυξη καθώς και τη συσσώρευση ισχύος με τρόπο που να μην προκαλεί την άμεση αντίδραση των ΗΠΑ.¹⁰⁰

Συμπερασματικά, κύριοι στόχοι της υψηλής στρατηγικής της Κίνας είναι να περιορίσει τις αποσταθεροποιητικές επιδράσεις από το εξωτερικό, να εξασφαλίσει την εδαφική της ακεραιότητα, να περιορίσει τις υποψίες των γειτονικών της κρατών και να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη οικονομική της ανάπτυξη. Ωστόσο τις τελευταίες δύο δεκαετίες έχει θέσει έναν υψηλότερο στόχο: να ανακτήσει έναν παγκόσμιο ρόλο, κερδίζοντας την αποδοχή των άλλων δυνάμεων και ιδιαίτερα των ΗΠΑ.¹⁰¹

¹⁰⁰ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.139).

¹⁰¹ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.139).

Κεφάλαιο Τρίτο

Ταϊβάν

3.1. Γεωγραφικά και ιστορικά στοιχεία της Ταϊβάν

3.1.1. Γεωγραφικά στοιχεία

Η Ταϊβάν, η οποία αυτοαποκαλείται Δημοκρατία της Κίνας (Republic of China -ROC), είναι de facto νησιωτικό κράτος, 168 νησιών, της Ανατολικής Ασίας και βρίσκεται περίπου 160 χλμ. από τις ακτές της Νοτιοανατολικής Κίνας. Έχει συνολική έκταση 36.197 τ.χλμ. και πληθυσμό περίπου 23,3 εκατ. Επί του παρόντος μόνο 13 χώρες (συν το Βατικανό) αναγνωρίζουν την ROC ως κυρίαρχη χώρα. Η νήσος Ταϊβάν παλαιότερα ονομαζόταν Formosa, όνομα που της έδωσαν πορτογάλοι εξερευνητές και σημαίνει «όμορφη» στα πορτογαλικά. Έχει μήκος περίπου 395 χλμ. (Βορράς-Νότος) και 145 χλμ. σε πλάτος στο ευρύτερο σημείο του (Ανατολή - Δύση). Το πολίτευμα της ROC είναι συνταγματική δημοκρατία και η Ταϊπέι, στα βόρεια, είναι η έδρα της κυβέρνησης. Η ROC εκτός από την Ταϊβάν και τα 22 νησιά που την περιβάλλουν περιλαμβάνει τα νησιωτικά συμπλέγματα Πεςκαντόρες (Penghu ή Pescadores), Μάτσου (Matsu) και Κινμέν (Quemoy ή Kinmen).¹⁰² Στη Ανατολική Σινική Θάλασσα, η ROC διεκδικεί το νησιωτικό σύμπλεγμα Σενκάκου (Tiaoyutai), το οποίο διεκδικείται τόσο από την Ιαπωνία ως Senkaku όσο και από την Κίνα ως Diaoyu, ενώ στη Νότια Σινική Θάλασσα, διεκδικεί το νησιωτικό σύμπλεγμα Παρασέλς (Paracels) το οποίο διεκδικεί τόσο η Κίνα όσο το Βιετνάμ.¹⁰³

3.1.2. Ιστορικά στοιχεία

Οι πρώτοι γνωστοί άποικοι στην Ταϊβάν πιστεύεται ότι έφτασαν από τη Νότια Κίνα το 6000 π.Χ. Το νησί αναφέρεται σε κινεζικά αρχεία για πρώτη φορά το 239 μ.Χ., όταν ένας αυτοκράτορας έστειλε εκστρατευτικό σώμα για να εξερευνήσει την περιοχή - γεγονός που χρησιμοποιεί η Κίνα για να υποστηρίξει την «Αρχή της μίας Κίνας». Το χρονικό διάστημα 1624-1661 αποτέλεσε ολλανδική αποικία ενώ το διάστημα 1683 -1895, η Ταϊβάν διοικήθηκε από την κινεζική δυναστεία Τσινγκ. Από τον 17ο αιώνα, σημαντικός αριθμός μεταναστών άρχισαν να φτάνουν από τη Νότια Κίνα. Η μετανάστευση συνεχίστηκε και κατά τον 18ο και 19ο αιώνα λόγω της

¹⁰² Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 8.

¹⁰³ **Πηγή:** Britannica.com.(2023) *Taiwan Self-Governing Island, Asia*.
<https://www.britannica.com/place/Taiwan> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

καταπίεσης των κινέζων από τους Δυτικούς και τους Ιάπωνες. Οι περισσότεροι ήταν Κινέζοι Χόκλο (Hoklo) από την επαρχία Fujian (Fukien) ή κινέζοι Χάκα (Hakka), κυρίως από το Guangdong. Οι απόγονοί τους αποτελούν, σήμερα, τη μεγαλύτερη δημογραφική ομάδα (Taiwanese) στην Ταϊβάν.¹⁰⁴

Το 1895, η Ιαπωνία κέρδισε τον Πρώτο Σινο-Ιαπωνικό Πόλεμο και η Κίνα παραχώρησε την Ταϊβάν στην Ιαπωνία με τη Συνθήκη του Σιμονοσέκι (Shimonoseki). Με το πέρας του Β' ΠΠ, το 1945, με την Ιαπωνία να έχει ηττηθεί, η Ταϊβάν παραχωρήθηκε στη Δημοκρατία της Κίνας με τη συγκατάθεση των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου.¹⁰⁵

Μετά τον εμφύλιο της Κίνας και την επικράτηση του ΚΚΚ, τον Δεκέμβριο του 1949 οι εναπομείνουσες δυνάμεις (περίπου 1.500.000) του KMT, με ηγέτη τον Τσιανγκ Κάι-σεκ, εγκαταστάθηκαν στην Ταϊβάν και ίδρυσαν την Δημοκρατία της Κίνας.¹⁰⁶ Οι δυνάμεις του KMT διατήρησαν την πολιτική τάξη, το σύστημα διοίκησης του στρατού καθώς και την οργάνωση του καθεστώτος της ROC. Επιπλέον, μετέφεραν μαζί τους πολλούς κινεζικούς πολιτιστικούς θησαυρούς υποστηρίζοντας πως το νησί αποτελεί εθνικό έδαφος της Κίνας.¹⁰⁷ Η συγκεκριμένη θέση ταυτίζεται και με την επίσημη πολιτική της ΛΔΚ,¹⁰⁸ καθώς η Ταϊβάν, από τον 17ο αιώνα αποτελεί κτήση της δυναστείας Τσίνγκ.¹⁰⁹

Οι δυνάμεις του KMT αποκαλούνται Κινέζοι της ηπειρωτικής χώρας και κυριάρχησαν στην Ταϊβάν παρόλο που αντιπροσώπευαν μόνο το 14% του πληθυσμού. Η εξόριστη κυβέρνηση ROC ισχυρίστηκε ότι εκπροσωπούσε ολόκληρη την Κίνα, την οποία σκόπευε να ανακαταλάβει με αποτέλεσμα να κατέχει την έδρα της Κίνας στο ΣΑ του ΟΗΕ και να αναγνωρίζεται από πολλά δυτικά κράτη ως η μόνη κινεζική κυβέρνηση. Τη δεκαετία του 1970, πολλές χώρες άρχισαν να υποστηρίζουν ότι η κυβέρνηση της Ταϊπέι δεν μπορούσε πλέον να θεωρείται γνήσιος εκπρόσωπος των εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων που ζούσαν στην ηπειρωτική Κίνα. Σύμφωνα με την Απόφαση 2758 της Γενικής Συνέλευσης, στις 25 Οκτωβρίου του 1971¹¹⁰ η εκπροσώπηση της Κίνας ανατέθηκε στη ΛΔΚ και η ROC αποχώρησε.¹¹¹

¹⁰⁴ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 9.

¹⁰⁵ **Πηγή:** BBC.com.news. (2022) *What's Behind China-Taiwan Tensions?*
<https://www.bbc.com/news/world-asia-34729538> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹⁰⁶ Spence D.J. (1991), (σ.509-512).

¹⁰⁷ Kissinger H. (2011) *On China*, (σ.88). New York: The Penguin Press.

¹⁰⁸ Παπασωτηρίου Χ. (2012) *Αμερικανικό Πολιτικό Σύστημα και Εξωτερική Πολιτική: 1945-2002*. 5η έκδοση, (σ.268). Αθήνα: Ποιότητα.

¹⁰⁹ Παπασωτηρίου Χ. (2013α), (σ.360).

¹¹⁰ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 2.

Το KMT προκειμένου να κατοχυρώσει την κυριαρχία του στην Ταϊβάν, στις 19 Μαΐου 1949 κήρυξε στρατιωτικό νόμο βάση των Προσωρινών Διατάξεων του 1948 για την καταστολή της κουμμουνιστικής εξέγερσης. Οι Προσωρινές Διατάξεις καταργήθηκαν στις 22 Απριλίου 1991 ενώ ο στρατιωτικός νόμος στις 21 Σεπτεμβρίου 1992, βάση της κατάργησης του Άρθρου 100 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο επέτρεπε τις διώξεις για ενέργειες κατά της ROC. Το διάστημα που διήρκησε ο στρατιωτικός νόμος χαρακτηρίζεται ως η εποχή της «Λευκής Τρομοκρατίας» στην Ταϊβάν. Το KMT προχώρησε στη επιβολή μέτρων πολιτικής καταστολής. Οι κάτοικοι συλλαμβάνονταν ως υποστηρικτές του KKK ή επειδή απλώς διαφωνούσαν με το KMT. Οι περισσότεροι φυλακίζονταν ενώ μεγάλο ποσοστό εκτελούνταν με συνοπτικές διαδικασίες ως εχθροί της ROC. Ο Τσιανγκ Κάι-σεκ κυβέρνησε για 25 χρόνια και τον διαδέχθηκε ο υιός του Τσιανγκ Τσινγκ-κού (Chiang Ching-kuo) ο οποίος, υπό την πίεση δημοκρατικών κινημάτων, χαλάρωσε τους κυβερνητικούς ελέγχους, προχώρησε στη λήψη μέτρων εκδημοκρατισμού της χώρας και επέτρεψε τον σχηματισμό κομμάτων της αντιπολίτευσης. Το Δημοκρατικό Προοδευτικό Κόμμα (DPP), το οποίο ευνοεί τον επίσημο διαχωρισμό της Ταϊβάν από την Κίνα, ιδρύθηκε επίσημα το 1986. Μετά τον θάνατο του Τσιανγκ Τσινγκ-κού, το 1988, τον διαδέχθηκε ο Λι Τενγκ-χούι (Lee Teng-hui), γνωστός ως ο «πατέρας της δημοκρατίας» της Ταϊβάν. Το 1991, διακήρυξε ότι ο πόλεμος με τη ΛΔΚ είχε τελειώσει και χαλάρωσε τους κανόνες για τις επισκέψεις και τις επενδύσεις στην Κίνα. Επιπλέον, ο Λι κατήργησε τον στρατιωτικό νόμο, προχώρησε στον εκδημοκρατισμό της ROC, εφάρμοσε νέα φιλόδοξη εξωτερική πολιτική, προκειμένου να συνάψει συμμαχίες σε όλο τον κόσμο και οδήγησε τις συνταγματικές αλλαγές, οι οποίες τελικά επέτρεψαν τις πρώτες ελεύθερες βουλευτικές εκλογές το 1992 και τις πρώτες άμεσες προεδρικές εκλογές στις 23 Μαρτίου 1996 στις οποίες πρόεδρος εξελέγη ο Λι του KMT.¹¹²

Στις επόμενες προεδρικές εκλογές, στις 18 Μαρτίου 2000, πρόεδρος εξελέγη ο Τσεν Σούι-μπιάν (Chen Shui-bian) του DPP ο οποίος διεκδίκησε την ανεξαρτητοποίηση της Ταϊβάν από την Κίνα ωθώντας τον πρόεδρο Μπους (Bush) να προειδοποιήσει την Ταϊπέι ότι το status quo στα στενά της Ταϊβάν δεν μπορεί να αλλάξει μονομερώς. Το KMT επέστρεψε στην εξουσία το 2008 με την εκλογή του

¹¹¹ **Πηγή:** ClearIAS (2022) *The China-Taiwan Issue*. <https://www.clearias.com/china-taiwan-issue> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹¹² BBC.com.news. (2022), ό.π.

Μα Ιν-τζιόου (Ma Ying-jeou), ο οποίος τασσόταν υπέρ μιας προσέγγισης με την Κίνα. Το KMT παρέμεινε στην εξουσία έως το 2016. Στις προεδρικές εκλογές του 2016 και του 2020 πρόεδρος εξελέγη η Τσάι Ινγκ-γουνέν (Tsai Ing-wen) του DPP¹¹³ επαναφέροντας τη ρητορική για ανεξαρτητοποίηση της Ταϊβάν. Σήμερα, τα δύο μεγάλα κόμματα στην πολιτική της Ταϊβάν παραμένουν το DPP και το KMT, σε γενικές γραμμές το κόμμα των κατοίκων Χάκα του νησιού και το κόμμα της μειονότητας της ηπειρωτικής Κίνας αντίστοιχα. Το 2020, ο δείκτης δημοκρατίας του Economist χαρακτήρισε για πρώτη φορά την Ταϊβάν ως «πλήρη δημοκρατία» ενώ το 2021, η Ταϊβάν κατατάχθηκε στην 8η πιο δημοκρατική χώρα στον κόσμο.¹¹⁴

3.2. Η άνοδος της Ταϊβάν ως οικονομική δύναμη

Η οικονομία της Ταϊβάν κατέχει σημαντική θέση στην παγκόσμια οικονομία. Η μετάβασή της από «φτωχή» μετά τον Β' ΠΠ σε «ευημερούσα» την παρούσα περίοδο αποκαλείται «Θαύμα της Ταϊβάν».

Το KMT, με την ανάληψη της διακυβέρνησης της Ταϊβάν, αντιλαμβανόμενο την κακή οικονομική της κατάσταση, εφάρμοσε μια σειρά οικονομικών και πολιτικών μεταρρυθμίσεων, εστιάζοντας αρχικά στον περιορισμό του υπερπληθωρισμού και στη σταθεροποίηση του δολαρίου της Ταϊβάν. Στη συνέχεια προχώρησε σε τρεις σταδιακές μεταρρυθμίσεις στον αγροτικό τομέα: μείωση του ενοικίου των καλλιεργούμενων εκτάσεων το 1949, πώληση δημοσίων γεωργικών εκτάσεων το 1951 και αναδιανομή της γης από τους ευγενείς στις κατώτερες τάξεις το 1953. Με αυτόν τον τρόπο, επέκτεινε τη γεωργική παραγωγή της Ταϊβάν και έθεσε τα θεμέλια της εκβιομηχάνισης της Ταϊβάν.^{115,116}

Η οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ, κατά την περίοδο 1951-1965, ύψους 1,4 δις δολάρια, επιδότησε το κόστος της βιομηχανικής παραγωγής, με αποτέλεσμα την σημαντική αύξηση των εξαγωγών. Η μεταποίηση υπήρξε η «ραχοκοκαλιά» της οικονομίας της Ταϊβάν με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις να διαδραματίζουν κεντρικό

¹¹³ Πηγή: Zhu Z. (2012) *A Unique Trilateral Relationship: The US, the PRC, and Taiwan since 1949*. <https://www.asianstudies.org/publications/ea/archives/a-unique-trilateral-relationship-the-us-the-prc-and-taiwan-since-1949/> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹¹⁴ Πηγή: Maizland L. (2022) *Why China-Taiwan Relations are so Tense* <https://www.cfr.org/backgrounder/china-taiwan-relations-tension-us-policy-biden> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹¹⁵ Πηγή: Yan H. (2020) *Analysis of Taiwanese Economic History and Policies*. Ανακτήθηκε την 1/2/2023 από: <https://econreview.berkeley.edu/analysis-of-taiwanese-economic-history-and-policies/>

¹¹⁶ Πηγή: Bajpai P. (2022) *An Overview of Taiwan's Economy*. <https://www.nasdaq.com/articles/an-overview-of-taiwans-economy> (Πρόσβαση 10 Φεβ 23)

ρόλο. Η Ταϊπέι το 1959, για να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξη, θέσπισε ένα πρόγραμμα, 19 σημείων, Οικονομικής και Χρηματοοικονομικής Μεταρρύθμισης, το οποίο παρείχε στους συμμετέχοντες καλύτερη πρόσβαση σε οικονομικούς πόρους και δημιούργησε ένα σταθερό περιβάλλον στο οποίο οι οικονομικοί θεσμοί, όπως ένα σύστημα κεντρικής τράπεζας και οι αγορές κεφαλαίων, θα μπορούσαν να κυριαρχήσουν. Τα κίνητρα για επενδύσεις, εξαγωγές και αποταμιεύσεις είχαν ως αποτέλεσμα το εξαγωγικό εμπόριο να γίνει η κινητήρια δύναμη της οικονομικής ανάπτυξης για πολλές δεκαετίες. Οι ιαπωνικές εταιρείες επωφελοόμενες από το χαμηλό κόστος παραγωγής, τους χαμηλούς μισθούς και το σχετικά μορφωμένο εργατικό δυναμικό, άρχισαν να εισέρχονται στην αγορά της Ταϊβάν. Τα χαμηλά επιτόκια στα δάνεια και οι κρατικές επιδοτήσεις ενίσχυσαν περαιτέρω την οικονομική ανάπτυξη και οι μεγάλες επενδύσεις σε προγράμματα Έρευνας και Ανάπτυξης ανέπτυξαν τη βιομηχανία στα μικροτσιπ. Μέχρι τη δεκαετία του 1960, η ετήσια αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ ήταν κατά μέσο όρο πάνω από 10,3% και μεγάλες εταιρείες, όπως η IBM, άρχισαν να προμηθεύονται ηλεκτρονικά εξαρτήματα από την Ταϊβάν.^{117,118}

Η Ταϊβάν εισήλθε στον τομέα της υψηλής τεχνολογίας τη δεκαετία του 1980. Σήμερα, η βιομηχανία της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών είναι από τις πιο γνωστές στον κόσμο.¹¹⁹ Η Ταϊπέι έγινε το 144ο μέλος του ΠΟΕ την 1η Ιανουαρίου 2002. Η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της Ταϊβάν, αντιπροσωπεύοντας το 25,2% του συνολικού εμπορίου, ακολουθούμενη από τις ΗΠΑ με 12,6%. Άλλοι σημαντικοί εμπορικοί εταίροι της Ταϊβάν είναι η Ιαπωνία (10,3%) και η Δημοκρατία της Κορέας (6,1%). Η Ταϊβάν κατατάσσεται 15η στην Ευκολία Επιχειρηματικότητας, ενώ κατατάχθηκε ως ο τέταρτος καλύτερος προορισμός για επενδύσεις στην έκθεση του 2021 Business Environment Risk Intelligence. Επιπλέον κατέχει την 6η θέση μεταξύ των 184 οικονομιών, σύμφωνα με τον Δείκτη Οικονομικής Ελευθερίας του 2021.¹²⁰

¹¹⁷ Yan H. (2020), ό.π.

¹¹⁸ Bajpai P. (2022), ό.π.

¹¹⁹ Η Ταϊβάν φιλοξενεί μερικές από τις πιο γνωστές εταιρείες παγκοσμίως όπως η Taiwan Semiconductor Manufacturing Company Ltd. (TSM), η ASE Technology Holding Co., Ltd. (ASX), η United Microelectronics Corporation (UMC), η Chunghwa Telecom Co., Ltd. (CHT), Himax Technologies, Inc. (HIMX), Foxconn/Hon Hai Precision Industry Co., Ltd. (HNHAF), MediaTek Inc., Formosa Petrochemical Corporation και Delta Electronics, Inc.

¹²⁰ Bajpai P. (2022), ό.π.

Το Εθνικό Συμβούλιο Ανάπτυξης (*The National Development Council -NDC*) στις 20 Μαΐου ανακοίνωσε τις Έξι Βασικές Στρατηγικές Βιομηχανίες οι οποίες περιλαμβάνουν: τις βιομηχανίες πληροφοριών και ψηφιακών τεχνολογιών, τη βιομηχανία ασφάλειας στον κυβερνοχώρο, τη βιομηχανία υγείας ακριβείας, τη βιομηχανία πράσινης και ανανεώσιμης ενέργειας, τις εθνικές αμυντικές και στρατηγικές βιομηχανίες και τις βιομηχανίες στρατηγικών αποθεμάτων. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα θα δώσει στην Ταϊβάν το πλεονέκτημα της πρώτης κίνησης στην αξιοποίηση των ευκαιριών που δημιουργήθηκαν από την αναδιοργάνωση των παγκόσμιων αλυσίδων εφοδιασμού, στην μετα-Covid εποχή.¹²¹

Η Ταϊβάν είναι μια οικονομία υψηλού εισοδήματος όπως ταξινομείται από την Παγκόσμια Τράπεζα. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΔΝΤ, το ΑΕΠ της Ταϊβάν το 2022 εκτιμάται σε 828,66 δις δολάρια, καταλαμβάνοντας την 21η θέση.¹²² Το 1980, η Ταϊβάν ήταν μια οικονομία 42,28 δις δολαρίων και μέχρι το 2027 αναμένεται να ξεπεράσει το όριο του 1 τρις δολαρίων. Η Ταϊβάν είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος κάτοχος συναλλαγματικών αποθεμάτων στον κόσμο με 548 δις δολάρια και κατατάχθηκε στη δωδέκατη θέση σε αποθέματα χρυσού με 423,63 τόνους.

Ένας ακόμη σημαντικός λόγος για τον οποίο η Ταϊβάν είναι εξαιρετικά σημαντική, σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι ότι μεγάλο μέρος του ηλεκτρονικού εξοπλισμού - από τηλέφωνα και φορητούς υπολογιστές μέχρι στρατιωτικό εξοπλισμό και δορυφόρους- τροφοδοτείται από ημιαγωγούς (μικροτσίπ) που κατασκευάζονται από ταιβανέζικες εταιρείες. Μόνο η TSMC (*Taiwan Semiconductor Manufacturing Company*) παράγει πάνω από το μισό της παγκόσμιας αγοράς ενώ το 2021 η αξία της ήταν περίπου 100 δις δολάρια. Μία ενδεχόμενη ενσωμάτωση της Ταϊβάν στην Κίνα θα εξασφάλιζε στο Πεκίνο τον έλεγχο μιας από τις σημαντικότερες βιομηχανίες του κόσμου.¹²³

Η οικονομία της Ταϊβάν εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το εμπόριο με την Κίνα, η οποία είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός της εταίρος. Μεταξύ 2016 και 2021, οι εισαγωγές της Ταϊβάν από την ηπειρωτική Κίνα αυξήθηκαν κατά περίπου 87% έναντι αύξησης 44% των εισαγωγών από τις ΗΠΑ ενώ οι εξαγωγές της προς την Κίνα

¹²¹ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 4 και στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 10.

Πηγή: National Development Council (2020) *Program for Promoting Six Core Strategic Industries*. https://www.ndc.gov.tw/en/Content_List.aspx?n=2D827BFE7E3598BE (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

¹²² Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 11.

¹²³ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 12.

αυξήθηκαν κατά 71%.¹²⁴ Ωστόσο, η οικονομική τους σχέση παρουσιάζει διακυμάνσεις από το 2016 που ανέλαβε την εξουσία το DPP. Η πρόεδρος Τσάι προσπαθεί να σταματήσει την αλληλεξάρτηση των οικονομιών των δύο πλευρών. Σε μια συντονισμένη προσπάθεια να επεκταθεί η παρουσία της Ταϊβάν σε όλο τον Ινδο-Ειρηνικό, η Τσάι, το 2016, εισήγαγε τη Νέα Πολιτική για τον Νότο (NSP - *New Southbound Policy*) ¹²⁵ με αποτέλεσμα το εμπόριο μεταξύ της Ταϊβάν και των δεκαοκτώ στοχευόμενων χωρών να αυξηθεί περισσότερο από 50 δις δολάρια μεταξύ του 2016 και του 2021. Επιπλέον, το 2019, η Τσάι παρουσίασε ένα τριετές σχέδιο για να δώσει κίνητρα στους Ταϊβανέζους κατασκευαστές να μετακινηθούν από την ΛΔΚ πίσω στην Ταϊβάν. Ωστόσο, το 2021, οι εξαγωγές της Ταϊβάν στην Κίνα έφτασαν στο υψηλότερο επίπεδο όλων των εποχών.¹²⁶

3.3. Σχέσεις ΗΠΑ – Ταϊβάν

Ακρογωνιαίος λίθος στις σχέσεις των ΗΠΑ με την Ταϊβάν αποτελεί ο νόμος (PL 96-8) «για τις σχέσεις με την Ταϊβάν» ¹²⁷ (Taiwan Relations Act – TRA) που υπεγράφη στις 10 Απριλίου 1979 από τον Πρόεδρο Τζίμι Κάρτερ (Jimmy Carter). Ο TRA καθορίζει τις «ουσιαστικά επίσημες» αλλά «επίσημα μη διπλωματικές» σχέσεις των ΗΠΑ και της Ταϊβάν. Βάση του νόμου, από την 1^η Ιανουαρίου 1979 οι ΗΠΑ αντικατέστησαν τον όρο «Δημοκρατία της Κίνας» με τον όρο «Κυβερνητικές Αρχές στην Ταϊβάν». Ο νέος όρος περιλαμβάνει τη νήσο Ταϊβάν, το νησιωτικό σύμπλεγμα Πεσκαντόρες ενώ τα νησιωτικά συμπλέγματα Μάντσου και Κινμέν δεν συμπεριλαμβάνονται. Επιπλέον καθορίζει ότι οι συμφωνίες μεταξύ ΗΠΑ και ROC πριν το 1979 παραμένουν σε ισχύ εκτός εάν καταγγελθούν. Στο πλαίσιο των διατάξεων του TRA ο Πρόεδρος Κάρτερ προέβη στη μονομερή κατάργηση της Σινοαμερικανικής Συνθήκης Αμοιβαίας Άμυνας μεταξύ ROC και ΗΠΑ του 1955.¹²⁸

Ο TRA καθορίζει την Ταϊβάν ως σημαντικό στρατηγικό εταίρο των ΗΠΑ και βασικό άξονα της πολιτικής της Ουάσιγκτον στην Ασία. Δηλώνει ξεκάθαρα ότι τα

¹²⁴ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 13.

¹²⁵ Το NSP έχει σχεδιαστεί για να ενισχύσει τις σχέσεις της Ταϊπέι με τις δέκα χώρες της Ένωσης Εθνών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN), τις έξι πολιτείες στη Νότια Ασία, την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία. Η NSP στοχεύει να αξιοποιήσει τα πολιτιστικά, εκπαιδευτικά, τεχνολογικά, γεωργικά και οικονομικά πλεονεκτήματα της Ταϊβάν ώστε να ενισχύσει την περιφερειακή ολοκλήρωση της Ταϊβάν και να προωθήσει την ευρύτερη ανάπτυξη της περιοχής του Ινδο-Ειρηνικού.

¹²⁶ Maizland L. (2022) ό.π.

¹²⁷ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 5.

¹²⁸ Πηγή: Taiwan Republic of China (2021) *Taiwan-U.S. Relations*. https://www.roc-taiwan.org/us_en/post/24.html (Πρόσβαση 11 Νοε 22)

συμφέροντα των ΗΠΑ συνδέονται με την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή του Δυτικού Ειρηνικού.^{129,130} Σκοπός του TRA είναι η αποτροπή της Ταϊβάν να διακηρύξει μονομερώς την ανεξαρτησία της και ταυτόχρονα η αποτροπή της Κίνας να προβεί στη μονομερή ενσωμάτωση της Ταϊβάν με τη ΛΔΚ. Η στάση των ΗΠΑ, όπως καθορίζεται από τον TRA, ονομάστηκε «στρατηγική ασάφεια».

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο στην Ταϊβάν (*American Institute in Taiwan - AIT*) παρέχει υπηρεσίες στους αμερικανούς πολίτες και προξενικές υπηρεσίες παρόμοιες με αυτές μίας πρεσβείας. Το AIT είναι μη κυβερνητική οργάνωση που έχει εξουσιοδοτηθεί, από τον νόμο TRA, να πραγματοποιεί τις ανεπίσημες σχέσεις των ΗΠΑ με την Ταϊβάν, χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ και έχει έδρα την Ταϊπέι. Αντίστοιχα η Ταϊβάν διατηρεί το Γραφείο Οικονομικού και Πολιτιστικού Αντιπροσώπου της Ταϊπέι (*Taipei Economic and Cultural Representative Office - TECRO*) στην Ουάσιγκτον. Η Ταϊβάν έχει αντιπροσωπείες σε όλες τις ΗΠΑ μέσω των Οικονομικών και Πολιτιστικών Γραφείων της Ταϊπέι (*Taipei Economic and Cultural Office - TECO*).¹³¹

Με την Ανασκόπηση Πολιτικής της Ταϊβάν που διεξήχθη από την κυβέρνηση Κλίντον (Clinton) το 1994, έγιναν κάποιες προσαρμογές για να διευκολυνθούν οι επαφές αμερικανών αξιωματούχων με αξιωματούχους της Ταϊβάν, με αποτέλεσμα οι περιορισμοί στα ταξίδια και στις συναντήσεις να μειωθούν.¹³²

Οι ΗΠΑ και η Ταϊβάν έχουν ισχυρούς οικονομικούς και εμπορικούς δεσμούς, οι οποίοι προωθούν τα συμφέροντα των ΗΠΑ και συμβάλλουν στη δημιουργία οικονομικών ευκαιριών. Από το 2020, οι ΗΠΑ και η Ταϊβάν, υπό την αιγίδα της AIT και της TECRO, διεξήγαγαν τον διάλογο της εταιρικής οικονομικής σχέσης για να ενισχύσουν τους οικονομικούς και εμπορικούς δεσμούς, συμπεριλαμβανομένης της

¹²⁹ Ορίζει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες: «θα διαθέσουν στην Ταϊβάν τέτοια αμυντικά αντικείμενα και υπηρεσίες άμυνας σε τέτοια ποσότητα που μπορεί να είναι αναγκαία για να μπορέσει η Ταϊβάν να διατηρήσει επαρκείς ικανότητες αυτοάμυνας», «θα διατηρήσουν την ικανότητα των Ηνωμένων Πολιτειών να αντισταθούν σε κάθε προσφυγή στη βία ή σε άλλες μορφές εξαναγκασμού που θα έθεταν σε κίνδυνο την ασφάλεια, ή το κοινωνικό ή οικονομικό σύστημα, των ανθρώπων στην Ταϊβάν» και «θα εξετάσουν κάθε προσπάθεια για τον καθορισμό του μέλλοντος της Ταϊβάν με άλλα από τα ειρηνικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων με μορφή έμπόργου, απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής του Δυτικού Ειρηνικού και σοβαρή ανησυχία για τις Ηνωμένες Πολιτείες πολιτειών».
Taiwan Republic of China (2021), ό.π.

¹³⁰ **Πηγή:** American Institute in Taiwan (2017) *Taiwan Relations Act*. <https://web.archive-2017.ait.org.tw/en/taiwan-relations-act.html> (Πρόσβαση 11 Νοε 22)

¹³¹ **Πηγή:** US Department of State (2018) *U.S. Relations With Taiwan*. <https://2017-2021.state.gov/u-s-relations-with-taiwan/index.html> (Πρόσβαση 11 Νοε 22)

¹³² **Πηγή:** Goshko M.J. (1994) *Clinton Taiwan Policy is Criticized*. <https://www.washingtonpost.com/archive/politics/1994/09/08/clinton-taiwan-policy-is-criticized/fd81d357-7c2c-42a1-9698-3a5b073d0a5f/> (Πρόσβαση 20 Δεκ 22)

ασφάλειας και της ανθεκτικότητας της εφοδιαστικής αλυσίδας, του ελέγχου των επενδύσεων, της υγείας, της επιστήμης και τεχνολογίας καθώς και της ψηφιακής οικονομίας. Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών των ΗΠΑ στην Ταϊβάν υποστήριξαν το 2019 περίπου 188.000 αμερικανικές θέσεις εργασίας ενώ οι επενδύσεις της Ταϊβάν, το 2020, στις ΗΠΑ ήταν σχεδόν 137 δις δολάρια οι οποίες υποστηρίζουν άμεσα περίπου 21.000 θέσεις εργασίας.¹³³

Το διμερές εμπόριο αγαθών μεταξύ ΗΠΑ και Ταϊβάν έφτασε τα 83,1 δις δολάρια το 2020. Οι εισαγωγές της Ταϊβάν από τις ΗΠΑ ήταν 32,6 δις δολάρια, ενώ οι εξαγωγές της Ταϊβάν στις ΗΠΑ ανήλθαν σε 50,5 δις δολάρια. Η Ταϊβάν, το 2020, ήταν ο 9ος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος, η 10η μεγαλύτερη εξαγωγική αγορά και η 10η μεγαλύτερη πηγή εισαγωγών των ΗΠΑ. Επίσης ήταν ο 8ος μεγαλύτερος εξαγωγικός προορισμός για αγροτικά προϊόντα των ΗΠΑ. Οι επενδύσεις των ΗΠΑ στην Ταϊβάν έχουν φθάσει σε αξία τα 24,8 δις δολάρια με αποτέλεσμα να είναι η 2^η μεγαλύτερη πηγή ξένων επενδύσεων στην Ταϊβάν.¹³⁴

Το 2020 το AIT και η TECRO υπέγραψαν την συμφωνία «Επιστήμης και Τεχνολογίας» με σκοπό την ενίσχυση της επιστημονικής και ερευνητικής συνεργασίας. Η συνεργασία των ΗΠΑ με την Ταϊβάν επεκτείνεται στους τομείς της μετεωρολογίας, της πυρηνικής επιστήμης, της προστασίας του περιβάλλοντος, στην έρευνα για την θεραπεία του καρκίνου του θώρακα, στην ατμοσφαιρική έρευνα καθώς και στη δημόσια υγεία και προληπτική ιατρική.¹³⁵ Επιπλέον στο πλαίσιο της διαστημικής τεχνολογίας στις 24 Αυγούστου 2017, το FORMOSAT-5¹³⁶ εκτοξεύτηκε, από έναν πύραυλο Falcon9 της SpaceX, στην αεροπορική βάση Vandenberg της Καλιφόρνια και στις 25 Ιουνίου 2019, οι αμοιβαίων συμφερόντων δορυφόροι του προγράμματος FORMOSAT-7/COSMIC-2 εκτοξεύτηκαν με επιτυχία από το διαστημικό κέντρο Κένεντι.

Στον τομέα της εκπαίδευσης από το 2005, η Ταϊβάν έχει υπογράψει 20 μνημόνια συνεργασίας, σε συνολικά 19 πολιτείες των ΗΠΑ. Ιδιαίτερα στον τομέα της γλωσσικής εκπαίδευσης, στις 3 Δεκεμβρίου 2020, η Ταϊβάν και οι ΗΠΑ ξεκίνησαν την «Πρωτοβουλία για την εκπαίδευση ΗΠΑ-Ταϊβάν». Ο στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι να παράσχει αυξημένες ευκαιρίες σε περισσότερους Αμερικανούς να διδάξουν και

¹³³ US Department of State (2018), ό.π.

¹³⁴ Taiwan Republic of China (2021), ό.π.

¹³⁵ US Department of State (2018), ό.π.

¹³⁶ Το FORMOSAT-5 είναι το πρώτο διαστημικό πρόγραμμα στο οποίο ο Εθνικός Οργανισμός Διαστήματος της Ταϊβάν (NSPO) ανέλαβε την πλήρη ευθύνη για τον πλήρη σχεδιασμό του δορυφορικού συστήματος.

να σπουδάσουν στην Ταϊβάν και σε περισσότερους Ταϊβανέζους να επιδιώξουν ευκαιρίες εκπαίδευσης και διδασκαλίας στα Μανδαρινικά στις ΗΠΑ. Το σχολικό έτος 2019-2020, συνολικά 23.724 φοιτητές από την Ταϊβάν σπούδασαν σε κολέγια και πανεπιστήμια στις ΗΠΑ, συνεισφέροντας 991 εκατομμύρια δολάρια στην οικονομία των ΗΠΑ, ενώ 3.769 αμερικανοί φοιτητές εγγράφηκαν σε πανεπιστήμια της Ταϊβάν.^{137,}
138

Συμπερασματικά ως κορυφαία δημοκρατία και τεχνολογική δύναμη, η Ταϊβάν είναι βασικός εταίρος των ΗΠΑ στον Ινδο-Ειρηνικό. Αν και οι ΗΠΑ δεν έχουν διπλωματικές σχέσεις με την Ταϊβάν, έχουν μια ισχυρή ανεπίσημη σχέση. Οι ΗΠΑ και η Ταϊβάν μοιράζονται παρόμοιες αξίες, ισχυρούς εμπορικούς και οικονομικούς δεσμούς καθώς και δεσμούς μεταξύ κοινωνικών ομάδων, που αποτελούν το θεμέλιο των διμερών τους σχέσεων και δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες για την επέκταση της δέσμευσης των ΗΠΑ με την Ταϊβάν.¹³⁹

¹³⁷ Taiwan Republic of China (2021), ό.π.

¹³⁸ US Department of State (2018), ό.π.

¹³⁹ US Department of State (2018), ό.π.

Κεφάλαιο Τέταρτο

Διαμάχη Κίνας – Ταϊβάν

4.1. Ιστορική αναδρομή στο ζήτημα της Ταϊβάν

Η διαμάχη της Κίνας με την Ταϊβάν είναι μια μακροχρόνια και ίσως η πιο δυσεπίλυτη πρόκληση για την εξωτερική πολιτική της Κίνας. Όπως προαναφέρθηκε, μετά τον εμφύλιο της Κίνας και την επικράτηση του ΚΚΚ, οι εναπομείνουσες δυνάμεις του Γκουάμιντανγκ, με ηγέτη τον Τσιανγκ, εγκαταστάθηκαν στην Ταϊβάν και ανακήρυξαν την Ταϊπέι προσωρινή πρωτεύουσα της Δημοκρατίας της Κίνας (ROC).¹⁴⁰

Στις αρχές του 1950, με την εδραίωση της εξουσίας του ΚΚΚ στην ηπειρωτική χώρα, η ΛΔΚ άρχισε να συγκεντρώνει στρατεύματα απέναντι από την Ταϊβάν. Ταυτόχρονα, η ROC προσπαθούσε να εξασφαλίσει την κυριαρχία της στα στενά της Ταϊβάν. Ωστόσο, μετά το ξέσπασμα του Πολέμου της Κορέας στις 25 Ιουνίου του 1950, οι ΗΠΑ έστειλαν τον 7^ο Στόλο τους να περιπολεί στα στενά της Ταϊβάν για να αποτρέψουν τυχόν εχθροπραξίες.¹⁴¹

Τα επόμενα χρόνια, η στάση της κυβέρνησης των ΗΠΑ έκλινε σαφώς προς το μέρος της Ταϊβάν. Το 1954, η Ουάσινγκτον ηγήθηκε της δημιουργίας του Οργανισμού Συνθήκης της Νοτιοανατολικής Ασίας,¹⁴² αποσκοπώντας να ενώσει την περιοχή ενάντια στην κομμουνιστική απειλή. Επιπλέον, αξιωματούχοι των ΗΠΑ συζήτησαν ανοιχτά τη δυνατότητα υπογραφής μιας Συνθήκης Αμοιβαίας Άμυνας με την ROC. Η ΛΔΚ θεώρησε αυτές τις εξελίξεις ως απειλή για την εθνική της ασφάλεια. Προκειμένου να εξασφαλίσει την κυριαρχία των Στενών της Ταϊβάν η ΛΔΚ, τον Σεπτέμβριο του 1954, προχώρησε στον βομβαρδισμό των νησιωτικών συμπλεγμάτων Μάτσου και Κινμάν οδηγώντας στην πρώτη κρίση των στενών της Ταϊβάν. Στις 2 Δεκεμβρίου 1954, οι ΗΠΑ και η ROC υπέγραψαν τη Συνθήκη Αμοιβαίας Άμυνας όπου οι ΗΠΑ δεσμεύτηκαν να υποστηρίξουν την Ταϊβάν σε περίπτωση επίθεσης από

¹⁴⁰ Spence D.J. (1991), (σ.509-512).

¹⁴¹ **Πηγή:** Center for Strategic and International Studies (2023) *A Brief History of Modern China and Taiwan*. <https://www.csis.org/programs/international-security-program/isp-archives/asia-division/cross-strait-security-0> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹⁴² Τον Σεπτέμβριο του 1954, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γαλλία, η Μεγάλη Βρετανία, η Νέα Ζηλανδία, η Αυστραλία, οι Φιλιππίνες, η Ταϊλάνδη και το Πακιστάν σχημάτισαν τον Οργανισμό Συνθήκης Νοτιοανατολικής Ασίας (SEATO - Southeast Asia Treaty Organization).

τη ΛΔΚ. Η συγκεκριμένη συνθήκη άφηνε εκτός τα νησιά που βρίσκονταν πλησίον της ηπειρωτικής Κίνας.¹⁴³

Στα τέλη του 1954 και στις αρχές του 1955 η κατάσταση επιδεινώθηκε με αποτέλεσμα τον Ιανουάριο του 1955, το Κογκρέσο των ΗΠΑ να εγκρίνει το «Ψήφισμα Formosa», το οποίο έδωσε στον Πρόεδρο Αϊζενχάουερ (Eisenhower) πλήρη εξουσία να υπερασπιστεί την Ταϊβάν καθώς και τα παράκτια νησιά. Η κυβέρνηση του Αϊζενχάουερ εξέτασε μέχρι και τη χρήση πυρηνικών όπλων κατά της ΛΔΚ. Όμως, τον Απρίλιο του 1955, στην Αφρο-ασιατική Διάσκεψη στο Μπαντούνγκ, ο υπουργός Εξωτερικών Τσου εν-Λάι (Zhou en-Lai), ανακοίνωσε την επιθυμία της ΛΔΚ να διαπραγματευτεί με τις ΗΠΑ. Τον Σεπτέμβριο του 1955, η ΛΔΚ και οι ΗΠΑ ξεκίνησαν συνομιλίες στη Γενεύη για την αποτροπή μελλοντικών συγκρούσεων.¹⁴⁴

Τον Αύγουστο του 1958, μετά από μία ένοπλη σύγκρουση μεταξύ κομμουνιστικών και εθνικιστικών δυνάμεων, στην περιοχή του νησιού Ντόνγκντινγκ (Dongding), η ΛΔΚ εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι η διεθνής προσοχή ήταν επικεντρωμένη στην επέμβαση των ΗΠΑ στον Λίβανο επανέλαβε τους βομβαρδισμούς και απαγόρευσε τον ανεφοδιασμό των παράκτιων νησιωτικών συμπλεγμάτων, οδηγώντας έτσι στην δεύτερη κρίση των στενών της Ταϊβάν. Στις 25 Οκτωβρίου, η ΛΔΚ δήλωσε «... ότι δεν θα πυροβολούσαν σε ζυγές ημέρες... αν δεν υπήρχε αμερικανική συνοδεία». Η ROC κανόνισε να ανεφοδιάζει τις φρουρές της στα νησιά τις συγκεκριμένες ημέρες. Τελικά, η ΛΔΚ και η ROC κατέληξαν σε μια συμφωνία βάση της οποίας βομβάρδιζαν η μία την άλλη σε εναλλασσόμενες ημέρες. Αυτό συνεχίστηκε για είκοσι χρόνια και σταμάτησε με την εξομάλυνση των σχέσεων της ΛΔΚ με τις ΗΠΑ.¹⁴⁵

Τη δεκαετία του 1970, η ΛΔΚ προώθησε τη πρόταση για «μια χώρα, δύο συστήματα», η οποία, σε περίπτωση επίτευξης επανένωσης, προέβλεπε την παραχώρηση σημαντικής αυτονομίας στην Ταϊβάν. Σύμφωνα με την Απόφαση 2758 της Γενικής Συνέλευσης, στις 25 Οκτωβρίου του 1971¹⁴⁶ η εκπροσώπηση της Κίνας ανατέθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και η ROC αποχώρησε.¹⁴⁷ Επιπλέον, στο πλαίσιο της αναθεωρητικής πολιτικής του προέδρου Νίξον (Nixon), στην περιοχή

¹⁴³ **Πηγή:** Office of the Historian, Foreign Service Institute (2023) *The Taiwan Straits Crises 1954-55 and 1958* <https://history.state.gov/milestones/1953-1960/taiwan-strait-crises> (**Πρόσβαση 02 Φεβ 23**)

¹⁴⁴ Office of the Historian, Foreign Service Institute (2023), ό.π.

¹⁴⁵ Office of the Historian, Foreign Service Institute (2023), ό.π.

¹⁴⁶ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 2.

¹⁴⁷ ClearIAS (2022), ό.π.

της Νοτιοανατολική Ασίας και του Ειρηνικού η ευνοϊκή στάση των ΗΠΑ προς την ROC αλλάζει υπέρ της ΛΔΚ. Το 1972 ο Νίξον επισκέπτεται τη ΛΔΚ και οι ΗΠΑ αποκαθιστούν τις σχέσεις τους με την Κίνα. Σε αυτήν την επίσκεψη ΗΠΑ και Κίνα υπογράφουν το Πρώτο Κοινό Ανακοινωθέν στη Σαγκάη (Ανακοινωθέν της Σαγκάης) το οποίο αποτελεί την πρώτη επίσημη γραπτή δήλωση στην οποία οι ΗΠΑ και η Κίνα εκφράζουν τις απόψεις τους για το ζήτημα της Ταϊβάν. Στο ανακοινωθέν της Σαγκάης, η Κίνα επιβεβαίωσε τη θέση της ότι: «η κυβέρνηση της ΛΔΚ είναι η μόνη νόμιμη κυβέρνηση της Κίνας. Η Ταϊβάν είναι μια επαρχία της Κίνας και η απελευθέρωση της Ταϊβάν είναι εσωτερική υπόθεση της Κίνας στην οποία καμία άλλη χώρα δεν έχει το δικαίωμα να παρέμβει». Οι ΗΠΑ αναγνώρισαν ότι «όλοι είναι Κινέζοι και στις δύο πλευρές του στενού της Ταϊβάν» και «υποστηρίζουν ότι υπάρχει μόνο μία Κίνα και ότι η Ταϊβάν είναι μέρος αυτής της Κίνας». Επιπλέον, οι ΗΠΑ επιβεβαίωσαν το ενδιαφέρον τους για μια ειρηνική διευθέτηση του ζητήματος της Ταϊβάν από τους ίδιους τους Κινέζους.¹⁴⁸

Το 1979, κατά τη διάρκεια επίσκεψης του Προέδρου της ΛΔΚ Ντενγκ Σιαοπίνγκ στην Ουάσιγκτον αποκαταστάθηκαν επίσημα οι διπλωματικές σχέσεις των ΗΠΑ με τη ΛΔΚ. Την 1η Ιανουαρίου του 1979 υπογράφεται το Δεύτερο Ανακοινωθέν μεταξύ ΗΠΑ και ΛΔΚ το οποίο μεταξύ άλλων καθόρισε τα όρια δέσμευσης των ΗΠΑ με την Ταϊβάν ενώ προέβλεπε την κατάργηση της Συνθήκης Αμοιβαίας Άμυνας ΗΠΑ - ROC του 1955, την απόσυρση των αμερικανικών δυνάμεων που βρίσκονταν στην Ταϊβάν και την απόσυρση της επίσημης διπλωματικής αναγνώρισης της ROC.¹⁴⁹ Στις 10 Απριλίου 1979 ο Πρόεδρος Κάρτερ υπογράφει τον νόμο (PL 96-8) «για τις σχέσεις με την Ταϊβάν» (TRA).¹⁵⁰

Στις 17 Αυγούστου 1982, στη σκιά της πιθανότητας πώλησης μαχητικών αεροσκαφών από τις ΗΠΑ στην Ταϊβάν, η κυβέρνηση Ρέιγκαν (Reagan) υπογράφει το Τρίτο Ανακοινωθέν των ΗΠΑ με τη ΛΔΚ, το οποίο προσπάθησε να επιλύσει το ζήτημα των πωλήσεων όπλων των ΗΠΑ στην Ταϊβάν ώστε να μην σταθεί εμπόδιο στην περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων ΗΠΑ- ΛΔΚ. Οι ΗΠΑ υποστήριξαν ότι δεν επιδίωκαν να εφαρμόσουν μια μακροπρόθεσμη πολιτική πωλήσεων όπλων στην Ταϊβάν και επιβεβαίωσαν ότι οι μελλοντικές πωλήσεις όπλων στην Ταϊβάν δεν θα υπερβαίνουν, είτε ποιοτικά είτε ποσοτικά, το επίπεδο αυτών του 1979. Επιπλέον, οι

¹⁴⁸ Center for Strategic and International Studies (2023), ό.π.

¹⁴⁹ Center for Strategic and International Studies (2023), ό.π.

¹⁵⁰ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 5.

ΗΠΑ δήλωσαν την πρόθεσή τους να μειώσουν σταδιακά τις πωλήσεις όπλων τους στην Ταϊβάν, «οδηγώντας σε μια χρονική περίοδο σε μια τελική επίλυση».¹⁵¹

Τη δεκαετία του 1980 το Πεκίνο, εκμεταλλευόμενο το γεγονός του διπλωματικού αποκλεισμού της Ταϊβάν, προσεγγίζει την Ταϊπέι προτείνοντας διάλογο με στόχο την ενσωμάτωση της Ταϊβάν στη ΛΔΚ. Ο πρόεδρος της Ταϊβάν, Τσιάνγκ, που προωθούσε την πολιτική των «Τριών Όχι: όχι επαφή, όχι συμβιβασμός, όχι διαπραγμάτευση» αρχικά κράτησε αρνητική στάση. Ωστόσο η αεροπειρατεία της πτήσης 334 της China Airlines (ROC) οδήγησε, ουσιαστικά, σε αναγκαστική προσέγγιση μεταξύ των δύο μερών. Το αεροπλάνο οδηγήθηκε από τον αεροπειρατή και πιλότο, Γουάνγκ Ξι-ζουέ (Wang Hsi-chueh), στο Χονγκ Κονγκ όπου και προσγειώθηκε. Ο Τσιάνγκ απέστειλε εκπροσώπους της κυβέρνησης του στην ΛΔΚ με σκοπό να διαπραγματευθούν την επιστροφή του αεροσκάφους. Μετά το γεγονός της αεροπειρατείας το Μάιο του 1986, εγκαινιάστηκε η προσέγγιση της Κίνας με την Ταϊβάν στο πλαίσιο της πολιτικής του Σιαοπίνγκ «μία χώρα, δύο συστήματα» με σκοπό την ενσωμάτωση της Ταϊβάν στην Κίνα.¹⁵²

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 η προσέγγιση μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν συνεχίστηκε μέσω ανεπίσημων καναλιών επικοινωνίας.¹⁵³ Το 1991 γι' αυτό τον σκοπό ιδρύθηκαν: στην Κίνα ο Οργανισμός Συναλλαγών στα Στενά (*Strait Exchange Foundation - SEF*) και στην Ταϊβάν ο Οργανισμός για τις Σχέσεις στα Στενά της Ταϊβάν (*Association for Relations Across the Taiwan Strait - ARATS*). Κύριο επίτευγμα των ανεπίσημων επαφών αποτελεί η «Συναίνεση του 1992», η οποία δήλωνε ότι «και οι δύο πλευρές του στενού της Ταϊβάν ανήκουν σε μια Κίνα και θα συνεργαστούν για την εθνική επανένωση», αλλά κάθε μέρος διατήρησε το δικαίωμα ερμηνείας του περιεχομένου της «συναίνεσης». Η συναίνεση του 1992 επέτρεψε θεσμοθετημένες διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις μεταξύ των δύο πλευρών.¹⁵⁴

Το 1992 οι ΗΠΑ ενέκριναν την πώληση 150 μαχητικών F16 στην Ταϊβάν ενώ το 1995 παραχώρησαν βίζα εξαήμερης παραμονής στον Πρόεδρο της Ταϊβάν Λι προκειμένου να παραστεί στην τελετή έναρξης του πανεπιστημίου του Κορνέλ (*Cornell*) στη Νέα Υόρκη. Ο Πρόεδρος Λι θα ήταν ο πρώτος πρόεδρος της Ταϊβάν

¹⁵¹ Center for Strategic and International Studies (2023), ό.π.

¹⁵² Γιαννιού Μ. (2013) *Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ταϊβάν*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρης (επιμ.) *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.170). Αθήνα: Παπαζήση.

¹⁵³ Η Κίνα δεν αναγνωρίζει την Ταϊβάν ως ανεξάρτητη χώρα, αλλά ούτε και η Ταϊβάν έχει καταφέρει να γίνει αποδεκτή από το μεγαλύτερο μέρος της διεθνούς κοινότητας.

¹⁵⁴ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.171).

που θα επισκεπτόταν τις ΗΠΑ με αποτέλεσμα η Κίνα να αντιδράσει σθεναρά και να ανακαλέσει τον πρέσβη της στην Ουάσιγκτον. Το καλοκαίρι του 1995, ο PLA πραγματοποίησε δοκιμές βαλλιστικών πυραύλων και ναυτικές ασκήσεις στα ανοιχτά της Ταϊβάν.¹⁵⁵ Τον Μάρτιο του 1996, η Κίνα επανέλαβε τις εκτοξεύσεις βαλλιστικών πυραύλων, αυτή τη φορά σε περιοχές στόχους κοντά στα λιμάνια της Ταϊβάν, Κιλούνγκ (Keelung) και Καοσιούνγκ (Kaohsiung). Η πυραυλική κρίση του 1995-96 οδήγησε στην επέκταση της αμυντικής δέσμευσης της Ουάσιγκτον με την Ταϊπέι και η κυβέρνηση Κλίντον έστειλε δύο αεροπλανοφόρα στα Στενά προκειμένου να αποτρέψει την περαιτέρω κλιμάκωση της κρίσης.¹⁵⁶

Το 1998 άρχισε ο ανεπίσημος διάλογος, που είχε διακοπεί τον Ιούλιο του 1995, μεταξύ των SEF και APATS, για να διακοπεί ξανά το 1999 όταν ο Πρόεδρος Λι επισήμανε, σε συνέντευξη του στην Deutsche Welle, ότι οι σχέσεις που διέπουν την Κίνα με την Ταϊβάν είναι σχέσεις «nation to nation» (έθνος προς έθνος).¹⁵⁷

Στις 18 Μαρτίου 2000, πρόεδρος εξελέγη ο Τσεν Σούι-μπιάν του DPP ο οποίος ήταν υπέρμαχος την ανεξαρτητοποίησης της Ταϊβάν από την Κίνα. Στην ομιλία ανάληψης των καθηκόντων του, στις 20 Μαΐου 2000, εγκαινίασε την πολιτική του ενός «εάν» και των πέντε «όχι». «Εάν το ΚΚΚ δεν έχει πρόθεση να χρησιμοποιήσει στρατιωτική δύναμη ενάντια στην Ταϊβάν, τότε θα διατηρηθεί το status quo: όχι διακήρυξη ανεξαρτησίας, όχι αλλαγή στον εθνικό τίτλο, όχι αναφορά σε έθνος προς έθνος στο Σύνταγμα, όχι δημοψήφισμα για μετατροπή του status quo, όχι κατάργηση του Συμβουλίου Εθνικής Ενοποίησης και των Κατευθυντήριων Γραμμών για την Εθνική Ενοποίηση». Όμως τον Ιούλιο καθώς και το Αύγουστο του 2002 δήλωσε ότι η «Δημοκρατία της Κίνας αποτελεί μια κυρίαρχη ανεξάρτητη χώρα» και ζήτησε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το μέλλον της Ταϊβάν με απώτερο στόχο την ανεξαρτητοποίηση της Ταϊβάν.¹⁵⁸

Στις εκλογές του 2004 επανεκλέγεται πρόεδρος ο Τσεν. Η συνεχής δηλώσεις του για «κυρίαρχη ανεξάρτητη χώρα» επιδεινώνουν τις σχέσεις μεταξύ της Ταϊβάν και της ΛΔΚ και στις 14 Μαρτίου του 2005 η ΛΔΚ ψηφίζει το νόμο περί «Μη Απόσχισης»¹⁵⁹. Ο νόμος στα άρθρα 2 έως και 4 προβλέπει την ύπαρξη μίας μόνο Κίνας της οποίας αναπόσπαστο μέρος είναι και η Ταϊβάν ενώ στο άρθρο 8 προβλέπει

¹⁵⁵ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.172).

¹⁵⁶ Center for Strategic and International Studies (2023), ό.π.

¹⁵⁷ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.173).

¹⁵⁸ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.174).

¹⁵⁹ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 6.

τη χρήση μη ειρηνικών μέσων σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο η Ταϊβάν αποσχιστεί από την Κίνα. Ουσιαστικά το άρθρο 8, εκτός από την Ταϊβάν που είναι ο κύριος αποδέκτης της απειλής πολέμου, αποτελεί και έμμεση προειδοποίηση προς τις ΗΠΑ λόγω της υποστήριξης τους στην Ταϊβάν.¹⁶⁰

Το KMT επέστρεψε στην εξουσία το 2008 με την εκλογή του Μα Ιν-τζιόου, ο οποίος τασσόταν υπέρ μιας προσέγγισης με την Κίνα, η οποία θα επιτυγχανόταν με την δημιουργία μιας κοινής αγοράς, την έναρξη απευθείας πτήσεων και την άρση των περιορισμών μεταξύ των δύο πλευρών. Η Ταϊπεί προσπάθησε να αναπτύξει έναν διάλογο επικοινωνίας με το Πεκίνο, βασισμένο στην πολιτική των τριών «όχι», «όχι ενοποίηση, όχι ανεξαρτησία, όχι χρήση βίας» σε απάντηση στα τρία «όχι» της ηπειρωτικής Κίνας, «όχι ανεξαρτησία για την Ταϊβάν, όχι δύο κράτη και όχι συμμετοχή της Ταϊβάν σε οποιοδήποτε διεθνή οργανισμό».¹⁶¹ Οι δύο πλευρές υπέγραψαν το 2010, τη Συμφωνία Πλαίσιο Οικονομικής Συνεργασίας (*Economic Co-operation Framework Agreement - ECFA*)¹⁶² καθιστώντας τις δύο οικονομίες σε μεγάλο βαθμό αλληλοεξαρτώμενες και αμοιβαία επωφελείς. Το KMT παρέμεινε στην εξουσία έως το 2016 και ο Μα Ιν-τζιόου στο διάστημα αυτό διόρθωσε ορισμένες από τις προκλητικές πολιτικές του DPP προς την Κίνα με αποτέλεσμα οι σχέσεις μεταξύ των πλευρών να βελτιωθούν σημαντικά. Ενδεικτικό του καλού κλίματος αποτέλεσε η συνάντηση των προέδρων της Κίνας και της Ταϊβάν στη Σιγκαπούρη, στις 7 Νοεμβρίου 2015.¹⁶³

Στις προεδρικές εκλογές του 2016, εξελέγη πρόεδρος η Τσάι Ινγκ-γουνέν του DPP επαναφέροντας την ρητορική για ανεξαρτητοποίηση της Ταϊβάν. Στην εναρκτήρια ομιλία της το 2016, η Τσάι σημείωσε ότι «εξελέγη πρόεδρος σύμφωνα με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Κίνας», και ότι «θα διαφυλάξει την κυριαρχία και το έδαφος της Δημοκρατίας της Κίνας» με αποτέλεσμα το Πεκίνο να

¹⁶⁰ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.175).

¹⁶¹ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.138).

¹⁶² Το Straits Exchange Foundation (Κίνα) και το Association for Relations Across the Taiwan Straits (Ταϊβάν), τηρώντας τις αρχές της ισότητας, της αμοιβαιότητας και της προοδευτικότητας και με σκοπό την ενίσχυση των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των Στενών, συμφώνησαν, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του ΠΟΕ και λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές συνθήκες των δύο μερών, να μειώσουν ή να εξαλείψουν σταδιακά τα εμπόδια στο εμπόριο και τις επενδύσεις μεταξύ τους, να δημιουργήσουν ένα δίκαιο εμπόριο και επενδυτικό περιβάλλον, να προωθήσουν περαιτέρω τις εμπορικές και επενδυτικές σχέσεις μεταξύ των Στενών υπογράφοντας τη Συμφωνία Πλαίσιο Οικονομικής Συνεργασίας για τα Στενά και να δημιουργήσουν έναν μηχανισμό συνεργασίας επωφελούς για την οικονομική ευημερία και ανάπτυξη στα Στενά.

Πηγή: University of Southern California (2010) *China-Taiwan Economic Cooperation Framework Agreement (ECFA)*. <https://china.usc.edu/china-taiwan-economic-cooperation-framework-agreement-ecfa-june-29-2010> (Πρόσβαση 02 Φεβ 23)

¹⁶³ Γιαννιού Μ. (2013), (σ.177-181).

διακόψει τις επαφές με την Ταϊπέι. Σε μια ομιλία του το 2019, ο Σι επανέλαβε την πρόθεση της Κίνας για ενσωμάτωση της Ταϊβάν στην ηπειρωτική χώρα με βάση τη φόρμουλα «μία χώρα, δύο συστήματα». Αυτή η φόρμουλα χρησιμοποιήθηκε και στο Χονγκ Κονγκ, το οποίο «διατήρησε» το πολιτικό και οικονομικό του σύστημα ενώ του παραχωρήθηκε και «υψηλός βαθμός αυτονομίας». Η συγκεκριμένη φόρμουλα όμως δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλής στον πληθυσμό της Ταϊβάν ενώ μετά την καταστολή των κινητοποιήσεων και τον περιορισμό των ελευθεριών στο Χονγκ Κονγκ τόσο το KMT όσο και το DPP απορρίπτουν τη λύση «μία χώρα, δύο συστήματα». Στις προεδρικές εκλογές του 2020 η Τσάι επανεξελέγη πρόεδρος της Ταϊβάν προς απογοήτευση του Πεκίνου που επιθυμούσε την εκλογή του Χαν Κουό-γιου (*Han Guo-yu*) του KMT.¹⁶⁴

4.2. Θέση των ΗΠΑ στο ζήτημα της Ταϊβάν.

Η στάση των ΗΠΑ στο ζήτημα για την Ταϊβάν διέπεται από την «Πολιτική της Μίας Κίνας»¹⁶⁵ και δεν υποστηρίζει την ανεξαρτησία της Ταϊβάν. Κύριος στόχος της Ουάσιγκτον είναι να διατηρήσει την ειρήνη και τη σταθερότητα στα στενά της Ταϊβάν. Αυτή η προσέγγιση των ΗΠΑ βασίζεται στα τρία ανακοινωθέντα ΗΠΑ-Κίνας (1972, 1978 και 1982), στον νόμο (PL 96-8) για τις σχέσεις με την Ταϊβάν (TRA) του 1979 καθώς και στο έγγραφο των «Έξι Διαβεβαιώσεων του Προέδρου Ρέιγκαν» του 1982.¹⁶⁶

«Σύμφωνα με αυτά τα έγγραφα η Ουάσιγκτον:

α. Αναγνωρίζει τη θέση της Κίνας ότι υπάρχει μόνο μία Κίνα και η Ταϊβάν είναι μέρος της Κίνας και ότι η ΛΔΚ είναι η μοναδική νόμιμη κυβέρνηση της Κίνας.

β. Απορρίπτει οποιαδήποτε χρήση βίας για την επίλυση της διαφοράς.

¹⁶⁴ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁶⁵ **Πηγή:** Bush C.R. (2017) *A One-China Policy Primer. East Asia Policy Paper 10.*

<https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2017/03/one-china-policy-primer-web-final.pdf>

(Πρόσβαση 15 Νοε 22)

¹⁶⁶ Έξι Διαβεβαιώσεις του Προέδρου Ρέιγκαν (President Reagan's Six Assurances):

1. Οι ΗΠΑ δεν συμφώνησαν να ορίσουν ημερομηνία για τον τερματισμό των πωλήσεων όπλων στην Ταϊβάν.

2. Οι ΗΠΑ δεν συμφώνησαν να διαβουλεύονται με τη ΛΔΚ σχετικά με τις πωλήσεις όπλων στην Ταϊβάν.

3. Οι ΗΠΑ δεν θα παίξουν μεσολαβητικό ρόλο μεταξύ της Ταϊπέι και του Πεκίνου.

4. Οι ΗΠΑ δεν συμφώνησαν να αναθεωρήσουν τον νόμο για τις σχέσεις με την Ταϊβάν.

5. Οι ΗΠΑ δεν έχουν αλλάξει τη θέση τους όσον αφορά την κυριαρχία στην Ταϊβάν.

6. Οι ΗΠΑ δεν θα ασκήσουν πίεση στην Ταϊβάν να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τη ΛΔΚ.

Πηγή: Lawrence V.S..(2020) *President Reagan's Six Assurances to Taiwan.*

<https://sgp.fas.org/crs/row/IF11665.pdf> (Πρόσβαση 15 Φεβ 23)

γ. Διατηρεί πολιτιστικούς, εμπορικούς και άλλους δεσμούς με την Ταϊβάν, που πραγματοποιούνται μέσω του Αμερικανικού Ινστιτούτου στην Ταϊβάν (ΑΙΤ).

δ. Δεσμεύεται να πουλήσει όπλα στην Ταϊβάν για αυτοάμυνα και

ε. Διατηρεί την ικανότητα να υπερασπιστεί την Ταϊβάν, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί δέσμευση. Μια πολιτική γνωστή ως στρατηγική ασάφεια». ¹⁶⁷

Το 2003, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του προέδρου Τσεν, οι σχέσεις ΗΠΑ-Ταϊβάν ήταν τεταμένες, καθώς ο Τσεν αγνόησε τις αμερικανικές ανησυχίες και δήλωσε την πρόθεσή του για διεξαγωγή δημοψηφίσματος και αναθεώρηση του συντάγματος. Ωστόσο, μετά τη νίκη του τον Μάρτιο του 2004, οι διμερές σχέσεις σταδιακά βελτιώθηκαν. ¹⁶⁸

Επί προεδρίας Ντόναλντ Τραμπ (Donald Trump), οι ΗΠΑ ενίσχυσαν τους δεσμούς τους με την ROC, ενέκριναν την πώληση όπλων αξίας άνω των 18 δις δολαρίων στην Ταϊβάν, παρά τις κινεζικές αντιδράσεις και εγκαίνιασαν το νέο κτηριακό συγκρότημα της de facto πρεσβείας τους στην Ταϊπέι, αξίας 250 εκατομμυρίων δολαρίων. Επιπλέον, ο Πρόεδρος Τραμπ μίλησε τηλεφωνικά με την Τσάι πριν από την ορκωμοσία της, επέτρεψε την επίσκεψη ανώτερων κυβερνητικών αξιωματούχων στην Ταϊπέι και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ κατάργησε τους μακροχρόνιους περιορισμούς που καθόριζαν το «πού» και το «πώς» μπορούν να συναντηθούν οι αμερικανοί αξιωματούχοι με τους ταϊβανέζους ομολόγους τους. ¹⁶⁹

Ο Πρόεδρος Μπάιντεν (Biden) έχει υιοθετήσει παρόμοια προσέγγιση με αυτήν του Τραμπ ενώ ήταν ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που κάλεσε αντιπροσώπους της ROC να παραστούν στην ορκωμοσία του. Οι ΗΠΑ, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο τις σχέσεις τους με την Ταϊβάν, συνεχίζουν τις πωλήσεις όπλων, ¹⁷⁰ επιτρέπουν σε αμερικανούς αξιωματούχους να συναντώνται ελεύθερα με αξιωματούχους της Ταϊβάν, διεξάγουν κοινές στρατιωτικές ασκήσεις και επιδεικνύουν την ναυτική τους παρουσία με πολεμικά πλοία στα Στενά. Επίσης, το Κογκρέσο έχει προτείνει για έγκριση νομοσχέδια που προωθούν την επιπλέον ενίσχυση των σχέσεων ΗΠΑ-Ταϊβάν, την ενίσχυση της άμυνας του νησιού και την ενθάρρυνση της συμμετοχής της Ταϊβάν σε διεθνείς

¹⁶⁷ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁶⁸ Center for Strategic and International Studies (2023), ό.π.

¹⁶⁹ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁷⁰ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 14.

οργανισμούς. Ο Νόμος για την Πολιτική της Ταϊβάν που εισήχθη από την Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας των ΗΠΑ, εγκρίθηκε από τη Γερουσία στις 14 Σεπτεμβρίου του 2022,¹⁷¹ και περιλαμβάνει τον χαρακτηρισμό της Ταϊβάν ως σημαντικό σύμμαχο του Συμφώνου του Βορείου Ατλαντικού (NATO). Τον Αύγουστο του 2022, η πρόεδρος της Βουλής Νάνσι Πελόζι (Nancy Pelosi) επισκέφτηκε την Ταϊπέι και συναντήθηκε με την Τσάι δημιουργώντας ένταση στις σχέσεις μεταξύ Πεκίνου και Ουάσιγκτον.¹⁷²

Μέσω της πολιτικής της «στρατηγικής ασάφειας», οι ΗΠΑ προσπάθησαν για δεκαετίες να διατηρήσουν μια λεπτή ισορροπία μεταξύ της υποστήριξης της Ταϊβάν και της αποτροπής ενός πολέμου με την Κίνα. Ωστόσο, ο Πρόεδρος Μπάιντεν έχει φαινομενικά απορρίψει αυτή τη διαχρονική στάση, δηλώνοντας πολλές φορές ότι οι ΗΠΑ θα υπερασπίζονταν την Ταϊβάν σε περίπτωση προσβολής της από την Κίνα. Ωστόσο αξιωματούχοι του Λευκού Οίκου έσπευσαν να ανακατασκευάσουν τις δηλώσεις του αμερικανού προέδρου δηλώνοντας πως η πολιτική των ΗΠΑ για την «Μία Κίνα» δεν έχει αλλάξει. Στην αντίπερα όχθη, ορισμένα μέλη του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων (Council on Foreign Relations - CFR), καθώς και αρκετά μέλη του Κογκρέσου χαιρέτησαν τις δηλώσεις του Μπάιντεν, υποστηρίζοντας ότι ο πρόεδρος θα πρέπει να καθορίσει τον τρόπο αντίδρασης της Ουάσιγκτον σε μία πιθανή επίθεση της ΛΔΚ στην Ταϊβάν καθώς η αυξημένη επιθετικότητα της Κίνας απαιτεί σαφήνεια.¹⁷³

4.3. Πρόσφατες εξελίξεις- περιστατικά κλιμάκωσης έντασης

Οι σχέσεις μεταξύ Ταϊβάν και Κίνας επιδεινώθηκαν ακόμη περισσότερο μετά την επανεκλογή της Τσάι τον Ιανουάριο του 2020 και τη δήλωσή της ότι η Ταϊβάν αποτελεί «χώρα per se». Τον Οκτώβριο του 2020 ο πρόεδρος της ΛΔΚ, Σι Τζινπίνγκ, ζητά από τον PLA «να ετοιμασθεί για πόλεμο». Το 2021, η Κίνα κλιμακώνει ακόμα περισσότερο την ένταση στέλνοντας στρατιωτικά αεροσκάφη στη Ζώνη Αναγνώρισης Αεράμυνας της Ταϊβάν (Air Defense Identification Zone – ADIZ). Ο αριθμός των κινεζικών αεροσκαφών που παραβίασαν την ADIZ της Ταϊβάν

¹⁷¹ **Πηγή:** United States Senate Committee on Foreign Relations (2022) *The Taiwan Policy Act of 2022*. [https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/SBS%20Taiwan%20Policy%20Act%20FINAL%20\(1\).pdf](https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/SBS%20Taiwan%20Policy%20Act%20FINAL%20(1).pdf) (Πρόσβαση 15 Νοε 22)

¹⁷² Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁷³ Maizland L.(2022), ό.π.

κορυφώθηκε τον Οκτώβριο του 2021,¹⁷⁴ με 56 παραβιάσεις σε μία μόνο μέρα, με τον υπουργό Άμυνας της Ταϊβάν να λέει ότι «οι σχέσεις είναι οι χειρότερες εδώ και 40 χρόνια».¹⁷⁵

Από το 2021, η ΛΔΚ έχει καταστήσει την προετοιμασία του PLA για μία ενδεχόμενη πολεμική σύγκρουση με την Ταϊβάν, σε κορυφαία προτεραιότητά της με αποτέλεσμα το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ στην έκθεση «Military and Security Developments Involving the People's Republic of China του 2021»¹⁷⁶ να αναφέρει ότι «ο PLA πιθανότατα προετοιμάζεται για το ενδεχόμενο να ενώσει την Ταϊβάν με τη ΛΔΚ με τη βία, ενώ ταυτόχρονα αποτρέπει, καθυστερεί ή αρνείται οποιαδήποτε παρέμβαση τρίτων, όπως των ΗΠΑ».¹⁷⁷

Ορόσημο στις σχέσεις Κίνας - ΗΠΑ αποτελεί η δήλωση του προέδρου Μπάιντεν στις 22 Οκτωβρίου 2021, σύμφωνα με την οποία «η Ουάσινγκτον είναι έτοιμη να υπερασπισθεί στρατιωτικά την Ταϊβάν σε περίπτωση επίθεσης εκ μέρους της Κίνας». Παρά την δήλωση του προέδρου, ο Λευκός Οίκος δηλώνει ότι η πολιτική των ΗΠΑ στο ζήτημα της Ταϊβάν δεν έχει αλλάξει. Οι ήδη τεταμένες σχέσεις επιδεινώνονται ακόμη περισσότερο πρώτον, στις 27 Οκτωβρίου, όταν η Κίνα απορρίπτει την πρόταση των ΗΠΑ για «ουσιαστική συμμετοχή» της Ταϊβάν στον ΟΗΕ και δεύτερον, στις 28 Οκτωβρίου, όταν η Πρόεδρος Τσάι, για πρώτη φορά από το 1979, παραδέχεται δημόσια την παρουσία στρατιωτικών δυνάμεων των ΗΠΑ στο νησί της Ταϊβάν.¹⁷⁸

Μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία ορισμένοι αναλυτές υποστηρίζουν ότι η επίθεση της Μόσχας θα μπορούσε να ενθαρρύνει το Πεκίνο να εισβάλει με παρόμοιο τρόπο στην Ταϊβάν. Αντίθετα κάποιοι άλλοι αναλυτές υποστηρίζουν ότι το Πεκίνο, μετά τις αποτυχίες της Ρωσίας στο πεδίο της μάχης, θα μπορούσε να γίνει πιο προσεκτικό. Σύμφωνα με το CFR: «οι ενέργειες της Ρωσίας δεν θα επηρεάσουν την προθυμία της Κίνας να χρησιμοποιήσει βία, αλλά οι Κινέζοι ηγέτες

¹⁷⁴ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 15.

¹⁷⁵ **Πηγή:** Brown D. (2022) *China and Taiwan: A really Simple Guide*. <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-59900139> (Πρόσβαση 06 Φεβ 23)

¹⁷⁶ **Πηγή:** Office of the Secretary of Defense (2021) *Military and Security Developments Involving the People's Republic of China*. <https://media.defense.gov/2021/Nov/03/2002885874/-1/-1/0/2021-CMPR-FINAL>. (Πρόσβαση 15 Νοε 22)

¹⁷⁷ Maizland L. (2022), ό.π.

¹⁷⁸ **Πηγή:** ΕΘΝΟΣ (2022) *Το Χρονικό των Τεταμένων Σχέσεων της Κίνας με την Ταϊβάν: Όσα Πρέπει να Ξέρετε για την Εχθρότητα που Διαρκεί Πάνω από 70 Χρόνια*. <https://www.ethnos.gr/World/article/218713/toxronikotontetamenonsxeseonthskinasmethntaibanosaprepeinaxeretegiathnethrothapoydiarkeipanoapo70xronia> (Πρόσβαση 20 Νοε 22)

θα εξετάσουν τις αποτυχίες της Ρωσίας και θα προσαρμόσουν τα επιχειρησιακά τους σχέδια για να αποφύγουν παρόμοια λάθη». ¹⁷⁹

Τον Μάιο του 2022, ο πρόεδρος Μπάιντεν φάνηκε να «σκληραίνει» τη θέση της Ουάσινγκτον. Ερωτηθείς αν οι ΗΠΑ θα υπερασπιστούν στρατιωτικά την Ταϊβάν, ο Μπάιντεν απάντησε: «Ναι». Ωστόσο και αυτή τη φορά ο Λευκός Οίκος επέμεινε ότι η Ουάσινγκτον δεν είχε αλλάξει τη θέση της. Τον Ιούλιο του 2022 ο Πρόεδρος Σι προειδοποιεί τον Πρόεδρο Μπάιντεν «να μην παίζει με την φωτιά» και απειλεί με «συνέπειες» αν η Πελόζι υλοποιήσει την πρόθεσή της να επισκεφθεί την Ταϊβάν. Επιπλέον, το Πεκίνο στις 2 Αυγούστου ανακοινώνει ότι «οι ΗΠΑ θα φέρουν την ευθύνη μιας τέτοιας επίσκεψης και θα πρέπει να πληρώσουν το τίμημα». ¹⁸⁰

Παρά τις προειδοποιήσεις του Πεκίνου, η πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων Πελόζι επισκέπτεται την Ταϊπέι, στις 2 και 3 Αυγούστου του 2022. Κατά την άφιξη της Πελόζι στην Ταϊπέι το υπουργείο Εξωτερικών της Κίνας προέβη σε μία αυστηρή δήλωση ¹⁸¹ ενώ ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στο Πεκίνο, Νίκολας Μπερνς (Nicholas Burns), εκλήθη στο Υπουργείο Εξωτερικών για να λάβει επίσημο διάβημα της Κίνας. Στις 4 Αυγούστου, η Κίνα ξεκίνησε μια σειρά από πολυήμερες στρατιωτικές ασκήσεις γύρω από την Ταϊβάν, ¹⁸² ακύρωσε ή ανέστειλε ορισμένες συναλλαγές με τις ΗΠΑ και ανακοίνωσε ότι θα επιβληθούν κυρώσεις κατά της Πελόζι και της οικογένειάς της. Οι στρατιωτικές ασκήσεις της Κίνας επικεντρώθηκαν σε έξι ζώνες γύρω από την Ταϊβάν, τρεις από τις οποίες επικάλυπταν τα χωρικά ύδατα του νησιού, ενώ μόνο στις 5 Αυγούστου σημειώθηκαν 68 παραβιάσεις της ADIZ της Ταϊβάν. ¹⁸³

Ο PLA ξεκίνησε τις στρατιωτικές ασκήσεις το μεσημέρι της 4ης Αυγούστου, αντί νωρίς το πρωί ή αργά το βράδυ, επιτρέποντας την ευκολότερη παρακολούθηση και αναγνώριση των κινεζικών στρατιωτικών μέσων. Επιπλέον ο PLA ενώ εκτόξευσε ρουκέτες και πυραύλους σε ζώνες ασκήσεων κοντά στην Ταϊβάν, κανένα από τα βλήματα δεν έπληξε τα εδάφη της Ταϊβάν. Ομοίως, κανένα κινεζικό πλοίο δεν εισήλθε στη χωρική θάλασσα των 12 νμ του νησιού της Ταϊβάν και τα κινεζικά αεροσκάφη - επανδρωμένα ή μη - δεν πέταξαν πάνω από το κύριο νησί της

¹⁷⁹ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁸⁰ ΕΘΝΟΣ (2022), ό.π.

¹⁸¹ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 7.

¹⁸² Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 16.

¹⁸³ **Πηγή:** Scobell A. (2022) *What Pelosi's Trip to Taiwan Tells Us about U.S.-China Relations*. United States Institute of Peace. <https://www.usip.org/publications/2022/08/what-pelosis-trip-taiwan-tells-us-about-us-china-relations> (Πρόσβαση 20 Νοε 22)

Ταϊβάν. Σημειωτέον, δεν υπήρξε καμία προσπάθεια επιβολής αποκλεισμού των λιμανιών της Ταϊβάν ή παρέμβασης στην εμπορική ναυτιλία πέρα από τις δηλωμένες ζώνες άσκησης. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι η Κίνα, παρά την κινητοποίηση του PLA, απέφυγε να προβεί σε ενέργειες οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μία πολεμική σύρραξη. Ωστόσο 5 βαλλιστικοί πύραυλοι που εκτοξεύθηκαν στα βορειοανατολικά της Ταϊβάν, έπεσαν εντός της ιαπωνικής ΑΟΖ που από πολλούς ερμηνεύτηκε ως προειδοποίηση στην Ιαπωνία.¹⁸⁴

Αν και οι στρατιωτικές ασκήσεις ήταν φαινομενικά μια αντίδραση στην επίσκεψη της Πελόζι, στην έκθεσή «The Military Balance» του 2023, του Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (*International Institute of Strategic Studies -IISS*) αναφέρεται ότι: «οι δραστηριότητες ήταν μερικές από τις μεγαλύτερες που οργανώθηκαν από τον PLA στην περιοχή της Ταϊβάν.... θα χρειαστήκαν μήνες για τον σχεδιασμό τους και μπορεί να ήταν μέρος της συνολικής προσπάθειας του Πεκίνου να βελτιώσει τον στρατό της Κίνας.... οι ασκήσεις μπορεί να προσαρμόστηκαν υπό το φως της επίσκεψης της Πελόζι ή ότι ο PLA εκτελούσε μια προσχεδιασμένη ενέργεια άμεσης αντίδρασης ή ένα συνδυασμό και των δύο».¹⁸⁵

Στις 23 Δεκεμβρίου, ο πρόεδρος Μπάιντεν υπέγραψε τον προϋπολογισμό για το οικονομικό έτος 2023, ο οποίος επιτρέπει τη χορήγηση δανείων έως και 2 δις δολαρίων στην Ταϊβάν για αγορά οπλικών συστημάτων. Το Πεκίνο αντέδρασε άμεσα και δήλωσε ότι «η Κίνα είναι έντονα δυσαρεστημένη και αντιτίθεται σθεναρά σε αυτή την κίνηση των ΗΠΑ» ενώ προειδοποίησε για κίνδυνο «στρατιωτικής αντιπαράθεσης Κίνας-ΗΠΑ». Προς επιβεβαίωση αυτών των δηλώσεων στις 25 Δεκεμβρίου 2022 η Διοίκηση Ανατολικού Θεάτρου του PLA διεξήγαγε μια άσκηση «διακλαδικής περιπολίας ασφαλείας, ετοιμότητας μάχης και πυρών κρούσης» γύρω από την Ταϊβάν. Ο εκπρόσωπος της Διοίκησης, ανέφερε ότι «πρόκειται για μια σταθερή απάντηση στην τρέχουσα κλιμάκωση των προκλήσεων των ΗΠΑ και των αρχών της Ταϊβάν». Στο πλαίσιο της άσκησης, στις 26 Δεκεμβρίου, από τις 6 το πρωί τοπική ώρα και για περισσότερο από 24 ώρες, η ΛΔΚ έστειλε 71 στρατιωτικά αεροσκάφη στην ADIZ της Ταϊβάν.¹⁸⁶ Αξιωματούχοι

¹⁸⁴ **Πηγή:** Lin B. και Wuthnow J. (2022) *Pushing Back Against China's New Normal in the Taiwan Strait*. <https://warontherocks.com/2022/08/pushing-back-against-chinas-new-normal-in-the-taiwan-strait/> (Πρόσβαση 13 Μαρ 23)

¹⁸⁵ **Πηγή:** Tirpak A.J. (2023) *IISS: Aggressive Exercises Near Taiwan are a 'New Normal'*. <https://www.airandspaceforces.com/iiss-china-aggressive-exercises-near-taiwan-new-normal/> (Πρόσβαση 10 Μαρ 23)

¹⁸⁶ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 17.

της κυβέρνησης της Ταϊβάν δήλωσαν πως η συμπεριφορά των κινεζικών πλοίων και αεροσκαφών, καθ' όλη τη διάρκεια της άσκησης, ήταν σαν να επιτίθεντο, αλλά αφού παραβίαζαν τα χωρικά ύδατα και τον εθνικό εναέριο της Ταϊβάν μετά απομακρυνόντουσαν. Τα αεροσκάφη που εντοπίστηκαν διέσχισαν τη μέση γραμμή του Στενού της Ταϊβάν, το οποίο λειτουργεί ως το de facto όριο μεταξύ του νησιού και της ηπειρωτικής Κίνας. Μεταξύ αυτών ήταν 18 μαχητικά αεροσκάφη J-16 και 12 J-11 και έξι μαχητικά πολλαπλών ρόλων Su-30. Οι ένοπλες δυνάμεις της Ταϊβάν «παρακολούθησαν την κατάσταση και ανέθεσαν σε αεροσκάφη CAP, πλοία του Πολεμικού Ναυτικού και πυραυλικά συστήματα ξηράς να ανταποκριθούν σε αυτές τις δραστηριότητες». Η Ταϊβάν έχει κατηγορήσει την Κίνα ότι δημιουργεί μια «νέα κανονικότητα» καταπατώντας τη μέση γραμμή, η οποία βρίσκεται περίπου 40 χιλιόμετρα (25 μίλια) από τις ακτές της Ταϊβάν.¹⁸⁷ Παρά τις πολλές στρατιωτικές «πρωτιές» που σχεδιάστηκαν να πιέσουν το νησί αυτή τη φορά, πολλοί Κινέζοι χρήστες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης απογοητεύτηκαν από αυτό που θεώρησαν ως αδύναμη απάντηση. Αυτό ώθησε τον εκπρόσωπο του υπουργείου Εξωτερικών της Κίνας να απευθύνει μια σπάνια έκκληση σε όσους περίμεναν περισσότερα, να έχουν «επιπλέον υπομονή και εμπιστοσύνη».¹⁸⁸

Το 2022, το κοινοβούλιο της Ταϊβάν ενέκρινε το σχέδιο της κυβέρνησης Τσάι να δαπανήσει για την άμυνα, τα επόμενα πέντε χρόνια, επιπλέον 8,6 δις δολάρια στον τακτικό ετήσιο αμυντικό προϋπολογισμό του, ο οποίος είχε ήδη οριστεί στα 16,89 δις δολάρια για το οικονομικό έτος 2022. Μέρος αυτού του διευρυμένου στρατιωτικού προϋπολογισμού θα διατεθεί για την απόκτηση πυραύλων Cruise, θαλασσίων ναρκών και προηγμένων συστημάτων επιτήρησης για την υπεράσπιση των ακτών της Ταϊβάν.¹⁸⁹

Σύμφωνα με δημοσκοπήσεις που διενεργήθηκαν από το Εθνικό Πανεπιστήμιο Chengchi, οι περισσότεροι κάτοικοι της Ταϊβάν είναι υπέρ της διατήρησης του status quo, ένας μικρός αριθμός υποστηρίζει την άμεση ανεξαρτησία, ελάχιστοι

¹⁸⁷ Η γραμμή, που ονομάζεται επίσης Γραμμή Ντέιβις, οριοθετήθηκε από έναν αμερικανό στρατηγό το 1954, και η ΛΔΚ δεν την αμφισβητούσε, μέχρι που το 2020, εκπρόσωπος του Υπουργείου Εξωτερικών της ΛΔΚ, δήλωσε ότι αυτή η γραμμή δεν υφίσταται.

Πηγή: Radio Free Asia (2022) *China Flies 71 Warplanes Into Taiwan's ADIZ in One Day*. <https://www.rfa.org/english/news/china/china-taiwan-warplanes-12252022234253.html> **(Πρόσβαση 10 Μαρ 23)**

¹⁸⁸ Lin B. Wuthnow J. (2022), ό.π.

¹⁸⁹ Maizland L.(2022), ό.π.

υποστηρίζουν την ένωση με τη ΛΔΚ ενώ η συντριπτική πλειοψηφία απορρίπτει το μοντέλο «μία χώρα, δύο συστήματα».¹⁹⁰ Επιπλέον, πάνω από το 62% των κατοίκων του νησιού θεωρούν τους εαυτούς τους αποκλειστικά Ταϊβανέζους, το 31,5% αυτοπροσδιορίζονται ως Ταϊβανέζοι και Κινέζοι ενώ το ποσοστό που θεωρεί τον εαυτό του μόνο Κινέζο μειώθηκε στο 2,5% από το 26% που ήταν το 1994.¹⁹¹

4.4. Υψηλή στρατηγική της Κίνας στο ζήτημα της Ταϊβάν

Στις 10 Αυγούστου του 2022 και εν μέσω της χειρότερης κρίσης των τελευταίων 20 ετών στα Στενά της Ταϊβάν, το Κρατικό Συμβούλιο της Κίνας εξέδωσε μια νέα Λευκή Βίβλο με θέμα «Το ζήτημα της Ταϊβάν και η επανένωση της Κίνας στη νέα εποχή» η οποία περιγράφει λεπτομερώς τη στάση του Πεκίνου στο ζήτημα της Ταϊβάν υπό τη «νέα εποχή» της ηγεσίας του Σι Τζινπίνγκ. Στο προοίμιο της νέας Λευκής Βίβλου αναφέρεται ότι : «η νέα Λευκή Βίβλος δημοσιεύεται για να επαναλάβει το γεγονός ότι η Ταϊβάν είναι μέρος της Κίνας, για να καταδείξει την αποφασιστικότητα του ΚΚΚ και του κινεζικού λαού και τη δέσμευσή τους για εθνική επανένωση και να τονίσει τη θέση και τις πολιτικές του ΚΚΚ και της κινεζικής κυβέρνησης στη νέα εποχή» καθώς και ότι «η νέα Λευκή Βίβλος δημοσιεύεται προς επιβεβαίωση βασικών αρχών και πολιτικών σχετικά με την επίλυση του ζητήματος της Ταϊβάν» των Λευκών Βιβλίων για την Ταϊβάν που εκδόθηκαν το 1993 και το 2000.¹⁹²

Σύμφωνα με τη νέα Λευκή Βίβλο στόχος της υψηλής στρατηγικής της ΛΔΛ στο ζήτημα της Ταϊβάν είναι «η απελευθέρωση της Ταϊβάν από την αποικιακή κυριαρχία, την επανένωσή της με την υπόλοιπη χώρα και την απελευθέρωση ολόκληρου του έθνους, συμπεριλαμβανομένων των συμπατριωτών στην Ταϊβάν».¹⁹³

Προκειμένου να επιτύχει τον στόχο της η ΛΔΚ έχει υιοθετήσει μια υψηλή στρατηγική εξουθένωσης της Ταϊβάν¹⁹⁴ και χρησιμοποιεί όλα τα δυνατά μέσα που διαθέτει ώστε να την αποδυναμώσει και να αναγκάσει τους κατοίκους του νησιού να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι η καλύτερη επιλογή τους είναι η ενοποίηση με την

¹⁹⁰ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 18.

¹⁹¹ Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Γ», Σχεδιάγραμμα 19.

¹⁹² Αναλυτικότερα στο Παράρτημα «Β», Κείμενο 8.

Πηγή: China-embassy.gov.cn (2022) *The Taiwan Question and China's Reunification in the New Era*. http://gm.china-embassy.gov.cn/eng/sgxw/202208/P0202208108_50182763063.pdf (Πρόσβαση 11 Φεβ 23)

¹⁹³ China-embassy.gov.cn (2022), ό.π.

¹⁹⁴ Κολιόπουλος Κ. (2008), (σ.31).

ηπειρωτική Κίνα. Τα μέτρα εξαναγκασμού που εφαρμόζει η Κίνα έχουν ενταθεί μετά την εκλογή της Προέδρου Τσάι το 2016 και εντάσσονται στον στρατιωτικό, διπλωματικό και οικονομικό τομέα καθώς και στην εσωτερική πολιτική της Ταϊβάν.

Οι παρατεταμένες και συχνές διακλαδικές στρατιωτικές ασκήσεις και οι εικονικές επιθέσεις εναντίον της Ταϊβάν αποτελούν μέσο εξαναγκασμού τόσο στην κυβέρνηση όσο και στους κατοίκους της Ταϊβάν για την αποδοχή της «μίας Κίνας». Επιπλέον ο PLA αύξησε τη συχνότητα και την κλίμακα των περιπολιών βομβαρδιστικών και μαχητικών αεροσκαφών καθώς και αεροσκαφών επιτήρησης γύρω από την Ταϊβάν ενώ, όλο και περισσότερο, τα πολεμικά πλοία και τα αεροπλανοφόρα της διαπλέουν μέσω του στενού της Ταϊβάν, σε μία πρωτοφανή επίδειξη δύναμης. Πολλοί αναλυτές εκτιμούν πως, μέσω αυτής την κινητοποίησης του PLA, η ΛΔΚ αξιολογεί την ετοιμότητα των ενόπλων δυνάμεων της Ταϊβάν και επιδιώκει την εξουθένωση τους μέσω της συνεχιζόμενης κατάστασης συναγερμού. Επιπροσθέτως, η Κίνα προσπαθεί να αξιολογήσει τις αντιδράσεις των ΗΠΑ και τις κινήσεις του 7^{ου} Στόλου στην περιοχή της Νότιας Σινικής Θάλασσας.^{195, 196}

Στον οικονομικό τομέα το Πεκίνο ασκεί πίεση στην Ταϊπέι με την λήψη στοχευμένων οικονομικών μέτρων. Από το 2016 η Κίνα έχει αναστείλει ή ακυρώσει μια σειρά διμερών εμπορικών συναλλαγών ενώ ο αριθμός των τουριστών της ηπειρωτικής χώρας που επισκέφθηκαν την Ταϊβάν μειώθηκε από το υψηλότερο των 4 εκατομμυρίων το 2015 σε 2,7 εκατομμύρια το 2019. Η Κίνα ασκεί πίεση σε πολυεθνικές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων αεροπορικών εταιρειών και αλυσίδων ξενοδοχείων, να «αναγνωρίσουν» την Ταϊβάν ως κινεζική επαρχία. Επιπλέον, η Κίνα απειλεί με κυρώσεις χώρες που επισυνάπτουν δεσμούς με την Ταϊβάν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η διακοπή των εμπορικών σχέσεων με τη Λιθουανία το 2021, επειδή η τελευταία επέτρεψε στην Ταϊβάν να ανοίξει πρεσβεία στο Βίλνιους.¹⁹⁷ Μετά την επίσκεψη της Πελόζι επιβλήθηκαν νέες οικονομικές κυρώσεις,¹⁹⁸ ειδικά στοχευμένες να πλήξουν τις περιφέρειες της Ταϊβάν στις οποίες επικρατεί το DPP.¹⁹⁹ Ένας επιπλέον ισχυρός μοχλός πίεσης αποτελεί η δυνατότητα

¹⁹⁵ Tırpak A.J. (2023), ό.π.

¹⁹⁶ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁹⁷ Maizland L.(2022), ό.π.

¹⁹⁸ Το πρώτο δείγμα των προθέσεων του Πεκίνου ήρθε μετά την ανακοίνωση του υπουργείου Εμπορίου ότι αναστέλλει τις εξαγωγές φυσικής άμμου στην Ταϊβάν.

¹⁹⁹ **Πηγή:** Twomey P.C. (2022) *The Fourth Taiwan Strait Crisis is Just Starting*. <https://warontherocks.com/2022/08/the-fourth-taiwan-strait-crisis-is-just-starting/>
(Πρόσβαση 13 Μαρ 23)

της Κίνας να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις σε επιχειρηματικούς κολοσσούς με έδρα την Ταϊβάν, όπως η Apple Foxconn και η TSMC, που έχουν τα εργοστάσια τους στην Κίνα.

Πέραν των οικονομικών κυρώσεων με την επιβολή των οποίων απειλεί η Κίνα τα κράτη τα οποία θέλουν να επισυνάψουν διπλωματικές σχέσεις με την Ταϊβάν, το Πεκίνο έχει προβεί στη λήψη μίας σειράς διπλωματικών μέτρων με σκοπό την διπλωματική απομόνωση της Ταϊπέι. Η Κίνα, ως μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, εμποδίζει την εκπροσώπηση της Ταϊβάν στον ΟΗΕ καθώς και σε άλλους διεθνείς οργανισμούς. Επιπλέον, η Κίνα αναλαμβάνοντας διπλωματικές προσπάθειες σε διεθνείς οργανισμούς και διμερείς συνεργασίες προσπαθεί να προβάλλει τόσο το δίκαιο της πρόθεσης της να ενσωματώσει την Ταϊβάν όσο και το άδικο «της χρήσης μονομερών κυρώσεων και της εξωεδαφικής δικαιοδοσίας» των ΗΠΑ.²⁰⁰

Η Κίνα, στο πλαίσιο της ευρύτερης στρατηγικής εξαναγκασμού που εφαρμόζει, έχει εντείνει τις παρεμβάσεις της στο εσωτερικό της Ταϊβάν, προκειμένου αφενός να διαβρώσει την εμπιστοσύνη των πολιτών της στο πολιτικό σύστημα της χώρας και αφετέρου να προκαλέσει διχασμό μεταξύ των κοινωνικών ομάδων της Ταϊβάν. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί περιλαμβάνουν τη διάδοση ψευδών ειδήσεων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και την αύξηση του «ελέγχου» των μέσων ενημέρωσης της Ταϊβάν. Στις εκλογές του 2020 το Πεκίνο προέβη σε μία εκτεταμένη παραπληροφόρηση, σε μια προφανή προσπάθεια να βλάψει την Τσάι και να ενισχύσει τον προεδρικό υποψήφιο του KMT. Επιπλέον, η Ταϊβάν έχει αναφέρει ότι χιλιάδες κυβερνοεπιθέσεις από την Κίνα στοχεύουν τις κυβερνητικές υπηρεσίες της κάθε μέρα. Το 2020, η Ταϊπέι κατηγόρησε επίσημα τέσσερις κινεζικές ομάδες ότι παραβίασαν, από το 2018, τουλάχιστον δέκα κυβερνητικές υπηρεσίες της Ταϊβάν και έξι χιλιάδες λογαριασμούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) με στόχο να αποκτήσουν πρόσβαση σε κυβερνητικές πληροφορίες και προσωπικές δεδομένα.²⁰¹

²⁰⁰ Ράπτης Κ. (2022), ό.π.

²⁰¹ Maizland L.(2022), ό.π.

Συμπεράσματα

Η Κίνα δηλώνει ότι είναι υπέρμαχος του δόγματος της «ειρηνικής ανάπτυξης» και δεν επιδιώκει οποιασδήποτε μορφή ηγεμονίας. Αντιθέτως, αναφέρει ως βασικές της επιδιώξεις την οικονομική και πολιτική συνεργασία μεταξύ των κρατών και τη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης. Ωστόσο το Πεκίνο προκειμένου να εξασφαλίσει μια ζώνη στην οποία δεν θα αμφισβητούνται τα συμφέροντα και η επιρροή του, έχει θέσει ως στόχο να περιορίσει τον ρόλο των ΗΠΑ στην Ανατολική Ασία. Επιπλέον, η Κίνα με την δικαιολογία της προάσπισης των εθνικών της συμφερόντων και του κινεζικού γοήτρου εφαρμόζει μία επιθετική εξωτερική πολιτική σε θέματα που αφορούν την Ταϊβάν καθώς και τη Νότια και Ανατολική Σινική Θάλασσά.

Η Κίνα εκμεταλλευόμενη την αύξηση της οικονομικής και στρατιωτικής της ισχύος, την αυξανόμενη υποστήριξη της στις αναπτυσσόμενες χώρες και την ενεργό συμμετοχή της στους διεθνείς οργανισμούς προσπαθεί να εισαγάγει θεσμικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις με σκοπό να διαμορφώσει ένα ευνοϊκό διεθνές περιβάλλον προς τα συμφέροντα της και να οικοδομήσει την εικόνα του κινεζικού κράτους ως υπέρμαχου της πολυμέρειας, υπερασπιστή της παγκοσμιοποίησης και μιας ελκυστικής εναλλακτικής λύσης έναντι των ΗΠΑ.

Τόσο ο Πρόεδρος Τράμπ όσο και ο Πρόεδρος Μπάιντεν υιοθέτησαν μια πολιτική «ανταγωνισμού» έναντι της Κίνας. Η στρατηγική των ΗΠΑ επικεντρώνεται πλέον αποκλειστικά στην καταπολέμηση του κινεζικού αναθεωρητισμού στο διεθνές σύστημα και της κινεζικής επιθετικότητας στον Δυτικό Ειρηνικό. Η Ουάσινγκτον χρησιμοποιεί μια σειρά εμπορικών και τεχνολογικών κυρώσεων για να ελέγξει την επιρροή του Πεκίνου και να περιορίσει τις προοπτικές του για οικονομική πρωτοκαθεδρία.

Η ισχυρή παρουσία των ΗΠΑ στην Ανατολική Ασία έπαιξε σταθεροποιητικό ρόλο και μέχρι στιγμής έχει αποτρέψει την ένοπλη σύγκρουση μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν. Ωστόσο η άνοδος της Κίνα στο διεθνές σύστημα, η υφιστάμενη ρητορική της κινεζικής ηγεσίας και οι μονομερείς ενέργειες της Ταϊβάν απειλούν τη διατήρηση της ειρήνης και της σταθερότητας. Οι ΗΠΑ, έχοντας υιοθετήσει την πολιτική της στρατηγικής ασάφειας, παραμένουν σταθερά αντίθετες σε οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια, από οποιαδήποτε πλευρά, για αλλαγή του status quo. Αυτό σημαίνει, ότι οι ΗΠΑ δεν θα ανεχτούν τη χρήση βίας από το Πεκίνο, ούτε θα επιτρέψουν στην Ταϊβάν να ακολουθήσει προκλητικές πολιτικές που έχουν αποσταθεροποιητικές

συνέπειες. Συμπερασματικά, η Ταϊβάν δεν μπορεί να υποθέσει ότι οι ΗΠΑ θα την υπερασπιστούν υπό οποιεσδήποτε συνθήκες και η Κίνα δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο εμπλοκής των ΗΠΑ σε περίπτωση που επιτεθεί στην Ταϊβάν.

Το ζήτημα της Ταϊβάν και η παρεμβατικότητα των ΗΠΑ αποτέλεσαν τους καταλυτικούς παράγοντες για τον στρατιωτικό εκσυγχρονισμό της Κίνας. Ο PLA προσπαθεί να επιβάλει μια «νέα κανονικότητα» που περιλαμβάνει τακτικές ασκήσεις και επιχειρήσεις μεγάλης κλίμακας κοντά στην Ταϊβάν. Αυτές πιθανότατα θα αυξηθούν ως αντίδραση του Πεκίνου στην ολοένα αυξανόμενη θέση των ΗΠΑ για διατήρηση της Ταϊβάν μόνιμα διαχωρισμένης από την Κίνα. Ακόμη και απουσία «προκλήσεων», όπως η επίσκεψη της Πελόζι, θα πρέπει να περιμένουμε ότι η συχνότητα και το εύρος των στρατιωτικών ασκήσεων του PLA θα αυξηθούν. Η κατάσταση μπορεί να γίνει πιο επικίνδυνη και ασταθής καθώς και τα τρία μέρη αξιολογούν τις κινήσεις και δοκιμάζουν την αποφασιστικότητα της αντίπαλης πλευράς.

Η σταθερή αύξηση των υπεράκτιων αεροπορικών και ναυτικών επιχειρήσεων της Κίνας στα Στενά, έχει συμβάλει ουσιαστικά στην αποδυνάμωση της ασφάλειας της Ταϊβάν. Η Κίνα με τις πρόσφατες στρατιωτικές της δραστηριότητες παραβίασε επανειλημμένα τον εθνικό εναέριο χώρο και τη συνορεύουσα ζώνη της Ταϊβάν αμφισβητώντας έμπρακτα την εθνική της κυριαρχία. Επιπλέον, οι ασκήσεις παρέχουν «πολεμική» εμπειρία στα κινεζικά στρατεύματα και συμβάλουν στην επίτευξη της διακλαδικής συνεργασίας μεταξύ των κλάδων των κινεζικών ενόπλων δυνάμεων. Σε αυτό το πλαίσιο οι μελλοντικές ασκήσεις της Κίνας ενδέχεται να περιλαμβάνουν ευρύτερη συμμετοχή αμφίβιων και αερομεταφερόμενων μονάδων καθώς και μονάδων μεταφορών. Η Ταϊβάν θα πρέπει να είναι προετοιμασμένη για το ενδεχόμενο που η Κίνα χρησιμοποιήσει μια μεγάλης κλίμακας άσκηση ως κάλυψη μίας πραγματικής εισβολής στο έδαφός της. Επιπροσθέτως, οι ΗΠΑ και η Ταϊβάν δεν θα πρέπει να επικεντρωθούν αποκλειστικά στην αντιμετώπιση μιας πιθανής κινεζικής αμφίβιας εισβολής αλλά και στην ανάπτυξη της δυνατότητας της Ταϊβάν να αντέξει σε έναν πιθανό αποκλεισμό για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Παρά την κλιμάκωση της έντασης στις σχέσεις μεταξύ Κίνας και Ταϊβάν η εισβολή της Κίνας στην Ταϊβάν δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Ο εκσυγχρονισμός του PLA βρίσκεται σε πολύ πρώιμο στάδιο για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στις ανάγκες μίας αμφίβιας επιχείρησης. Η Κίνα δεν θα διακινδυνέψει να καταφύγει σε ενέργειες, οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ολοκληρωτική

σύρραξη με κίνδυνο χρήσης πυρηνικών όπλων. Ένας ακόμη ανασταλτικός παράγοντας μίας ενδεχόμενης εισβολής της Κίνας στην Ταϊβάν αποτελούν οι κυρώσεις των δυτικών κρατών στην Ρωσία μετά την εισβολή της τελευταίας στην Ουκρανία. Η Κίνα θα αποφύγει να προβεί σε ενέργειες που μπορούν να οδηγήσουν στην οικονομική και διπλωματική περιθωριοποίηση της.

Ανεξάρτητα από την πολιτική της στρατηγικής της ασάφειας των ΗΠΑ στο ζήτημα της Ταϊβάν οι δηλώσεις των αξιωματούχων της Ουάσιγκτον είναι σημαντικό να εξασφαλίζουν τη συνοχή στις πολιτικές αποφάσεις και στα δημόσια μηνύματα που σχετίζονται με την Ταϊβάν. Είναι πρωταρχικής σημασίας η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ να διακρίνεται από συνέπεια και να μην αφήνει υπόνοιες για χρήση της Ταϊβάν ως «εργαλείο» της Ουάσιγκτον για να βλάψει την Κίνα.

Ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν και οι τρεις πλευρές θα ήταν εάν ο λαός της Ταϊβάν συμφωνούσε οικειοθελώς σε μία υπό προϋποθέσεις ενσωμάτωση της Ταϊβάν στην Κίνα. Αυτό το ενδεχόμενο όμως μοιάζει απίθανο αν δεν γίνουν πρώτα κάποιες δημοκρατικές πολιτικές αλλαγές στην ηπειρωτική χώρα και χωρίς τη διαβεβαίωση του Πεκίνου για μια πιο ευέλικτη φόρμουλα στην οποία η Ταϊβάν θα απολαμβάνει σημαντική αυτονομία. Αντίθετα, καθώς η ΛΔΚ λαμβάνει κατασταλτικά μέτρα στο Χονγκ Κονγκ και ευρύτερα σε ολόκληρη τη χώρα, οι κάτοικοι του νησιού θεωρούν τους εαυτούς τους αποκλειστικά Ταϊβανέζους και η συντριπτική πλειοψηφία τους απορρίπτει το μοντέλο «μία χώρα, δύο συστήματα».

Μέχρι στιγμής, δεν υπάρχουν στοιχεία που να επιβεβαιώνουν ότι η στρατηγική της Κίνας πέτυχε να υπονομεύσει την αμερικανική ή διεθνή υποστήριξη προς την Ταϊβάν. Αντίθετα, έχει προκαλέσει ανησυχίες για την αυξανόμενη κινεζική επιθετικότητα και πολλές χώρες μεταξύ των οποίων η Αυστραλία και η Ιαπωνία έχουν εκδηλώσει την υποστήριξή τους στην Ταϊβάν. Αυτό όμως που προκαλεί παγκόσμια ανησυχία είναι η όξυνση του διλήμματος ασφαλείας μεταξύ των εμπλεκόμενων δυνάμεων καθώς και η περίπτωση μίας ακούσιας κλιμάκωσης. Η ακούσια κλιμάκωση μπορεί να εμφανιστεί με πολλές μορφές με πιθανότερη αυτή του ανθρώπινου λάθους.

Επίλογος

Η Ουάσιγκτον μπορεί να παίζει σημαντικό ρόλο στη διαχείριση των εντάσεων, αλλά τελικά εναπόκειται στην Ταϊπεί και το Πεκίνο να επιλύσουν τις διαφορές τους. Το μεγάλο δίλημμα, στην υψηλή στρατηγικής της Κίνας στο ζήτημα της Ταϊβάν, είναι αν το Πεκίνο θα επιλέξει να συνεχίσει τον δρόμο της οικονομικής ανάπτυξης αφήνοντας σε κάποια άλλη γενιά την υλοποίηση των αυτοκρατορικών του οραμάτων ή θα επιλέξει την σύγκρουση με τη Δύση κρίνοντας ότι η κινέζικη οικονομία έχει φθάσει στο απόγειο της. Η απάντηση σίγουρα δεν είναι εύκολη και θα μας απασχολήσει πολύ στο μέλλον καθώς απαιτούνται πολλά μέτρα που πρέπει να ληφθούν απ' όλες τις πλευρές προκειμένου να αποφευχθεί μία ένοπλη σύγκρουση.

Αριθμός Λέξεων: 16416

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

«Α» Πηγές-Βιβλιογραφία

«Β» Κείμενα

«Γ» Σχεδιαγράμματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:
Η ΥΨΗΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΪΒΑΝ
ΠΗΓΕΣ- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Διαδικτυακές Πηγές (Internet Sites - Blogs)

- Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Κίνας (2023) *China's GDP*.

Ανακτήθηκε την **30 Ιαν 23** στο σύνδεσμο:

<https://www.stats.gov.cn/english/>

- ΕΘΝΟΣ (2022) *Το Χρονικό των Τεταμένων Σχέσεων της Κίνας με την Ταϊβάν: Όσα Πρέπει να Ξέρετε για την Εχθρότητα που Διαρκεί Πάνω από 70 Χρόνια*.

Ανακτήθηκε την **20 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.ethnos.gr/World/article/218713/toxronikotontetamenonsxeseonthskinasmethntaibanosaprepeinaxeretegiathnextthrothtapoydiarkeipanoapo70xronia>

- Ελληνική Δημοκρατία –Υπουργείο Εξωτερικών (2023). *Εξωτερικές Σχέσεις με Κυριότερους Εταίρους της ΕΕ – Κίνα*.

Ανακτήθηκε την **12 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.mfa.gr/exoteriki-politiki/i-ellada-stin-ee/exoterikes-skheseis-me-kurioterous-etairous-tes-ee.html>

- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2023) *Ανατολική Ασία-Κίνα*.

Ανακτήθηκε την **15 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.europarl.europa.eu/factsheets/el/sheet/182/>

- Ευτυχίου Ι. (2021) *Η Στρατηγική Σημασία των Στενών της Μαλάκα*. Ανακτήθηκε την **25 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://simerini.sigmalive.com/article/2021/11/16/h-strategike-semasia-ton-stenon-tes-malakka/>

- Ράπτης Κ. (2022) *Η Κίνα Προσβλέπει σε Νέα Διεθνή Τάξη Πραγμάτων*.

Ανακτήθηκε την **25 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.capital.gr/diethni/3630173/i-kina-prosblepei-se-nea-diethni-taxi-pragmaton>

- Χριστόπουλος Α.(2006) *Η Ραγδαία Πολιτική και Οικονομική Άνοδος της Κίνας και οι Επιπτώσεις για την Παγκόσμια Οικονομική και Πολιτική Σκηνή*. Αθήνα: ΕΛΙΑΜΕΠ

Ανακτήθηκε την **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο από:

<https://www.eliamep.gr/wp-content/uploads/2008/07/%20op06012846.pdf>

- American Institute in Taiwan (2017) *Taiwan Relations Act*.
Ανακτήθηκε την **11 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
<https://web-archive-2017.ait.org.tw/en/taiwan-relations-act.html>
- Asiasociety.org (2022) *Avoiding War Over Taiwan*.
Ανακτήθηκε την **11 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://asiasociety.org/center-us-china-relations/avoiding-war-over-taiwan>
- Bajpai P. (2022) *An Overview of Taiwan's Economy*.
Ανακτήθηκε την **10 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.nasdaq.com/articles/an-overview-of-taiwans-economy>
- Bankingnews.gr (2023) *Νομισματικό «Ματ» από την Κίνα: Σε Γιουνάν τα Συναλλαγματικά Αποθέματα της Αργεντινής, Εγκαταλείπει το Δολάριο*.
Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.bankingnews.gr/diethni/articles/659743/nomismatiko-mat-apo-tin-kina-se-giouan-ta-synallagmatika-apothemata-tis-argentinis-egkataleipei-to-dolario>
- Batson A. (2018) *What is changing about the rule of the Chinese Communist Party?*
Ανακτήθηκε την **12 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:
<https://andrewbatson.com/2018/04/05/what-is-changing-about-the-rule-of-the-chinese-communist-party/>
- BBC.com.news. (2022) *What's Behind China-Taiwan Tensions?*
Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.bbc.com/news/world-asia-34729538>
- Bommakanti K. (2021) *China's Five Theatre Commands*.
Ανακτήθηκε την **25 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
https://www.researchgate.net/figure/Chinas-Five-Theatre-Commands_fig1356209970
- Brimelow B. (2020) *What Newly Released Pentagon Maps Reveal about China's Growing Military Reach*.
Ανακτήθηκε την **25 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.businessinsider.com/new-pentagon-maps-show-chinas-increasing-military-power-and-reach-2020-9>
- Britannica.com.(2023) *Taiwan Self-Governing Island, Asia*.
Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.britannica.com/place/Taiwan>

- Brown D. (2022) *China and Taiwan: A Really Simple Guide*.
Ανακτήθηκε την **06 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.bbc.com/news/world-asia-china-59900139>
- Bush C.R. (2017) *A One-China Policy Primer. East Asia Policy Paper 10*.
Ανακτήθηκε την **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2017/03/one-china-policy-primer.pdf>
- Capital.gr.(2021) *ΔΙΚΤΥΟ: Η Οικονομική Συνεργασία Ασίας-Ειρηνικού*.
Ανακτήθηκε την **10 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.capital.gr/epikairotita/3531829/diktuo-i-oikonomiki-sunergasia-asias-eiriniou>
- Center for Strategic and International Studies (2023) *A Brief History of Modern China and Taiwan* .
Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.csis.org/programs/international-security-program/archives/asia-division/cross-strait-security-initiative>
- China's Foreign Affairs (2010) *Department of Policy Planning*. People's Republic of China: Ministry of Foreign Affairs.
Ανακτήθηκε την **12 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:
https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjb_663304/zzjg_663340/zcyjs_663346/
- China-embassy.gov.cn (2022) *The Taiwan Question and China's Reunification in the New Era*.
Ανακτήθηκε την **11 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<http://gm.china-embassy.gov.cn/eng/sgxw/202208/P020220810850182763063.pdf>
- ClearIAS (2022) *The China-Taiwan Issue*.
Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.clearias.com/china-taiwan-issue/>
- Csis.Org (2022) *How Did the 20th Party Congress Impact China's Military?*
Ανακτήθηκε την **25 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
<https://chinapower.csis.org/20th-party-congress-china-military-pla-cmc/>

- Dollar D (2020) *Reluctant Player: China's Approach to International Economic Institutions*.

Ανακτήθηκε την **05 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.brookings.edu/articles/reluctant-player-chinas-approach-to-international-economic-institutions/>

- Dotson J. (2022) *Taiwan's Assessment of the PRC Military Threat: The 2022 Chinese Communist Military Power Report*.

Ανακτήθηκε την **26 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://globaltaiwan.org/2022/12/taiwans-assessment-of-the-prc-military-threat/>

- Eeas.europa.eu (2020) *EU-China 2020 Strategic Agenda for Cooperation*

Ανακτήθηκε στις **15 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

https://eeas.europa.eu/archives/docs/china/docs/eu-china_2020_strategic_agenda_en.pdf

- Election Study Center, National Chengchi University (2023). *Taiwan Independence vs. Unification with the Mainland (1994/12~2023/16) & Taiwanese / Chinese Identity (1992/06~2023/06)*

Ανακτήθηκε την **04 Ιαν 24** στο σύνδεσμο:

<https://esc.nccu.edu.tw/PageDoc/Detail?fid=7801&id=6963>

- Etsi.org. (2023) *3rd Generation Partnership Project*.

Ανακτήθηκε την **05 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.etsi.org/committee/1418-3gpp>.

- Europa.eu (2005) *Full Text of Anti-Secession Law*.

Ανακτήθηκε την **11 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/fd/d-cn2005042601/d-cn2005042601en.pdf

- Gatamone J. (2022) *China Military Power Report Examines Changes in Beijing's Strategy*.

Ανακτήθηκε την **25 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/3230682/china-military-power-report-examines-changes-in-beijings-strategy/>

- Goshko M.J. (1994) *Clinton Taiwan Policy is Criticized*.
Ανακτήθηκε στις **20 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.washingtonpost.com/archive/politics/1994/09/08/clinton-taiwan-policy-is-criticized/fd81d357-7c2c-42a1-9698-3a5b073d0a5f/>
- Iasexpress.net (2022) *Στρατηγική Σημασία του Ινδο-Ειρηνικού*.
Ανακτήθηκε την **25 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.iasexpress.net/indo-pacific/>
- Kaufman V. (1998) *A Response to Chaos: The United States, the Great Leap Forward, and the Cultural Revolution, 1961-1968*. The Journal of American-East Asian Relations, Vol 7.
Ανακτήθηκε στις **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.jstor.org/stable/23613308>
- Lawrence V.S. (2020) *President Reagan's Six Assurances to Taiwan*.
Ανακτήθηκε την **15 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://sgp.fas.org/crs/row/IF11665.pdf>
- Lemoine J. & Gaafar Y. (2022) *There's More to China's New Global Development Initiative Than Meets the Eye*.
Ανακτήθηκε την **27 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/theres-more-to-chinas-new-global-development-initiative-than-meets-the-eye/>
- Lin B. & Wuthnow J. (2022) *Pushing Back Against China's New Normal in the Taiwan Strait*.
Ανακτήθηκε την **13 Μαρ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://warontherocks.com/2022/08/pushing-back-against-chinas-new-normal-in-the-taiwan-strait/>
- Maizland L. (2022) *Why China-Taiwan Relations are so Tense*.
Ανακτήθηκε την **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
<https://www.cfr.org/backgrounder/china-taiwan-relations-tension-us-policy-biden>
- Mathekga R. (2022) *BRICS's Hazy Outlook*.
Ανακτήθηκε την **15 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.gisreportsonline.com/r/brics-future/>

- Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China (2022). *Δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας*.

Ανακτήθηκε την **11 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:

https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202208/t20220802_10732293.html?xtr_sl=en&

- Naftemporiki.gr. (2023). *Κίνα: Επιβράδυνση της Ανάπτυξης- στο 3%*

Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.naftemporiki.gr/finance/world/1428312/kina-epivradynsi-tis-anaptyxis-sto-3/>

- National Development Council (2020) *Program for Promoting Six Core Strategic Industries*.

Ανακτήθηκε την **25 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

https://www.ndc.gov.tw/en/Content_List.aspx?n=2D827BFE7E3598BE

- Niquet-Cabestan V. (2008) *China's Future Role in World Affairs: An Enigma?*

Ανακτήθηκε την **27 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.cairn.info/revue-politique-etrangere-2008-5-page-51.htm>

- Nolte D. (2010) *How to Compare Regional Powers: Analytical Concepts and Research Topics*.

Ανακτήθηκε στις **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.ssoar.info/ssoar/handle/document/38289>

- Nouwens M.(2022) *Στρατιωτικός Εκσυγχρονισμός της Κίνας: Ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός θα Ολοκληρώσει τις Μεταρρυθμίσεις του;*

Ανακτήθηκε την **25 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.iiss.org/blogs/analysis/2022/12/strategic-survey-2022-chinas-military-modernisation>

- Office of the Historian, Foreign Service Institute (2023) *The Taiwan Straits Crises: 1954–55 and 1958*.

Ανακτήθηκε την **02 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:

<https://history.state.gov/milestones/1953-1960/taiwan-strait-crises>

- Office of the Secretary of Defense (2010) *China's Military Strategy*.

Ανακτήθηκε την **25 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/2010_CMPR_Final.pdf

- Office of the Secretary of Defense (2021) *Military and Security Developments Involving the People's Republic of China*.

Ανακτήθηκε την **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://media.defense.gov/2021/Nov/03/2002885874/-1/-1/0/2021-CMPR-FINAL.PDF>

- Paszak P. (2020) *China's Growing Influence in International Organizations*.

Ανακτήθηκε την **07 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:

<https://warsawinstitute.org/chinas-growing-influence-international-organizations/>

- Radio Free Asia (2022) *China Flies 71 Warplanes Into Taiwan's ADIZ in One Day*.

Ανακτήθηκε την **10 Μαρ 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.rfa.org/english/news/china/china-taiwan-warplanes-12252022234253.html>

- Reporter.gr (2022) *Απλά Μαθήματα Πολιτικής Οικονομίας-Μαθ. 3: Κίνα*.

Ανακτήθηκε την **30 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:

<https://www.reporter.gr/Apopseis/Apo-theseis/Amfiktywn/529814-Apla-Mathhmata-Politikhs-Oikonomias-Math-3-Kina>

- Sacks D. (2021) *What Xi Jinping's Major Speech Means for Taiwan*.

Ανακτήθηκε την **12 Δεκ 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.cfr.org/blog/what-xi-jinpings-major-speech-means-taiwan>

- Scobell A. (2022) *What Pelosi's Trip to Taiwan Tells Us about U.S.-China Relations*. United States Institute of Peace.

Ανακτήθηκε την **20 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:

<https://www.usip.org/publications/2022/08/what-pelosis-trip-taiwan-tells-us-about-us-china-relations>

- Sharma M. (2019) *Nepal and China should use BRI to Spread Prosperity and Happiness*.

Ανακτήθηκε την **06 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:

<https://nepalindata.com/ne/Nepal-and-China-should-use-BRI-to-spread-prosperity-and-happiness/>

- Statista (2023α) *Χώρες με τις Υψηλότερες Στρατιωτικές Δαπάνες για το 2022*.

Ανακτήθηκε την **04 Ιαν 24** στο σύνδεσμο:

<https://www.statista.com/statistics/264443/the-worlds-largest-armies-based-on-active-force-level/>

- Statista (2023β) *Οι Στρατιωτικές Δαπάνες ως Μερίδιο του ΑΕΠ ανά Χώρα το 2021*. Ανακτήθηκε την **06 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<http://www.statista.com/statistics/266892/military-expenditure-as-percentage-of-gdp-in-highest-spending-countries/>
- Statista (2023γ) *Οι Μεγαλύτερες Εταιρείες Παραγωγής Όπλων και Στρατιωτικών Υπηρεσιών Παγκοσμίως το 2022, με Βάση τις Πωλήσεις Όπλων*. Ανακτήθηκε την **04 Ιαν 24** στο σύνδεσμο:
<https://www.statista.com/statistics/267160/sales-of-the-worlds-largest-arms-producing-and-military-services-companies/>
- Statista (2023δ) *Taiwan: Gross Domestic Product (GDP) in Current Prices from 1987 to 2027*. Ανακτήθηκε την **06 Φεβ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.statista.com/statistics/727589/gross-domestic-product-gdp-in-taiwan/>
- Taiwan Republic of China (2021) *Taiwan-U.S. Relations*. Ανακτήθηκε την **11 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
https://www.roc-taiwan.org/us_en/post/24.html
- Tirpak A.J. (2023) *IISS: Aggressive Exercises Near Taiwan are a 'New Normal'*. Ανακτήθηκε την **10 Μαρ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://www.airandspaceforces.com/iiss-china-aggressive-exercises-near-taiwan-new-normal/>
- Twomey P.C. (2022) *The Fourth Taiwan Strait Crisis is Just Starting*. Ανακτήθηκε την **13 Μαρ 2023** στο σύνδεσμο:
<https://warontherocks.com/2022/08/the-fourth-taiwan-strait-crisis-is-just-starting/>
- United Nations (2023) *Shanghai Cooperation Organization*. Ανακτήθηκε την **15 Ιαν 2023** στο σύνδεσμο:
<https://dppa.un.org/en/shanghai-cooperation-organization>
- United States Senate Committee on Foreign Relations (2022) *The Taiwan Policy Act of 2022*. Ανακτήθηκε την **15 Νοε 2022** στο σύνδεσμο:
[https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/SBS%20Taiwan%20Policy%20Act%20FINAL%20\(1\).pdf](https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/SBS%20Taiwan%20Policy%20Act%20FINAL%20(1).pdf)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνόγλωσση

- Γιαννιού Μ. (2013) *Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ταιβάν*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.), *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ. 170-175, 177-181), Αθήνα: Παπαζήση.
- Γκόφας Α. & Τζιφάκης Ν. (2017) *Θεωρητικές Προβολές στη Διεθνή Πολιτική, Η Σινο-Αμερικανική Πρόκληση*, (σ.43, 141-142, 146-147), Αθήνα: Πεδίο.
- Γρίβας Κ. (2013) *Η Στρατιωτική Άνοδος της Κίνας και η Γεωπολιτική του Πολέμου στη Μέση Ανατολή*, (σ.95-100), Αθήνα: Λιβάνη.
- Κολιόπουλος Κ. (2008) *Η Στρατηγική Σκέψη από την Αρχαιότητα έως Σήμερα*, (σ.31,44), Αθήνα: Ποιότητα.
- Κουλουμπής Θ. & Κώνστας Δ. (1998) *Διεθνείς Σχέσεις : Μια Συνολική Αποτίμηση*, (σ.157-163), Αθήνα: Παπαζήση
- Παπασωτηρίου Χ. (2000) *Διασπορά και Εθνική Στρατηγική*, (σ.35), Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Παπασωτηρίου Χ. (2007) *Βυζαντινή Υψηλή Στρατηγική 6ος – 11ος Αιώνας*, (σ.17), Αθήνα: Ποιότητα.
- Παπασωτηρίου Χ. (2012) *Αμερικανικό πολιτικό σύστημα και εξωτερική πολιτική: 1945-2002*. 5η έκδοση, (σ.268), Αθήνα: Ποιότητα.
- Παπασωτηρίου Χ. (2013α) *Η Κίνα από την Ουράνια Αυτοκρατορία στην Ανερχόμενη Υπερδύναμη του 21ου Αιώνα*, (σ.118-119, 140-155, 360), Αθήνα: Ποιότητα.
- Παπασωτηρίου Χ. (2013β) *Εσωτερικές Συνιστώσες της Κινεζικής Πολιτικής*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.), *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.120-124), Αθήνα: Παπαζήση
- Παπαφλωράτος Ι. (2021) *Η Εξωτερική Πολιτική και η Υψηλή Στρατηγική των Μεγάλων Δυνάμεων και των Βαλκανικών Κρατών Συμπεριλαμβανομένων Ελλάδος-Τουρκίας*, Β΄ Έκδοση, (σ.121-122, 127-136, 138-139, 140,150), Αθήνα: Λειμών.
- Παπαφλωράτος Ι. (2022) *Η Εξωτερική Πολιτική και η Υψηλή Στρατηγική των Μεγάλων Δυνάμεων και των Βαλκανικών Κρατών Συμπεριλαμβανομένων Ελλάδος-Τουρκίας*, Γ΄ Έκδοση, (σ.153), Αθήνα: Λειμών.
- Παρίσης Ι. (2011) *Παράγοντες ισχύος στο Διεθνές Σύστημα*, (σ.169-174, 238-240), Αθήνα: Ινφογνώμων.

- Πετρόπουλος Σ. & Χουλιάρας Α. (2013) Εισαγωγή. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.), *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.17), Αθήνα: Παπαζήση.
- Πετρόπουλος Σ. (2013) *Οι Σχέσεις Κίνας – Νοτιοανατολικής Ασίας*. Στο Σ. Πετρόπουλος & Α. Χουλιάρας (επιμ.), *Η Κίνα και οι Άλλοι. Οι Σχέσεις της Κίνας με την Ευρώπη και τον Κόσμο*, (σ.256-258), Αθήνα: Παπαζήση
- Προεστάκης Ε. (2017) *Οι Σχέσεις Κίνας – Ιαπωνίας στον 21ο αιώνα. Ιστορική, Στρατιωτική, Διπλωματική Προσέγγιση υπό το Θεωρητικό Φως του Πολιτικού Ρεαλισμού*, (Διπλωματική εργασία), (σ.44-45, 48, 50-51, 59-60, 72-73), Θεσσαλονίκη: Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών.

Ανακτήθηκε την 22/12/22 στο σύνδεσμο:

<https://dspace.lib.uom.gr/bitstream/2159/19838/4/ProestakisEmmanouilMsc2017.pdf>

Ξενόγλωσση

- Chuntao X. (2011) *Why and How the CPC Works in China.*, (σ.18) People's Republic of China: New World Press.
- Gernet J. (1996) *A History of Chinese Civilization*, (σ.27-28), UK: Cambridge University Press.
- Kissinger H. (2011) *On China*, (σ.88), New York: The Penguin Press.
- Lawrence S. & Martin M. (2013) *Understanding China's Political System*, (σ.20-25), Congressional Research Service.
- Lijun Y. (2013) *On China: 41 Embassy Officials Speak about the CPC*, (σ.58-59, 122-123), UK: New Classic Press.
- Lincoln B. (2007) *The Conquest of a Continent: Siberia and the Russians Paperback*, (σ.223-238), New York: RANDOM HOUSE
- Qingmin Z. (2010) *China's Diplomacy*, (σ.82-88), People's Republic of China: China International Press.
- Roberts J.A.G. (2000) *Modern China: an Illustrated History*, (σ.154-158), Stroud: Sutton Publishing.
- Spence D.J. (1991) *The Search for Modern China*, (σ.290-293, 334-339, 390-395, 469, 476-477, 482, 509-512), New York: W. W. Norton Company

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

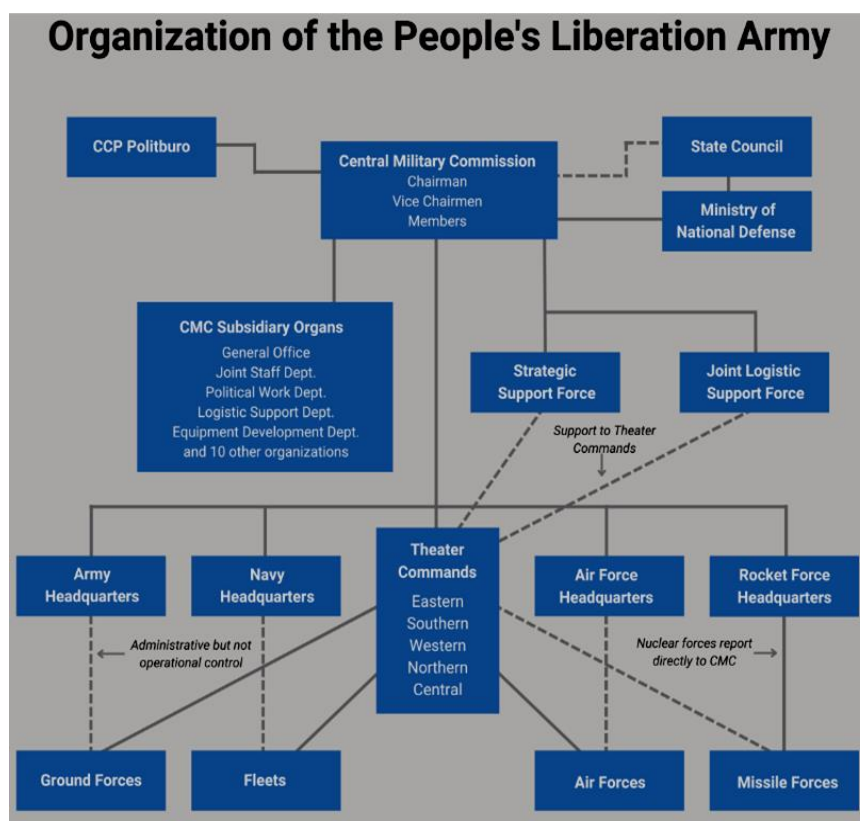
Η ΥΨΗΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΪΒΑΝ

ΚΕΙΜΕΝΑ

Κείμενο 1

Κινέζικος Απελευθερωτικός Στρατός (*People's Liberation Army - PLA*)

Ο PLA είναι οργανωμένος σε 13 Ομάδες Στρατιών (Army Group), οι οποίες αποτελούνται από 78 Ταξιαρχίες συνδυασμένων όπλων, καθεμία από τις οποίες μπορεί να έχει έως και 5.000 στρατιώτες (Εικόνες 1α, 1β, 1γ). Είναι κατανεμημένος σε 5 Θέατρα Διοικήσεως : Βόρειο, Κεντρικό, Ανατολικό, Νότιο και Δυτικό (Εικόνα 1δ). Υπάρχουν επίσης δύο ακόμη Θέατρα Διοικήσεως στις απομακρυσμένες επαρχίες της Κίνας, το Σίντζιάνγκ (Xinjiang) και το Θιβέτ.²⁰²

Εικόνα 1α: Οργάνωση του PLA²⁰³

²⁰² Παπαφλωράτος Ι. (2022), (σ.153).

²⁰³ Πηγή: Csis.Org (2022) *How Did the 20th Party Congress Impact China's Military?*. <https://chinapower.csis.org/20th-party-congress-china-military-pla-cmc/> (Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

Εικόνα 1β: Θέατρα Διοικήσεως PLA²⁰⁴

Εικόνα 1γ: Θέσεις Ομάδων Στρατιών (Army Group)²⁰⁵

²⁰⁴ Πηγή: Bommakanti K. (2021) *China's Five Theatre Commands*. https://www.researchgate.net/figure/Chinas-Five-Theatre-Commands_fig1_356209970 (Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

²⁰⁵ Πηγή: Brimelow B. (2020) *What Newly Released Pentagon Maps Reveal about China's Growing Military Reach*. <https://www.businessinsider.com/new-pentagon-maps-show-chinas-increasing-military-power-and-reach-2020-9> (Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

	 China	 Taiwan
Total active forces	2,035,000	169,000
Ground forces 	965,000	94,000
Navy 	260,000	40,000
Air force 	395,000	35,000
Reserves 	510,000	1,657,000
Tanks 	5,400	650
Aircraft 	3,227+	504+
Submarines 	59	4
Naval ships* 	86	26
Artillery 	9,834+	2,093

Εικόνα 1δ: Ένοπλες δυνάμεις της ΛΔΚ και της Ταϊβάν ²⁰⁶

Η Κίνα έχει εντάξει στο οπλοστάσιο της οπλικά συστήματα που είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν την υπεροπλία, σε συμβατικές δυνάμεις, των ΗΠΑ. Συγκεκριμένα ο PLA έχει αναπτύξει τις παρακάτω τέσσερις δυνατότητες. ^{207,208}

α. Πρώτον, έθεσε σε λειτουργία ένα ισχυρό σύστημα παρακολούθησης και εντοπισμού στόχων από μεγάλες αποστάσεις. Επιπλέον, το 2011, εγκατέστησε δορυφορικό δίκτυο πλοηγώσεως BAYDOU το οποίο και παρέχει δεδομένα για τις παράκτιες κινεζικές περιοχές, ενώ το 2007 εκτόξευσε τον δορυφόρο HY-1B, ο οποίος ενισχύει τις δυνατότητες επιτήρησης της Νότιας και Ανατολικής Σινικής Θάλασσας. ²⁰⁹

β. Δεύτερον, έχει εγκαταστήσει στην ενδοχώρα προηγμένα πυραυλικά συστήματα, τα οποία μπορούν να προσβάλουν τόσο τα αμερικανικά πλοία, αν πλησιάσουν τις κινεζικές ακτές, όσο και αμερικανικούς δορυφόρους αξίας ενός δις δολαρίων. Οι υπερηχητικοί πύραυλοι τύπου Cruise, είναι σε θέση να προσβάλουν πλοία σε μία απόσταση που προσεγγίζει τα 1.000 μίλια από τις κινεζικές ακτές, ενώ

²⁰⁶ Brown D. (2022), ό.π.

²⁰⁷ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.128-132).

²⁰⁸ **Πηγή:** Nouwens M. (2022) *Στρατιωτικός Εκσυγχρονισμός της Κίνας: Ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός θα Ολοκληρώσει τις Μεταρρυθμίσεις του;*

<https://www.iiss.org/blogs/analysis/2022/12/strategic-survey-2022-chinas-military-modernisation>

(Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

²⁰⁹ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.131).

κινεζικά όπλα μπορούν να μπλοκάρουν δορυφόρους των ΗΠΑ οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες πληροφοριών, παρακολουθήσεως και επικοινωνιών. Ο εκσυγχρονισμός, των πυραυλικών δυνάμεων της Κίνας συνεχίζεται με γοργούς ρυθμούς. Εκτός από τις τρεις κύριες υπηρεσίες (PLA, PLAAF και PLAN) η PLARF²¹⁰ έχει εξοπλιστεί με νέα συστήματα πυραύλων στρατηγικής και επιχειρησιακής εμβέλειας, μερικά από τα οποία παρουσιάστηκαν στην παρέλαση της Εθνικής Ημέρας του 2019 στην Κίνα, συμπεριλαμβανομένου του road-mobile διηπειρωτικού βαλλιστικού πύραυλου (Intercontinental Ballistic Missile - ICBM) DF-41, του ICBM DF-31A(G), του υπερηχητικού βαλλιστικού πύραυλου μεσαίου βεληνεκού DF-17 και του υπερηχητικού πύραυλου Cruise CJ-100. Το 2021, οι αμερικανικές εκθέσεις τόνισαν την κατασκευή τουλάχιστον τριών νέων πεδίων σιλό πυραύλων στη Βόρεια και Δυτική Κίνα με χωρητικότητα για αρκετές εκατοντάδες ICBM. Προς το παρόν, το Πεκίνο εξακολουθεί να βασίζεται κυρίως στις επίγειες πυρηνικές δυνάμεις του για αποτροπή, λόγω των περιορισμών των υποβρυχίων της να φέρουν πυρηνικούς βαλλιστικούς πυραύλους και της έλλειψης αξιόπιστων συστημάτων εκτόξευσης αέρος. Ωστόσο, ο PLA επιδιώκει να αναπτύξει μια πλήρη πυρηνική τριάδα, αποτελούμενη από πυραύλους που θα εκτοξεύονται από χερσαία, ναυτικά και αεροπορικά μέσα. Το 2021, το Υπουργείο Άμυνας των Ηνωμένων Πολιτειών (DoD) ανέφερε ότι ο PLA επιτάχυνε την επέκταση του πυρηνικού οπλοστασίου της Κίνας σε έως και 700 πυρηνικές κεφαλές έως το 2027 και τουλάχιστον 1.000 κεφαλές μέχρι το 2030. Οι ΗΠΑ πιστεύουν ότι η Κίνα ενδέχεται να απομακρυνθεί από την πολιτική της μη πρώτης χρήσης και σκοπεύει να προχωρήσει σε στάση εκτόξευσης υπό προειδοποίηση για να βελτιώσει την ετοιμότητα των πυραυλικών της δυνάμεων. Οι πυρηνικοί πύραυλοι του PLA διαδραματίζουν επίσης σημαντικό ρόλο στη στρατηγική της Κίνας για αποτροπή αντιπάλων, χρησιμοποιώντας πυρηνικές απειλές για την πρόληψη της κλιμάκωσης μιας σύγκρουσης και την παροχή ικανότητας αντεπίθεσης.^{211,212}

γ. Τρίτον, έχει αναβαθμίσει τόσο την πολεμική της αεροπορία (PLAAF - People's Liberation Army Air Force) όσο και το πολεμικό της ναυτικό (PLAN - People's Liberation Army Navy). Η PLAAF έχει αντικαταστήσει τα παλαιάς τεχνολογίας μαχητικά αεροσκάφη της εποχής του Ψυχρού Πολέμου με τα σύγχρονα αεροσκάφη πολλαπλών ρόλων J-10C και J-16 καθώς και το προηγμένο J-20 με ικανότητες Stealth. Τον Απρίλιο του 2022, αναφέρθηκε ότι η 111η Αεροπορική Ταξιαρχία στη Διοίκηση του Δυτικού Θεάτρου είχε λάβει τα πρώτα της J-20 και τον Σεπτέμβριο του 2022, ένας εκπρόσωπος της PLAAF εμφανίστηκε να επιβεβαιώνει

²¹⁰ Η PLA Rocket Force είναι ο 4ος κλάδος του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού (PLA) και ελέγχει το οπλοστάσιο των χερσαίων βαλλιστικών πυραύλων της Κίνας —τόσο των πυρηνικών όσο και των συμβατικών. Το τμήμα ένοπλων υπηρεσιών ιδρύθηκε την 1η Ιουλίου 1966 και έκανε την πρώτη του δημόσια εμφάνιση την 1η Οκτωβρίου 1984. Το αρχηγείο των επιχειρήσεων βρίσκεται στο Πεκίνο. Το PLARF βρίσκεται υπό την άμεση διοίκηση της Κεντρικής Στρατιωτικής Επιτροπής (CMC) του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας.

Πηγή: Wikipedia.org (2023) *PLA Rocket Force*. https://en.wikipedia.org/wiki/People%27s_Liberation_Army_Rocket_Force (Πρόσβαση 25 Ιαν 23)

²¹¹ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.129-131).

²¹² Nouwens M. (2022), ό.π.

ότι και οι πέντε διοικήσεις θεάτρου διαθέτουν τώρα τουλάχιστον μία ταξιαρχία εξοπλισμένη με J-20. Αυτό υποδηλώνει ότι ήδη υφίστανται πάνω από 100 τέτοια αεροσκάφη. Μεταξύ 2014 και 2018, το PLAN κατέλκυσε πολεμικά πλοία συνολικής χωρητικότητας μεγαλύτερης από τη χωρητικότητα ολόκληρου του ναυτικού της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ινδίας, της Ιταλίας, της Νότιας Κορέας, της Ισπανίας και της Ταϊβάν. Το 2021 ανέθεσε την κατασκευή δύο καταδρομικών κατευθυνόμενων πυραύλων Type-055, επτά αντιτορπιλικών Type-052D, ενός αμφίβιου επιθετικού πλοίου Type-075 και ενός υποβρύχιου με ικανότητα εκτόξευσης πυρηνικών βαλλιστικών πυραύλων Type-094. Μέχρι τον Ιούλιο του 2022, παρήγγειλλε επιπλέον δύο αντιτορπιλικά Type-052D, τρία καταδρομικά Type-055 και ενός δεύτερου αμφίβιου πλοίου Type-075. Τέλος, τον Ιούνιο του 2022 στη Σαγκάη, η PLAN κατέλκυσε το τρίτο της αεροπλανοφόρο, το *Fujian*, εξοπλισμένο με ένα νέο σύστημα εκτόξευσης ηλεκτρομαγνητικού καταπέλτη απονήωσης των αεροσκαφών. Ένα τέταρτο αεροπλανοφόρο είναι υπό κατασκευή ενώ υπάρχουν αναφορές ότι ενδέχεται να λειτουργεί με πυρηνική ενέργεια.

δ. Τέταρτον, προχώρησε στην καθέλκυση νέας τεχνολογίας αθόρυβων ντιζελοκίνητων υποβρυχίων, μη ανιχνεύσιμα από τα δυτικά ανθυποβρυχιακά συστήματα, εξοπλισμένα με τορπίλες και υπερηχητικούς πύραυλους Cruise.²¹³

Πλέον των παραπάνω, οι χερσαίες δυνάμεις του PLA έχουν εξοπλιστεί σε μεγάλο βαθμό με σύγχρονο εξοπλισμό. Περίπου το 70% των 5.400 αρμάτων μάχης του PLA είναι σύγχρονης τεχνολογίας ενώ τουλάχιστον τέσσερα συντάγματα και ταξιαρχίες, στη νότια και δυτική Κίνα, έχουν εξοπλιστεί με το ελαφρύ άρμα ZTQ-15. Επιπλέον, μέχρι τα μέσα του 2022, πάνω από το 60% των ταξιαρχιών βαρέων και μεσαίων συνδυασμένων όπλων είχαν επίσης εξοπλιστεί με σύγχρονα τροχοφόρα ή τροχοφόρα οχήματα μάχης πεζικού (Infantry Fighting Vehicles- IFV).²¹⁴

Ενώ η αναβάθμιση του PLA με σύγχρονα οπλικά συστήματα έχει σημειώσει τεράστια πρόοδο, οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση και στη δομή του, που εξαγγέλθηκαν το 2016, έχουν υλοποιηθεί σε πολύ μικρό βαθμό. Ως αποτέλεσμα η εκπαίδευση, η τεχνολογική κατάρτιση του προσωπικού στα νέα οπλικά συστήματα, η υποστήριξη του ανθρώπινου δυναμικού και η διακλαδική συνεργασία, απαραίτητη για τη διεξαγωγή διακλαδικών επιχειρήσεων, να μην είναι στο επίπεδο που απαιτεί ο ρόλος της περιφερειακής δύναμης που επιδιώκει η Κινά. Επιπλέον υφίστανται φαινόμενα διαφθοράς, ενώ παρά την πρόοδο της, η εγχώρια πολεμική βιομηχανία δεν είναι σε θέση να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις του PLA.²¹⁵

²¹³ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.131).

²¹⁴ Nouwens M. (2022), ό.π.

²¹⁵ Παπαφλωράτος Ι. (2021), (σ.131-132).

Κείμενο 2

Συμμετοχή Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στον ΟΗΕ

«Η Δημοκρατία της Κίνας (ΔτΚ) εντάχθηκε στον ΟΗΕ ως ιδρυτικό μέλος στις 24 Οκτωβρίου 1945, και όπως ορίστηκε από τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, Κεφάλαιο V, στο άρθρο 23, έγινε ένα από τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Το 1949, μετά τον Κινεζικό Εμφύλιο, η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κίνας, ελεγχόμενη από την Κουομιτάνγκ, έχασε τον έλεγχο της ηπειρωτικής Κίνας και μετεγκαταστάθηκε στην Ταϊβάν, ενώ ο έλεγχος της ηπειρωτικής Κίνας πέρασε στην, κηρυγμένη από την 1 Οκτωβρίου και ελεγχόμενη από το Κομμουνιστικό Κόμμα, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (ΛΔΚ). Ο ΟΗΕ ειδοποιήθηκε στις 18 Νοεμβρίου του 1949 για τον σχηματισμό της Κεντρικής Λαϊκής Κυβέρνησης της ΛΔΚ, ωστόσο η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κίνας συνέχισε να αντιπροσωπεύει την Κίνα στον ΟΗΕ, παρά το μικρό μέγεθος της επικράτειας της (Ταϊβάν και άλλα μικρότερα νησιά) σε σχέση με την επικράτεια της ΛΔΚ στην ηπειρωτική Κίνα. Καθώς και οι δύο κυβερνήσεις ισχυρίζονταν ότι ήταν οι μοναδικοί νόμιμοι εκπρόσωποι της Κίνας, οι προτάσεις για κάποια αλλαγή στην αντιπροσώπευση της Κίνας στον ΟΗΕ δεν γίνονταν δεκτές για τις επόμενες δύο δεκαετίες, αφού η Δημοκρατία της Κίνας αναγνωριζόταν από την πλειοψηφία των κρατών μελών, ως μοναδικός νόμιμος αντιπρόσωπος της Κίνας.

Κατά τη δεκαετία του 1970, άλλαξαν οι ισορροπίες στους διπλωματικούς κύκλους και η ΛΔΚ 'πήρε το πάνω χέρι' στις διεθνείς διπλωματικές σχέσεις και στον αριθμό των κρατών που την αναγνώριζαν. Στις 25 Οκτωβρίου 1971, κατά την 21η φορά που η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ συζητούσε το ζήτημα της ένταξης της ΛΔΚ στον ΟΗΕ, υιοθετήθηκε η Απόφαση 2758 της Γενικής Συνέλευσης, σύμφωνα με την οποία αναγνωριζόταν ότι οι «εκπρόσωποι της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας είναι οι μόνοι νόμιμοι αντιπρόσωποι της Κίνας στα Ηνωμένα Έθνη και ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας είναι ένα από τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας» και αποφασίστηκε «να αποκατασταθούν όλα τα δικαιώματα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και να αναγνωριστούν οι εκπρόσωποί της Κυβέρνησής της ως οι μόνοι νόμιμοι αντιπρόσωποι της Κίνας στα Ηνωμένα Έθνη, και να αποβληθούν οι εκπρόσωποι του Τσιανγκ Κάι Σεκ από τη θέση που καταλάμβαναν παρανόμως στα Ηνωμένα Έθνη και σε όλους του σχετιζόμενους οργανισμούς.» Αυτό πρακτικά σήμαινε τη μεταφορά της έδρας της Κίνας στον ΟΗΕ από τη ΔτΚ στη ΛΔΚ, και αποβολή της ΔτΚ από τον ΟΗΕ. Από την οπτική των Ηνωμένων Εθνών, η «Δημοκρατία της Κίνας» δεν είναι πρώην μέλος. Το 1971 δεν αποβλήθηκε μέλος του ΟΗΕ, αλλά απορρίφθηκαν τα διαπιστευτήρια της μίας κινεζικής αντιπροσωπείας (από την Ταϊπέι) και έγιναν δεκτά μιας άλλης κινεζικής αντιπροσωπείας (από το Πεκίνο).»²¹⁶

²¹⁶ **Πηγή:** Wikipedia.org (2022) Κατάλογος Χωρών Μελών του ΟΗΕ.
<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE> (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

Κείμενο 3

Εξωτερικές Σχέσεις Κίνας με ΕΕ

«Οι σχέσεις ΕΕ-Κίνας διέπονται από την “Στρατηγική Εταιρική Σχέση” (EU-China Comprehensive Strategic Partnership) που εγκαινιάστηκε το 2003 και συμπεριλαμβάνει τη θεσμοθέτηση της διμερούς συνεργασίας επί θεμάτων εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, προστασίας του περιβάλλοντος και παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης. Στο πλαίσιο αυτό, και ως μετεξέλιξη της Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης, συμφωνήθηκε μεταξύ των δύο πλευρών, στο Πεκίνο το 2013, η “Στρατηγική Ατζέντα Συνεργασίας 2020”, η οποία θέτει τις κατευθυντήριες γραμμές για την μεσοπρόθεσμη εξέλιξη των διμερών σχέσεων επί τη βάση τριών πυλώνων, ήτοι α) τον Ετήσιο Στρατηγικό Διάλογο Υψηλού Επιπέδου β) τον Ετήσιο Εμπορικό και Οικονομικό Διάλογο Υψηλού Επιπέδου και γ) τον ανά διετία Διάλογο Κοινωνίας των Πολιτών (people-to-people).

Πάγιο αίτημα της κινεζικής πλευράς αποτελεί η αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς, για την οποία, ήδη από το 2003, η Κίνα έχει υποβάλει σχετικό αίτημα στην ΕΕ. Το ζήτημα τελεί εισέτι σε εκκρεμότητα, καθώς συνδέεται με την εφαρμογή από την Κίνα των κανόνων της ελεύθερης αγοράς.

Στις 18 Ιουλίου 2016, η ΕΕ υιοθέτησε Συμπεράσματα για μια νέα “Στρατηγική της ΕΕ έναντι της Κίνας” κατά την επόμενη πενταετία, στο πλαίσιο των οποίων αφενός διαπιστώνεται η ύπαρξη σημαντικών ευκαιριών για την προώθηση της συνεργασίας με την Κίνα, αφετέρου αναγνωρίζεται η ανάγκη απόδοσης ενός νέου ενισχυμένου ρόλου στην Κίνα στο διεθνές σύστημα. Παράλληλα, η νέα Στρατηγική αποσκοπεί στην προώθηση των συμφερόντων της ΕΕ, με σεβασμό στις οικουμενικές αξίες, και βασίζεται στην πραγματιστική προσέγγιση της Κίνας από την ΕΕ αλλά και στην ενίσχυση μιας θετικής ατζέντας διμερούς εταιρικής σχέσης.

Η Κίνα και η ΕΕ συνεχίζουν τις διαπραγματεύσεις, οι οποίες ξεκίνησαν τον Οκτώβριο 2013, προς τον σκοπό της σύναψης Περιεκτικής Συμφωνίας Επενδύσεων (Comprehensive Investment Agreement). Η Συμφωνία αυτή αποσκοπεί στη σταδιακή φιλελευθεροποίηση των επενδύσεων, καθώς και στην απάλειψη των περιορισμών που αντιμετωπίζουν οι επενδυτές όταν επιδιώκουν να δραστηριοποιηθούν στην εγχώρια αγορά εκάστου μέρους. Η Κίνα είναι επιφυλακτική σε θέματα πρόσβασης τρίτων χωρών στην αγορά της (market access) και επιδιώκει μέσω της εν λόγω Συμφωνίας την εξασφάλιση των επενδύσεών της στο εξωτερικό. Η ΕΕ, από πλευράς της, επιθυμεί μία Συμφωνία που να καλύπτει εξίσου τόσο την προστασία των επενδύσεων αμοιτέρων των μερών όσο και την αμοιβαία πρόσβαση στην αγορά. Η ΕΕ προσβλέπει στην ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη της Περιεκτικής Συμφωνίας Επενδύσεων, που θα ανοίξει τον δρόμο για την έναρξη συζητήσεων με στόχο την σύναψη μιας “Προωθημένης και Περιεκτικής Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου” (Deep and Comprehensive Free Trade Agreement), όταν το επιτρέψουν μελλοντικά οι συνθήκες.

Οι δύο πλευρές διεξάγουν, επίσης, από το 2010, διαπραγματεύσεις για σύναψη “Συμφωνίας για την Αμοιβαία Αναγνώριση και Προστασία των Γεωγραφικών Ενδείξεων”. Συναφώς, υφίστανται σειρά προκλήσεων, λόγω της πολυπλοκότητας του σχετικού κινεζικού συστήματος καταχώρισης Γεωγραφικών Ενδείξεων.

Η Ελλάδα αποδίδει πρωταρχική σημασία στην πλήρη προστασία των ελληνικών και ευρωπαϊκών Γεωγραφικών Ενδείξεων (ΓΕ), έχει δε επιτύχει τη συμπερίληψη 10 ελληνικών ΓΕ, μεταξύ του συνόλου των αντίστοιχων ευρωπαϊκών, που καταρχήν έχουν αναγνωρισθεί από κινεζικής πλευράς. Εντός του πλαισίου του ASEM (Asia-Europe Meeting), η Ελλάδα έχει συγκεντρώσει με τη Σιγκαπούρη την πρωτοβουλία της Κίνας για σύσταση “Κέντρου Συνεργασίας για την Επιστήμη, την Τεχνολογία και την Καινοτομία”, με έδρα το Πεκίνο, στο πλαίσιο του οποίου έχει ανατεθεί στη χώρα μας περιφερειακός συντονιστικός ρόλος.

Στις 15 Μαΐου 2017 πραγματοποιήθηκε στο Πεκίνο το Belt and Road Forum (BRF), με συμμετοχή του Έλληνα Πρωθυπουργού, στο πλαίσιο του οποίου υπεγράφησαν 76 διμερή και πολυμερή κείμενα, με συγκεκριμένα πρακτικά αποτελέσματα και δράσεις, που αφορούν τον πολιτικό, εμπορικό και χρηματοδοτικό τομέα, καθώς και υποδομές και έργα συνδεσιμότητας μεταξύ συμμετεχόντων κρατών (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας, όπου υπεγράφη Τριετές Σχέδιο Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και του αντίστοιχου Κινεζικού Υπερ-Υπουργείου «National Development and Reform Commission»).

Στις 2 και 3 Ιουνίου 2017 πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες η Σύνοδος Κορυφής ΕΕ-Κίνας, στο πλαίσιο της οποίας ως βασικά παραδοτέα επιδιώκονταν η έκδοση Κοινής Δήλωσης μεταξύ των δύο πλευρών και ειδικότερα για την Κλιματική Αλλαγή και την Καθαρή Ενέργεια. Αμφότερα δεν επετεύχθησαν, λόγω διαφωνιών ως προς την απόδοση από την ΕΕ Καθεστώτος Οικονομίας της Αγοράς στην Κίνα.»²¹⁷

²¹⁷ **Πηγή:** Ελληνική Δημοκρατία – Υπουργείο Εξωτερικών (2023) *Εξωτερικές Σχέσεις με Κυριότερους Εταίρους της ΕΕ – Κίνα*. <https://www.mfa.gr/exoteriki-politiki/i-ellada-stin-ee/exoterikes-skheseis-me-kurioterous-etairous-tes-ee.html> (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

Κείμενο 4

Πρόγραμμα «Πρώτησης Έξι Βασικών Στρατηγικών Βιομηχανιών»

«Το Πρόγραμμα Πρώτησης των Έξι Βασικών Στρατηγικών Βιομηχανιών παρουσιάστηκε και εγκρίθηκε στην 3730η συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου 2020. Οι στρατηγικές πρώτησης του Προγράμματος περιγράφονται παρακάτω:

1. Για τις βιομηχανίες πληροφόρησης και ψηφιακής τεχνολογίας, θα διεξαχθεί έρευνα και ανάπτυξη στην τεχνολογία ημιαγωγών επόμενης γενιάς, θα προωθηθούν εφαρμογές Τεχνητής Νοημοσύνης (Artificial Intelligence of Things - AIoT) και θα οργανωθεί εθνική ομάδα 5G. Αυτό έχει στόχο να διατηρήσει την ηγετική θέση της Ταϊβάν στην τεχνολογία πληροφορίας και επικοινωνίας (Information and Communications Technology - ICT), να παράγει εφαρμογές AIoT και να εξασφαλίσει έναν βασικό ρόλο στην παγκόσμια αλυσίδα εφοδιασμού 5G.

2. Για τη βιομηχανία της κυβερνοασφάλειας, θα διεξαχθεί έρευνα και ανάπτυξη τεχνολογιών προστασίας όπως το 5G και οι ημιαγωγοί, θα αναπτυχθούν πέντε λύσεις για το AIoT και την υγειονομική περίθαλψη και θα δημιουργηθεί ένας οργανισμός για την άμυνα στον κυβερνοχώρο και τη συνεργασία μεταξύ των χωρών.

3. Στο τομέα της υγείας ακριβείας, θα δημιουργηθεί μια πλατφόρμα που θα ενσωματώνει υλικά της Ταϊwan Biobank και της Εθνικής Ερευνητικής Βάσης Δεδομένων Ασφάλισης Υγείας, θα κατασκευαστούν συστήματα πρόληψης, διάγνωσης, θεραπείας και φροντίδας ακριβείας, θα αναπτυχθούν προϊόντα ακριβείας πρόληψης επιδημιών και θα διερευνηθούν διεθνώς βιοϊατρικές επιχειρηματικές ευκαιρίες. Αυτή η προσέγγιση θα προωθήσει την Ταϊβάν ως πρότυπο στον τομέα της πρόληψης της επιδημίας σε όλο τον κόσμο.

4. Όσον αφορά τις βιομηχανίες εθνικής άμυνας και στρατηγικής, θα προωθηθούν οι εγχώριες βιομηχανίες ναυτικών σκαφών και αεροσκαφών, θα αναπτυχθούν 10 βασικές τεχνολογίες, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής κινητήρων αεροσκαφών και οκτώ βασικών τεχνολογιών, όπως η κατασκευή συστημάτων θαλάσσιας πρόωσης, ενώ θα αναπτυχθεί μια εθνική αλυσίδα εφοδιασμού αμυντικού υλικού. Για τη διαστημική βιομηχανία, θα αναπτυχθούν δορυφόροι σε χαμηλή τροχιά και εξοπλισμός εδάφους και θα προωθηθεί η εθνική διαστημική υπηρεσία της Ταϊβάν.

5. Όσον αφορά τη βιομηχανία πράσινων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η Ταϊβάν θα δημιουργήσει μια βιομηχανική ζώνη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και βάση των μελετών του τομέα Έρευνας και Ανάπτυξης, θα ενισχύσει την κυβερνοασφάλεια των διαδικασιών πιστοποίησης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και θα δημιουργήσει μια υπεράκτια εθνική ομάδα αιολικής ενέργειας. Η χώρα θα προσπαθήσει επίσης να αποκτήσει κυρίαρχο ρόλο στην αλυσίδα εφοδιασμού αιολικής ενέργειας Ασίας-Ειρηνικού, επιτρέποντας την εξαγωγή αιολικής ενέργειας σε άλλες χώρες.

6. Για τις στρατηγικές βιομηχανίες αποθεμάτων, η σταθερή παροχή κρίσιμων προμηθειών θα διασφαλιστεί με τη σταθεροποίηση των κύριων αλυσίδων εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένων της ενέργειας, των τροφίμων, των καθημερινών αναγκών, των ιατρικών προμηθειών, της αντιμετώπισης καταστροφών, των οικοδομικών υλικών, των υλικών και εξοπλισμού για παραγωγή ημιαγωγών, μπαταριών αυτοκινήτων, ενεργών φαρμακευτικών συστατικών και 15 επιπλέον σημαντικών βιομηχανικών υλικών.»²¹⁸

²¹⁸ **Πηγή:** National Development Council (2020) *Program for Promoting Six Core Strategic Industries* https://www.ndc.gov.tw/en/Content_List.aspx?n=2D827BFE7E3598BE (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

Κείμενο 5

Νόμος για τις σχέσεις με την Ταϊβάν

«1 Ιανουαρίου 1979

ΠΡΑΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΑΪΒΑΝ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΚΑΙΟ 96-8

96^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μια πράξη

Για να βοηθήσει στη διατήρηση της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας στον Δυτικό Ειρηνικό και στην προώθηση της εξωτερικής πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών, επιτρέποντας τη συνέχιση των εμπορικών, πολιτιστικών και άλλων σχέσεων μεταξύ του λαού των Ηνωμένων Πολιτειών και του λαού της Ταϊβάν, και για άλλους σκοπούς.

Έχει θεσπιστεί από τη Γερουσία και τη Βουλή των Αντιπροσώπων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που συγκεντρώθηκαν στο Κογκρέσο.

Σύντομος τίτλος

Τμήμα 1. Ο νόμος αυτός μπορεί να αναφέρεται ως «Νόμος για τις σχέσεις της Ταϊβάν».

Ευρήματα και Δήλωση Πολιτικής

Τμήμα 2.

1. Ο Πρόεδρος - έχοντας τερματίσει τις κυβερνητικές σχέσεις μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και των κυβερνώντων αρχών στην Ταϊβάν που αναγνωρίζονταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες ως Δημοκρατία της Κίνας πριν από την 1η Ιανουαρίου 1979, το Κογκρέσο διαπιστώνει ότι η θέσπιση αυτού του νόμου είναι απαραίτητη:

1. για να βοηθήσει στη διατήρηση της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας στον Δυτικό Ειρηνικό· και

2. για την προώθηση της εξωτερικής πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών, επιτρέποντας τη συνέχιση των εμπορικών, πολιτιστικών και άλλων σχέσεων μεταξύ του λαού των Ηνωμένων Πολιτειών και του λαού της Ταϊβάν.

2. Σκοπός είναι η πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών:

1. να διατηρήσει και να προωθήσει εκτεταμένες, στενές και φιλικές εμπορικές, πολιτιστικές και άλλες σχέσεις μεταξύ του λαού των Ηνωμένων Πολιτειών και του λαού της Ταϊβάν, καθώς και του λαού της ηπειρωτικής Κίνας και όλων των άλλων λαών της περιοχής του Δυτικού Ειρηνικού·

2. να δηλώσει ότι η ειρήνη και η σταθερότητα στην περιοχή είναι προς τα πολιτικά συμφέροντα, την ασφάλεια και τα οικονομικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών και αποτελούν θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος·

3. να καταστήσει σαφές ότι η απόφαση των Ηνωμένων Πολιτειών να συνάψουν διπλωματικές σχέσεις με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας βασίζεται στην προσδοκία ότι το μέλλον της Ταϊβάν θα καθοριστεί με ειρηνικά μέσα·

4. να εξετάσει κάθε προσπάθεια καθορισμού του μέλλοντος της Ταϊβάν με άλλα μέσα εκτός από ειρηνικά, συμπεριλαμβανομένων των μποϊκοτάζ ή των εμπάργκο, που αποτελεί απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής του Δυτικού Ειρηνικού και προκαλεί σοβαρή ανησυχία για τις Ηνωμένες Πολιτείες·

5. να παρέχει στην Ταϊβάν όπλα αμυντικού χαρακτήρα· και

6. να διατηρήσουν την ικανότητα των Ηνωμένων Πολιτειών να αντιστέκονται σε κάθε προσφυγή στη βία ή άλλες μορφές εξαναγκασμού που θα έθεταν σε κίνδυνο την ασφάλεια, ή το κοινωνικό ή οικονομικό σύστημα, του λαού στην Ταϊβάν.

3. Τίποτα που περιέχεται στον παρόντα Νόμο δεν θα αντίκειται στο συμφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και των περίπου δεκαοκτώ εκατομμυρίων κατοίκων της Ταϊβάν. Η διατήρηση και η ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των ανθρώπων στην Ταϊβάν επιβεβαιώνονται με το παρόν ως στόχοι των Ηνωμένων Πολιτειών.

Εφαρμογή της πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών όσον αφορά την Ταϊβάν

Τμήμα 3.

1. Σε συνέχιση της πολιτικής που ορίζεται στην ενότητα 2 του παρόντος νόμου, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα διαθέσουν στην Ταϊβάν τέτοια αμυντικά είδη και αμυντικές υπηρεσίες σε τέτοια ποσότητα που μπορεί να είναι απαραίτητη για να μπορέσει η Ταϊβάν να διατηρήσει επαρκή ικανότητα αυτοάμυνας.

2. Ο Πρόεδρος και το Κογκρέσο θα καθορίσουν τη φύση και την ποσότητα αυτών των αμυντικών ειδών και υπηρεσιών με βάση αποκλειστικά την κρίση τους για τις ανάγκες της Ταϊβάν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζει ο νόμος. Αυτός ο προσδιορισμός των αμυντικών αναγκών της Ταϊβάν περιλαμβάνει επανεξέταση από τις στρατιωτικές αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με συστάσεις προς τον Πρόεδρο και το Κογκρέσο.

3. Ο Πρόεδρος καλείται να ενημερώσει αμέσως το Κογκρέσο για οποιαδήποτε απειλή για την ασφάλεια ή το κοινωνικό ή οικονομικό σύστημα του λαού στην Ταϊβάν

και οποιονδήποτε κίνδυνο για τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών που απορρέουν από αυτά. Ο Πρόεδρος και το Κογκρέσο θα καθορίσουν, σύμφωνα με τις συνταγματικές διαδικασίες, την κατάλληλη δράση των Ηνωμένων Πολιτειών ως απάντηση σε οποιονδήποτε τέτοιο κίνδυνο.

Εφαρμογή των Νόμων· Διεθνείς Συμφωνίες

Τμήμα 4.

1. Η απουσία διπλωματικών σχέσεων ή αναγνώρισης δεν επηρεάζει την εφαρμογή των νόμων των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με την Ταϊβάν και οι νόμοι των Ηνωμένων Πολιτειών θα εφαρμόζονται σε σχέση με την Ταϊβάν με τον τρόπο που εφαρμόζονται οι νόμοι των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με την Ταϊβάν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1979.

2. Η εφαρμογή του εδαφίου (α) του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει, αλλά δεν περιορίζεται από, τα ακόλουθα:

1. Όποτε οι νόμοι των Ηνωμένων Πολιτειών αναφέρονται ή σχετίζονται με ξένες χώρες, έθνη, πολιτείες, κυβερνήσεις ή παρόμοιες οντότητες, αυτοί οι νόμοι θα περιλαμβάνουν και θα ισχύουν και για την Ταϊβάν.

2. Όποτε εξουσιοδοτείται από ή σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών να διεξάγει ή να πραγματοποιεί προγράμματα, συναλλαγές ή άλλες σχέσεις σε σχέση με ξένες χώρες, έθνη, πολιτείες, κυβερνήσεις ή παρόμοιες οντότητες, ο Πρόεδρος ή οποιαδήποτε υπηρεσία της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών είναι εξουσιοδοτημένο να διεξάγει και να εκτελεί, σύμφωνα με την ενότητα 6 του παρόντος νόμου, τέτοια προγράμματα, συναλλαγές και άλλες σχέσεις σε σχέση με την Ταϊβάν (συμπεριλαμβανομένης, ενδεικτικά, της παροχής υπηρεσιών για τις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω συμβάσεων με εμπορικές οντότητες στην Ταϊβάν), σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών.

3. 1. Η απουσία διπλωματικών σχέσεων και αναγνώρισης σε σχέση με την Ταϊβάν δεν καταργεί, παραβιάζει, τροποποιεί, αρνείται ή επηρεάζει με οποιονδήποτε τρόπο οποιαδήποτε δικαιώματα ή υποχρεώσεις (συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, εκείνων που αφορούν συμβάσεις, χρέη ή περιουσιακά συμφέροντα οποιουδήποτε είδους) σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών έως τώρα ή στο εξής που αποκτώνται από ή σε σχέση με την Ταϊβάν.

2. Για όλους τους σκοπούς σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών, συμπεριλαμβανομένων των αγωγών σε οποιοδήποτε δικαστήριο

στις Ηνωμένες Πολιτείες, η αναγνώριση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας δεν επηρεάζει με κανέναν τρόπο την ιδιοκτησία ή άλλα δικαιώματα ή συμφέροντα σε ακίνητα, υλικά και άυλα, και άλλα πράγματα αξίας, ιδιοκτησίας ή κατοχής στις ή πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1978, ή στη συνέχεια αποκτήθηκαν ή αποκτήθηκαν από τις κυβερνητικές αρχές στην Ταϊβάν.

4. Κάθε φορά που η εφαρμογή των νόμων των Ηνωμένων Πολιτειών εξαρτάται από τη νομοθεσία που ισχύει ή ίσχυε στην Ταϊβάν ή τη συμμόρφωση με αυτήν, η νομοθεσία που εφαρμόζεται από τους πολίτες στην Ταϊβάν θα θεωρείται η εφαρμοστέα νομοθεσία για τον σκοπό αυτό.

5. Τίποτα σε αυτόν τον νόμο, ούτε οι πράξεις της δράσης του Προέδρου για παράταση διπλωματικής αναγνώρισης στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, ούτε η απουσία διπλωματικών σχέσεων μεταξύ του λαού της Ταϊβάν και των Ηνωμένων Πολιτειών, ή της έλλειψη αναγνώρισης από τις Ηνωμένες Πολιτείες καθώς και άλλες συναφείς περιστάσεις, ερμηνεύονται σε οποιαδήποτε διοικητική ή δικαστική διαδικασία ως βάση για οποιαδήποτε υπηρεσία, επιτροπή ή τμήμα της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών για να κάνει ένα εύρημα πραγματικών περιστατικών ή νομικού προσδιορισμού, βάσει του νόμου περί ατομικής ενέργειας του 1954 και του Νόμου περί μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων του 1978, για την απόρριψη αίτησης άδειας εξαγωγής ή να ανακαλέσει υφιστάμενη άδεια εξαγωγής πυρηνικών προϊόντων στην Ταϊβάν.

6. Για τους σκοπούς του νόμου περί μετανάστευσης και ιθαγένειας, η Ταϊβάν μπορεί να αντιμετωπίζεται με τον τρόπο που ορίζεται στην πρώτη πρόταση του άρθρου 202 στοιχείο β) του εν λόγω νόμου.

7. Η ικανότητα της Ταϊβάν να μηνύσει και να μηνυθεί ενώπιον δικαστηρίων στις Ηνωμένες Πολιτείες, σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν καταργείται, παραβιάζεται, τροποποιείται, απορρίπτεται ή επηρεάζεται με οποιονδήποτε τρόπο από την απουσία διπλωματικών σχέσεων ή αναγνώριση.

8. Καμία απαίτηση, είτε ρητή είτε σιωπηρή, σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με τη διατήρηση διπλωματικών σχέσεων ή την αναγνώριση δεν θα ισχύει σε σχέση με την Ταϊβάν.

3. Για όλους τους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων των αγωγών σε οποιοδήποτε δικαστήριο στις Ηνωμένες Πολιτείες, το Κογκρέσο εγκρίνει τη συνέχιση σε ισχύ όλων των συνθηκών και άλλων διεθνών συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων των πολυμερών συμβάσεων, που έχουν συναφθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις κυβερνητικές

αρχές στην Ταϊβάν που αναγνωρίζονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες ως Δημοκρατία της Κίνας πριν από την 1η Ιανουαρίου 1979, και σε ισχύ μεταξύ τους στις 31 Δεκεμβρίου 1978, εκτός εάν και έως ότου τερματιστεί σύμφωνα με το νόμο.

4. Τίποτα σε αυτόν τον Νόμο δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως βάση για την υποστήριξη του αποκλεισμού ή της αποβολής της Ταϊβάν από τη συνέχιση της ιδιότητας μέλους σε οποιονδήποτε διεθνή χρηματοπιστωτικό οργανισμό ή οποιονδήποτε άλλο διεθνή οργανισμό.

Υπερπόντιος Ιδιωτική Εταιρεία Επενδύσεων

Τμήμα 5.

1. Κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία θέσπισης του παρόντος Νόμου, ο περιορισμός του κατά κεφαλήν εισοδήματος των 1.000 δολαρίων στην ασφάλιση, ρήτρα (2) της δεύτερης μη καθορισμένης παραγράφου του άρθρου 231 του νόμου περί αντασφάλισης ξένης βοήθειας του 1961 δεν περιορίζει την δραστηριότητες της Overseas Private Investment Corporation για τον καθορισμό του εάν θα παρέχει οποιαδήποτε ασφάλιση, αντασφάλιση, δάνεια ή εγγυήσεις σε σχέση με επενδυτικά έργα στην Ταϊβάν.

2. Εκτός από όσα προβλέπονται στο εδάφιο (α) αυτού του τμήματος, κατά την έκδοση ασφάλισης, αντασφάλισης, δανείων ή εγγυήσεων σχετικά με επενδυτικά σχέδια στην Ταϊβάν, η Overseas Private Insurance Corporation θα εφαρμόζει τα ίδια κριτήρια με εκείνα που ισχύουν σε άλλα μέρη του κόσμου.

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο της Ταϊβάν

Τμήμα 6.

1. Προγράμματα, συναλλαγές και άλλες σχέσεις που διεξάγονται ή εκτελούνται από τον Πρόεδρο ή οποιαδήποτε υπηρεσία της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με την Ταϊβάν διεξάγεται, με τον τρόπο και στο βαθμό που ορίζει ο Πρόεδρος και εκτελούνται από:

1. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο στην Ταϊβάν, μια μη κερδοσκοπική εταιρεία που έχει συσταθεί σύμφωνα με τους νόμους της Περιφέρειας της Κολούμπια ή

2. Κάθε μη κυβερνητική διάδοχο οντότητα που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος, (εφεξής στον παρόντα νόμο αναφέρεται ως «Ινστιτούτο»).

2. Κάθε φορά που ο Πρόεδρος ή οποιαδήποτε υπηρεσία της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών εξουσιοδοτείται ή απαιτείται από ή σύμφωνα με τους νόμους των

Ηνωμένων Πολιτειών να συνάψει, να εκτελέσει, να επιβάλει ή να θέσει σε ισχύ μια συμφωνία ή συναλλαγή σχετικά με την Ταϊβάν, αυτή η συμφωνία ή συναλλαγή θα συναφθεί, θα εκτελεστεί και θα επιβληθεί, με τον τρόπο και στο βαθμό που καθοδηγείται από τον Πρόεδρο, από ή μέσω του Ινστιτούτου.

3. Στο βαθμό που οποιοσδήποτε νόμος, κανόνας, κανονισμός ή διάταγμα της Περιφέρειας της Κολούμπια ή οποιασδήποτε Πολιτείας ή πολιτικής υποδιαίρεσης αυτής στην οποία έχει συσταθεί ή δραστηριοποιείται το Ινστιτούτο, εμποδίζει ή παρεμβαίνει με άλλο τρόπο στην εκτέλεση των λειτουργιών του Ινστιτούτου σύμφωνα με τον παρόντα νόμο· αυτός ο νόμος, ο κανόνας, ο κανονισμός ή το διάταγμα θα θεωρείται ότι εξαιρούνται από τον παρόντα Νόμο.

Υπηρεσίες από το Ινστιτούτο σε πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ταϊβάν

Τμήμα 7.

1. Το Ινστιτούτο μπορεί να εξουσιοδοτήσει οποιονδήποτε από τους υπαλλήλους του στην Ταϊβάν:

1. να χορηγήσει ή να λάβει από οποιοδήποτε πρόσωπο ένα έγγραφο, βεβαίωση, ένορκη κατάθεση ή απλή κατάθεση και να εκτελέσει οποιαδήποτε συμβολαιογραφική πράξη την οποία απαιτείται ή εξουσιοδοτείται από κάθε συμβολαιογράφο να εκτελεί εντός των Ηνωμένων Πολιτειών·

2. να ενεργεί ως προσωρινός συντηρητής της προσωπικής περιουσίας των αποθανόντων πολιτών των Ηνωμένων Πολιτειών και

3. να βοηθά και να προστατεύει τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών με την εκτέλεση άλλων πράξεων, όπως είναι εξουσιοδοτημένες να εκτελούνται εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών για προξενικούς σκοπούς από τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος.

2. Οι πράξεις που εκτελούνται από εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους του Ινστιτούτου σύμφωνα με αυτό το τμήμα θα είναι έγκυρες και θα έχουν την ίδια ισχύ και αποτελέσματα εντός των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως εάν εκτελούνται από οποιοδήποτε άλλο άτομο εξουσιοδοτημένο σύμφωνα με τη νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών να εκτελεί τέτοιες πράξεις.

Αφορολόγητο καθεστώς του Ινστιτούτου

Τμήμα 8.

1. Το Ινστιτούτο, η περιουσία του και το εισόδημά του απαλλάσσονται από κάθε φορολογία που επιβάλλεται τώρα ή στο εξής από τις Ηνωμένες Πολιτείες (εκτός από το βαθμό που το άρθρο 11(α)(3) του παρόντος νόμου απαιτεί την επιβολή φόρων που επιβάλλονται σύμφωνα με το κεφάλαιο 21 του νόμου Εσωτερικός Κώδικας Εσόδων του 1954, που σχετίζεται με τον Νόμο για τις Εισφορές Ομοσπονδιακής Ασφάλισης) ή από την Πολιτεία ή την τοπική φορολογική αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών.
2. Για τους σκοπούς του Κώδικα Εσωτερικών Εσόδων του 1954, το Ινστιτούτο θα αντιμετωπίζεται ως οργανισμός που περιγράφεται στις ενότητες 170(b)(1)(A), 170(c), 2055(a), 2106(a)(2)(A), 2522(a) και 2522(b).

ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Τμήμα. 9.

1. Οποιοσδήποτε οργανισμός της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών είναι εξουσιοδοτημένος να πωλεί, να δανείζει ή να μισθώνει ακίνητα (συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων σε αυτό) και να εκτελεί λειτουργίες και υπηρεσίες διοικητικής και τεχνικής υποστήριξης για τις λειτουργίες του Ινστιτούτου με τέτοιους όρους και προϋποθέσεις που ορίζει απευθείας ο Πρόεδρος. Οι επιστροφές δαπανών σε οργανισμούς βάσει του παρόντος υποτιμήματος πιστώνονται στην τρέχουσα ισχύουσα πίστωση του οικείου οργανισμού.
2. Οποιοσδήποτε οργανισμός της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών είναι εξουσιοδοτημένος να αποκτά και να αποδέχεται υπηρεσίες από το Ινστιτούτο σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος. Κάθε φορά που ο Πρόεδρος κρίνει ότι είναι προς προώθηση των σκοπών του παρόντος Νόμου, η προμήθεια υπηρεσιών από τέτοιους οργανισμούς από το Ινστιτούτο μπορεί να πραγματοποιηθεί, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι νόμοι των Ηνωμένων Πολιτειών που συνήθως ισχύουν για την απόκτηση υπηρεσιών από φορείς, με εκτελεστικό διάταγμα του Προέδρου..
3. Οποιαδήποτε υπηρεσία της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών που διαθέτει κεφάλαια στο Ινστιτούτο σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο θα κάνει διευθετήσεις με το Ινστιτούτο ώστε ο Γενικός Ελεγκτής των Ηνωμένων Πολιτειών να έχει πρόσβαση σε βιβλία και αρχεία του Ινστιτούτου και τη δυνατότητα ελέγχου των λειτουργιών του Ινστιτούτου.

Ινστιτούτο της Ταϊβάν στις ΗΠΑ

Τμήμα 10.

1. Κάθε φορά που ο Πρόεδρος ή οποιαδήποτε υπηρεσία της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών εξουσιοδοτείται ή απαιτείται από ή σύμφωνα με τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών να παράσχει ή να αποδεχτεί από την Ταϊβάν, για οποιαδήποτε απόδοση, επικοινωνία, διαβεβαίωση, δέσμευση ή άλλη ενέργεια, θα έρχεται σε επαφή με ένα όργανο που έχει συσταθεί από την Ταϊβάν στις ΗΠΑ, το οποίο ο Πρόεδρος θα κρίνει ότι έχει την απαραίτητη εξουσία σύμφωνα με τους νόμους που εφαρμόζονται από τους πολίτες στην Ταϊβάν να παρέχει διαβεβαιώσεις και να αναλαμβάνει άλλες ενέργειες για λογαριασμό της Ταϊβάν σύμφωνα με τον παρόντα νόμο.
2. Ζητείται από τον Πρόεδρο να επεκτείνει στο μέσο που ίδρυσε η Ταϊβάν, τον ίδιο αριθμό γραφείων και συμπληρωματικού προσωπικού που λειτουργούσαν προηγουμένως στις Ηνωμένες Πολιτείες από τις κυβερνητικές αρχές της Ταϊβάν, αναγνωρισμένες ως Δημοκρατία της Κίνας πριν από την 1η Ιανουαρίου 1979.
3. Μετά την παραχώρηση από την Ταϊβάν συγκρίσιμων προνομίων και ασυλιών σε σχέση με το Ινστιτούτο και το κατάλληλο προσωπικό του, ο Πρόεδρος εξουσιοδοτείται να επεκτείνει στο όργανο της Ταϊβάν και στο κατάλληλο προσωπικό, τέτοια προνόμια και ασυλίες (με την επιφύλαξη των κατάλληλων όρων και υποχρεώσεων) που μπορεί να είναι απαραίτητα για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Διαχωρισμός Κυβερνητικού Προσωπικού για Απασχόληση με το Ινστιτούτο

Τμήμα 11.

1. Υπό τέτοιους όρους και προϋποθέσεις που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος, οποιοσδήποτε οργανισμός της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών μπορεί να διαχωρίσει από την Κυβέρνηση για μια καθορισμένη περίοδο οποιονδήποτε αξιωματούχο ή υπάλληλο αυτής της υπηρεσίας που δέχεται εργασία στο Ινστιτούτο.
2. Αξιωματούχος ή υπάλληλος που αποσπάται από υπηρεσία σύμφωνα με την παράγραφο (1) του παρόντος εδαφίου για απασχόληση στο Ινστιτούτο, μετά τον τερματισμό της εν λόγω απασχόλησης, δικαιούται να επανατοποθετηθεί στην προηγούμενη υπηρεσία (ή σε διάδοχο οργανισμό) σε κατάλληλη θέση με τα συνακόλουθα δικαιώματα και προνόμια που θα είχαν ή θα αποκτούσαν εάν δεν ήταν αποσπασμένος, με την επιφύλαξη της χρονικής περιόδου και άλλων όρων που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος.

3. Αξιοματικός ή υπάλληλος που δικαιούται δικαιώματα επανένταξης ή αποκατάστασης σύμφωνα με την παράγραφο (2) του παρόντος εδαφίου, ενώ απασχολείται συνεχώς στο Ινστιτούτο χωρίς διακοπή της συνέχειας της υπηρεσίας, συνεχίζει να συμμετέχει σε οποιοδήποτε πρόγραμμα παροχών στο οποίο συμμετείχε προηγουμένως, στην απασχόληση από το Ινστιτούτο, συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων για αποζημίωση για θάνατο, τραυματισμό ή ασθένεια που σχετίζεται με την εργασία· προγράμματα ασφάλισης υγείας και ζωής· προγράμματα ετήσιας, αναρρωτικής και άλλων νόμιμων αδειών και προγράμματα συνταξιοδότησης βάσει οποιουδήποτε συστήματος που θεσπίζεται από τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών· εκτός από το ότι η απασχόληση στο Ινστιτούτο θα αποτελεί τη βάση για τη συμμετοχή σε τέτοια προγράμματα μόνο στο βαθμό που οι κρατήσεις εργαζομένων και οι εργοδοτικές εισφορές, όπως απαιτείται, ως πληρωμή για τη συμμετοχή αυτή για την περίοδο απασχόλησης στο Ινστιτούτο, κατατίθενται επί του παρόντος στο ταμείο ή το αποθετήριο του προγράμματος ή του συστήματος. Ο θάνατος ή η συνταξιοδότηση οποιουδήποτε τέτοιου αξιωματικού ή υπαλλήλου κατά τη διάρκεια της εγκεκριμένης υπηρεσίας στο Ινστιτούτο και πριν από την επαναπρόσληψη ή την αποκατάσταση θα θεωρείται θάνατος ή αποχώρηση από την κρατική υπηρεσία για σκοπούς οποιωνδήποτε παροχών υπαλλήλων ή επιζώντων που αποκτήθηκαν λόγω υπηρεσίας σε μια υπηρεσία της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών.

4. Οποιοσδήποτε αξιωματούχος ή υπάλληλος μιας υπηρεσίας της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών που τέθηκε σε υπηρεσία στο Ινστιτούτο με εγκεκριμένη άδεια απουσίας χωρίς αποδοχές πριν από τη θέσπιση του παρόντος Νόμου θα λαμβάνει τα οφέλη αυτού του τμήματος για την περίοδο αυτής της υπηρεσίας.

2. Οποιοσδήποτε οργανισμός της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών που απασχολεί αλλοδαπό προσωπικό στην Ταϊβάν μπορεί να μεταφέρει αυτό το προσωπικό, με δεδουλευμένα επιδόματα, παροχές και δικαιώματα, στο Ινστιτούτο χωρίς διακοπή της υπηρεσίας για λόγους συνταξιοδότησης και άλλων παροχών, συμπεριλαμβανομένης της συνεχιζόμενης συμμετοχής σε οποιοδήποτε σύστημα που καθιερώνεται από τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών για τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων στους οποίους συμμετείχε ο αλλοδαπός πριν από τη μεταφορά στο Ινστιτούτο, εκτός από το ότι η απασχόληση στο Ινστιτούτο θα πιστώνεται για λόγους συνταξιοδότησης μόνο στο βαθμό που οι κρατήσεις εργαζομένων και οι εργοδοτικές εισφορές, που απαιτούνται, ως πληρωμή για τη συμμετοχή αυτή για την περίοδο απασχόλησης στο Ινστιτούτο, κατατίθενται επί του παρόντος στο ταμείο ή το αποθετήριο του συστήματος.

3. Οι υπάλληλοι του Ινστιτούτου δεν θα είναι υπάλληλοι των Ηνωμένων Πολιτειών και, εκπροσωπώντας το Ινστιτούτο, θα εξαιρούνται από την ενότητα 207 του τίτλου 18, Κώδικας Ηνωμένων Πολιτειών.

4. 1. Για τους σκοπούς των άρθρων 911 και 913 του Κώδικα Εσωτερικών Εσόδων του 1954, τα ποσά που καταβάλλονται από το Ινστιτούτο στους υπαλλήλους του δεν θα αντιμετωπίζονται ως εισόδημα. Τα ποσά που λαμβάνουν οι υπάλληλοι του Ινστιτούτου δεν περιλαμβάνονται στο ακαθάριστο εισόδημα και απαλλάσσονται από τη φορολογία, στο βαθμό που ισοδυναμούν με ποσά που λαμβάνουν πολιτικοί αξιωματικοί και υπάλληλοι της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών ως επιδόματα και παροχές που απαλλάσσεται από τη φορολογία σύμφωνα με το άρθρο 912 του εν λόγω Κώδικα.

2. Εκτός από την έκταση που απαιτείται από το εδάφιο (α)(3) του παρόντος τμήματος, η υπηρεσία που παρέχεται στον υπάλληλο του Ινστιτούτου δεν συνιστά απασχόληση για τους σκοπούς του κεφαλαίου 21 του εν λόγω Κώδικα και του τίτλου II του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης.

Απαίτηση Αναφοράς

Τμήμα 12.

1. Ο Υπουργός Εξωτερικών θα διαβιβάζει στο Κογκρέσο το κείμενο κάθε συμφωνίας στην οποία το Ινστιτούτο είναι συμβαλλόμενο μέρος. Ωστόσο, οποιαδήποτε τέτοια συμφωνία, η άμεση δημόσια αποκάλυψη της οποίας θα έβλαπτε, κατά τη γνώμη του Προέδρου, την εθνική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν θα διαβιβαστεί στο Κογκρέσο, αλλά θα διαβιβαστεί στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας και στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων βάσει κατάλληλης εντολής απορρήτου που πρέπει να αφαιρεθεί μόνο κατόπιν δέουσας ειδοποίησης από τον Πρόεδρο.

2. Για τους σκοπούς του εδαφίου (α), ο όρος "συμφωνία" περιλαμβάνει:

1. κάθε συμφωνία που έχει συναφθεί μεταξύ του Ινστιτούτου και των κυβερνώντων αρχών για την Ταϊβάν ή του οργάνου που έχει συσταθεί από την Ταϊβάν και

2. οποιαδήποτε συμφωνία συναφθεί μεταξύ του Ινστιτούτου και μιας υπηρεσίας της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών.

3. Οι συμφωνίες και οι συναλλαγές που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν από ή μέσω του Ινστιτούτου υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις και διαδικασίες γνωστοποίησης, επανεξέτασης και έγκρισης από το Κογκρέσο, όπως εάν αυτές οι συμφωνίες και

συναλλαγές έγιναν από ή μέσω της υπηρεσίας της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών για λογαριασμό του που ενεργεί το Ινστιτούτο.

4. Κατά τη διάρκεια της διετίας που αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, ο υπουργός Εξωτερικών διαβιβάζει στον Πρόεδρο της Βουλής και της Γερουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων και στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων Εξωτερικών Σχέσεων στη Γερουσία, κάθε έξι μήνες, έκθεση περιγράφοντας και επανεξετάζοντας τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ταϊβάν, επισημαίνοντας οποιαδήποτε παρέμβαση στις συνήθεις εμπορικές σχέσεις.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Τμήμα 13.

Ο Πρόεδρος εξουσιοδοτείται να θεσπίζει κανόνες και κανονισμούς που μπορεί να κρίνει κατάλληλους για την υλοποίηση των σκοπών του παρόντος Νόμου. Κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου που αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, αυτοί οι κανόνες και κανονισμοί θα διαβιβάζονται αμέσως στον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων και στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας. Ωστόσο, μια τέτοια ενέργεια δεν απαλλάσσει το Ινστιτούτο από τις ευθύνες που του ανατίθενται από τον παρόντα Νόμο.

Εποπτεία του Κογκρέσου

Τμήμα 14.

1. Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων, η Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας και άλλες κατάλληλες επιτροπές του Κογκρέσου παρακολουθούν-

1. την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου·
 2. τη λειτουργία και τις διαδικασίες του Ινστιτούτου·
 3. τις νομικές και τεχνικές πτυχές της συνεχιζόμενης σχέσης μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ταϊβάν· και
 4. την εφαρμογή των πολιτικών των Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με την ασφάλεια και τη συνεργασία στην Ανατολική Ασία.
2. Οι επιτροπές αυτές αναφέρουν, κατά περίπτωση, στα αντίστοιχα Σώματά τους σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησής τους.

Ορισμοί

Τμήμα 15. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου

1. ο όρος "νόμοι των Ηνωμένων Πολιτειών" περιλαμβάνει οποιοδήποτε νόμο, κανόνα, κανονισμό, διάταγμα, διαταγή ή δικαστικό κανόνα απόφασης των Ηνωμένων Πολιτειών ή οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση αυτών και
2. ο όρος "Ταϊβάν" περιλαμβάνει, όπως απαιτεί το πλαίσιο, τα νησιά της Ταϊβάν και τις Πεσκαντόρες, τους κατοίκους σε αυτά τα νησιά, εταιρείες και άλλες οντότητες και ενώσεις που δημιουργούνται ή οργανώνονται σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν σε αυτά τα νησιά και τις κυβερνητικές αρχές στην Ταϊβάν που αναγνωρίστηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες ως Δημοκρατία της Κίνας πριν από την 1η Ιανουαρίου 1979, και οποιεσδήποτε διάδοχες κυβερνητικές αρχές (συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών υποδιαίρεσεων, των υπηρεσιών και των οργάνων τους).

Εξουσιοδότηση Πιστώσεων

Τμήμα 16.

Εκτός από τα κεφάλαια που είναι διαφορετικά διαθέσιμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, εξουσιοδοτούνται να διατεθούν στον Υπουργό Εξωτερικών για το οικονομικό έτος 1980 κεφάλαια που μπορεί να είναι απαραίτητα για την εφαρμογή τέτοιων διατάξεων. Τα κεφάλαια αυτά εξουσιοδοτούνται να παραμένουν διαθέσιμα έως ότου εξαντληθούν.

Διαχωριστικότητα Διατάξεων

Τμήμα 17.

Εάν οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου ή η εφαρμογή του σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή περίπτωση κριθεί άκυρη, το υπόλοιπο του Νόμου και η εφαρμογή αυτής της διάταξης σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή περίπτωση δεν επηρεάζονται από αυτό.

Ημερομηνία ισχύος

Ενότητα. 18.

Ο παρών νόμος θα ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1979. Εγκρίθηκε στις 10 Απριλίου 1979.»²¹⁹

²¹⁹ **Πηγή:** American Institute in Taiwan (2017) *Taiwan Relations Act*. <https://web.archive-2017.ait.org.tw/en/taiwan-relations-act.html> (Πρόσβαση 11 Νοε 22)

Κείμενο 6

Νόμος «Μη Απόσχισης»²²⁰

Full text of Anti-Secession Law

Anti-Secession Law

(Adopted at the Third Session of the Tenth National People's

Congress on March 14, 2005)

Article 1 This Law is formulated, in accordance with the Constitution, for the purpose of opposing and checking Taiwan's secession from China by secessionists in the name of "Taiwan independence", promoting peaceful national reunification, maintaining peace and stability in the Taiwan Straits, preserving China's sovereignty and territorial integrity, and safeguarding the fundamental interests of the Chinese nation.

Article 2 There is only one China in the world. Both the mainland and Taiwan belong to one China. China's sovereignty and territorial integrity brook no division. Safeguarding China's sovereignty and territorial integrity is the common obligation of all Chinese people, the Taiwan compatriots included.

Taiwan is part of China. The state shall never allow the "Taiwan independence" secessionist forces to make Taiwan secede from China under any name or by any means.

Article 3 The Taiwan question is one that is left over from China's civil war of the late 1940s.

Solving the Taiwan question and achieving national reunification is China's internal affair, which subjects to no interference by any outside forces.

Article 4 Accomplishing the great task of reunifying the motherland is the sacred duty of all Chinese people, the Taiwan compatriots included.

Article 5 Upholding the principle of one China is the basis of peaceful reunification of the country.

To reunify the country through peaceful means best serves the fundamental interests of the compatriots on both sides of the Taiwan Straits. The state shall do its utmost with maximum sincerity to achieve a peaceful reunification.

After the country is reunified peacefully, Taiwan may practice systems different from those on the mainland and enjoy a high degree of autonomy.

Article 6 The state shall take the following measures to maintain peace and stability in the Taiwan Straits and promote cross-Straits relations:

(1) to encourage and facilitate personnel exchanges across the Straits for greater mutual understanding and mutual trust;

²²⁰ **Πηγή:** Europa.eu (2005) *Full Text of Anti-Secession Law*.
https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/fd/d-cn2005042601/d-cn2005042601en.pdf (Πρόσβαση 11 Νοε 22)

(2) to encourage and facilitate economic exchanges and cooperation, realize direct links of trade, mail and air and shipping services, and bring about closer economic ties between the two sides of the Straits to their mutual benefit;

(3) to encourage and facilitate cross-Straits exchanges in education, science, technology, culture, health and sports, and work together to carry forward the proud Chinese cultural traditions;

(4) to encourage and facilitate cross-Straits cooperation in combating crimes; and

(5) to encourage and facilitate other activities that are conducive to peace and stability in the Taiwan Straits and stronger cross-Straits relations.

The state protects the rights and interests of the Taiwan compatriots in accordance with law.

Article 7 The state stands for the achievement of peaceful reunification through consultations and negotiations on an equal footing between the two sides of the Taiwan Straits. These consultations and negotiations may be conducted in steps and phases and with flexible and varied modalities.

The two sides of the Taiwan Straits may consult and negotiate on the following matters:

(1) officially ending the state of hostility between the two sides;

(2) mapping out the development of cross-Straits relations;

(3) steps and arrangements for peaceful national reunification;

(4) the political status of the Taiwan authorities;

(5) the Taiwan region's room of international operation that is compatible with its status; and

(6) other matters concerning the achievement of peaceful national reunification.

Article 8 In the event that the "Taiwan independence" secessionist forces should act under any name or by any means to cause the fact of Taiwan's secession from China, or that major incidents entailing Taiwan's secession from China should occur, or that possibilities for a peaceful reunification should be completely exhausted, the state shall employ non-peaceful means and other necessary measures to protect China's sovereignty and territorial integrity.

The State Council and the Central Military Commission shall decide on and execute the non-peaceful means and other necessary measures as provided for in the preceding paragraph and shall promptly report to the Standing Committee of the National People's Congress.

Article 9 In the event of employing and executing non-peaceful means and other necessary measures as provided for in this Law, the state shall exert its utmost to protect the lives,

property and other legitimate rights and interests of Taiwan civilians and foreign nationals in Taiwan, and to minimize losses. At the same time, the state shall protect the rights and interests of the Taiwan compatriots in other parts of China in accordance with law.

Article 10 This Law shall come into force on the day of its promulgation.

Κείμενο 7

Δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας²²¹

Δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας 2022-08-02 23:08

«Στις 2 Αυγούστου, αγνοώντας την ισχυρή αντίθεση και τα σοβαρά διαβήματα της Κίνας, η Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ Νάνσι Πελόζι επισκέφθηκε την περιοχή Ταϊβάν της Κίνας. Πρόκειται για σοβαρή παραβίαση της αρχής της μίας Κίνας και των διατάξεων των τριών Κίνας-ΗΠΑ. κοινά ανακοινωθέντα. Έχει σοβαρό αντίτυπο στην πολιτική ίδρυση Κίνας-ΗΠΑ. και παραβιάζει σοβαρά την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Κίνας. Υπονομεύει σοβαρά την ειρήνη και τη σταθερότητα στα Στενά της Ταϊβάν και στέλνει ένα σοβαρά λανθασμένο μήνυμα στις αυτονομιστικές δυνάμεις για «ανεξαρτησία της Ταϊβάν». Η Κίνα αντιδρά σθεναρά σε αυτό, το καταδικάζει αυστηρά και έχει προβεί σε σοβαρό διάβημα και έντονη διαμαρτυρία προς τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Υπάρχει μόνο μία Κίνα στον κόσμο, η Ταϊβάν είναι αναπαλλοτρίωτο τμήμα της επικράτειας της Κίνας και η κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας είναι η μόνη νόμιμη κυβέρνηση που εκπροσωπεί ολόκληρη την Κίνα. Αυτό έχει αναγνωριστεί σαφώς από το ψήφισμα 2758 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών του 1971. Από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας το 1949, 181 χώρες έχουν συνάψει διπλωματικές σχέσεις με την Κίνα με βάση την αρχή της μίας Κίνας. "Η αρχή της Κίνας είναι μια καθολική συναίνεση της διεθνούς κοινότητας και ένας βασικός κανόνας στις διεθνείς σχέσεις.

Το 1979, οι Ηνωμένες Πολιτείες έκαναν μια σαφή δέσμευση στην Κίνα-ΗΠΑ. Κοινό ανακοινωθέν για τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων — «Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αναγνωρίζουν την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ως τη μόνη κυβέρνηση της Κίνας. Σε αυτό το πλαίσιο, ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών θα

²²¹ **Πηγή:** Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China (2022) *Δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας*.
https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202208/t20220802_10732293.html?_x_tr_sl=en&
(Πρόσβαση 11 Φεβ 23)

διατηρήσει πολιτιστικές, εμπορικές και άλλες ανεπίσημες σχέσεις με τον λαό της Ταϊβάν». Το Κογκρέσο, ως μέρος της κυβέρνησης των ΗΠΑ, είναι εγγενώς υποχρεωμένο να τηρεί αυστηρά την πολιτική της Κίνας της κυβέρνησης των ΗΠΑ και να απέχει από την κυβέρνηση των ΗΠΑ στην περιοχή της Ταϊβάν της Κίνας. Η Κίνα είναι εξαρχής αντίθετη με την επίσκεψη στην Ταϊβάν από μέλη του αμερικανικού Κογκρέσου και η εκτελεστική εξουσία των ΗΠΑ έχει την ευθύνη να σταματήσει τέτοια επίσκεψη. Δεδομένου ότι η πρόεδρος Πελόζι είναι η εν ενεργεία ηγέτιδα του Κογκρέσου των ΗΠΑ, η επίσκεψή της και οι δραστηριότητές της στην Ταϊβάν, με τη μορφή και για κάθε λόγο, είναι μια σημαντική πολιτική πρόκληση για την αναβάθμιση των επισήμων ανταλλαγών των ΗΠΑ με την Ταϊβάν. Η Κίνα σίγουρα δεν δέχεται αυτό, και ο κινεζικός λαός το απορρίπτει απολύτως.

Το ζήτημα της Ταϊβάν είναι το πιο σημαντικό και πιο ευαίσθητο ζήτημα στην καρδιά της σχέσης Κίνας-ΗΠΑ. Τα Στενά της Ταϊβάν αντιμετωπίζουν έναν νέο γύρο εντάσεων και σοβαρών προκλήσεων, και η θεμελιώδης αιτία είναι οι επανειλημμένες κινήσεις των αρχών της Ταϊβάν και των Ηνωμένων Πολιτειών να αλλάξουν το status quo. Οι αρχές της Ταϊβάν συνεχίζουν να αναζητούν υποστήριξη από τις ΗΠΑ για την ατζέντα ανεξαρτησίας τους. Αρνούνται να αναγνωρίσουν τη Συνέλευση του 1992, κάνουν τα πάντα για να προωθήσουν την «απο-σινικοποίηση» και να προωθήσουν την «επαυξητική ανεξαρτησία». Οι Ηνωμένες Πολιτείες, από την πλευρά τους, προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν την Ταϊβάν για να περιορίσουν την Κίνα. Συνεχώς διαστρεβλώνει, συσκοτίζει και ακυρώνει την αρχή της μίας Κίνας, εντείνει τις επίσημες ανταλλαγές της με την Ταϊβάν και ενθαρρύνει τις αποσχιστικές δραστηριότητες της «ανεξαρτησίας της Ταϊβάν». Αυτές οι κινήσεις, όπως το παιχνίδι με τη φωτιά, είναι εξαιρετικά επικίνδυνες. Όσοι παίζουν με τη φωτιά θα χαθούν από αυτήν.

Η Κίνα θα λάβει σίγουρα όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διαφυλάξει αποφασιστικά την κυριαρχία και την εδαφική της ακεραιότητα ως απάντηση στην επίσκεψη της Προέδρου του Κογκρέσου των ΗΠΑ. Όλες οι συνέπειες που προκύπτουν από αυτό πρέπει να βαρύνουν την αμερικανική πλευρά και τις αυτονομιστικές δυνάμεις για «ανεξαρτησία της Ταϊβάν».

Η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι δύο μεγάλες χώρες. Ο σωστός τρόπος για να αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον έγκειται μόνο στον αμοιβαίο σεβασμό, την ειρηνική συνύπαρξη, τη μη αντιπαράθεση και τη συνεργασία που κερδίζει. Το ζήτημα της

Ταϊβάν είναι καθαρά εσωτερική υπόθεση της Κίνας και καμία άλλη χώρα δεν δικαιούται να ενεργεί ως δικαστής για το ζήτημα της Ταϊβάν. Η Κίνα προτρέπει σθεναρά τις Ηνωμένες Πολιτείες να σταματήσουν να παίζουν το «παιχνίδι της Ταϊβάν» και να χρησιμοποιούν την Ταϊβάν για να περιορίσουν την Κίνα. Θα πρέπει να σταματήσει να ανακατεύεται στην Ταϊβάν και να παρεμβαίνει στις εσωτερικές υποθέσεις της Κίνας. Θα πρέπει να σταματήσει να υποστηρίζει και να συναινεί με τις αυτονομιστικές δυνάμεις της «ανεξαρτησίας της Ταϊβάν» με οποιαδήποτε μορφή. Θα πρέπει να σταματήσει να λέει κάτι και να κάνει το αντίθετο στο ζήτημα της Ταϊβάν. Θα πρέπει να σταματήσει να διαστρεβλώνει, να συσκοτίζει και να υποσκάπτει την αρχή της μίας Κίνας».

Κείμενο 8

Νέα Λευκή Βίβλος της ΛΔΚ για το ζήτημα της Ταϊβάν ²²²

The Taiwan Question and China's Reunification in the New Era
The People's Republic of China
The Taiwan Affairs Office of the State Council and The State Council
Information Office
August 2022

Contents

Preamble

I. Taiwan Is Part of China - This Is an Indisputable Fact

II. Resolute Efforts of the CPC to Realize China's Complete Reunification

III. China's Complete Reunification Is a Process That Cannot Be Halted

IV. National Reunification in the New Era

V. Bright Prospects for Peaceful Reunification

Conclusion

Preamble

Resolving the Taiwan question and realizing China's complete reunification is a shared aspiration of all the sons and daughters of the Chinese nation. It is indispensable for the realization of China's rejuvenation. It is also a historic mission of the Communist Party of China (CPC). The CPC, the Chinese government, and the Chinese people have striven for decades to achieve this goal.

The 18th National Congress of the CPC in 2012 heralded a new era in building socialism with Chinese characteristics. Under the strong leadership of the CPC Central Committee with Xi Jinping at the core, the CPC and the Chinese government have adopted new and innovative measures in relation to Taiwan. They have continued to chart the course of cross-Straits relations, safeguard peace and stability across the Taiwan Straits, and promote progress towards national reunification. However, in recent years the Taiwan authorities, led by the Democratic Progressive Party (DPP), have redoubled their efforts to divide the country, and some external

²²² **Πηγή:** China-embassy.gov.cn (2022) *The Taiwan Question and China's Reunification in the New Era*. http://gm.china-embassy.gov.cn/eng/sgxw/202208/P02022081085_0182763063.pdf (**Πρόσβαση 11 Φεβ 23**)

forces have tried to exploit Taiwan to contain China, prevent the Chinese nation from achieving complete reunification, and halt the process of national rejuvenation.

The CPC has united the Chinese people and led them in fulfilling the First Centenary Goal of building a moderately prosperous society in all respects as scheduled, and in embarking on a new journey towards the Second Centenary Goal of building China into a modern socialist country.

The Chinese nation has achieved a historic transformation from standing upright to becoming prosperous and growing in strength, and national rejuvenation is driven by an unstoppable force. This marks a new starting point for reunification.

The Chinese government has published two previous white papers on Taiwan. One was The Taiwan Question and Reunification of China in August 1993, and the other was The One-China Principle and the Taiwan Issue in February 2000. These two white papers provided a comprehensive and systematic elaboration of the basic principles and policies regarding the resolution of the Taiwan question. This new white paper is being released to reiterate the fact that Taiwan is part of China, to demonstrate the resolve of the CPC and the Chinese people and their commitment to national reunification, and to emphasize the position and policies of the CPC and the Chinese government in the new era.

I. Taiwan Is Part of China - This Is an Indisputable Fact

Taiwan has belonged to China since ancient times. This statement has a sound basis in history and jurisprudence. New archeological discoveries and research findings regularly attest to the profound historical and cultural ties between the two sides of the Taiwan Straits. A large number of historical records and annals document the development of Taiwan by the Chinese people in earlier periods.

The earliest references to this effect are to be found, among others, in Seaboard Geographic Gazetteer compiled in the year 230 by Shen Ying of the State of Wu during the Three Kingdoms Period. The royal court of the Sui Dynasty had on three occasions sent troops to Taiwan, called Liuqiu at that time. Starting from the Song and Yuan dynasties, the imperial central governments of China all set up administrative bodies to exercise jurisdiction over Penghu and Taiwan.

In 1624, Dutch colonialists invaded and occupied the southern part of Taiwan. In 1662, General Zheng Chenggong, hailed as a national hero, led an expedition and expelled them from the island. Subsequently, the Qing court gradually set up more administrative bodies in Taiwan. In 1684, a Taiwan prefecture administration was set up under the jurisdiction of Fujian Province. In 1885, Taiwan's status was upgraded and it became the 20th province of China.

In July 1894, Japan launched a war of aggression against China. In April 1895, the defeated Qing government was forced to cede Taiwan and the Penghu Islands to Japan. During the Chinese People's War of Resistance Against Japanese Aggression (1931-1945), China's Communists called for the recovery of Taiwan. Talking with

American journalist Nym Wales on May 15, 1937, Mao Zedong said that China's goal was to achieve a final victory in the war - a victory that would recover the occupied Chinese territories in Northeast China and to the south of the Shanhai Pass, and secure the liberation of Taiwan.

On December 9, 1941, the Chinese government issued a declaration of war against Japan, and proclaimed that all treaties, conventions, agreements, and contracts regarding relations between China and Japan had been abrogated, and that China would recover Taiwan and the Penghu Islands.

The Cairo Declaration issued by China, the United States and the United Kingdom on December 1, 1943 stated that it was the purpose of the three allies that all the territories Japan had stolen from China, such as Northeast China, Taiwan and the Penghu Islands, should be restored to China.

The Potsdam Proclamation was signed by China, the United States and the United Kingdom on July 26, 1945, and subsequently recognized by the Soviet Union. It reiterated: "The terms of the Cairo Declaration shall be carried out." In September of the same year, Japan signed the instrument of surrender, in which it promised that it would faithfully fulfill the obligations laid down in the Potsdam Proclamation. On October 25 the Chinese government announced that it was resuming the exercise of sovereignty over Taiwan, and the ceremony to accept Japan's surrender in Taiwan Province of the China war theater of the Allied powers was held in Taipei (Taipei). From that point forward, China had recovered Taiwan de jure and de facto through a host of documents with international legal effect.

On October 1, 1949, the People's Republic of China (PRC) was founded, becoming the successor to the Republic of China (1912-1949), and the Central People's Government became the only legitimate government of the whole of China. The new government replaced the previous KMT regime in a situation where China, as a subject under international law, did not change and China's sovereignty and inherent territory did not change. As a natural result, the government of the PRC should enjoy and exercise China's full sovereignty, which includes its sovereignty over Taiwan.

As a result of the civil war in China in the late 1940s and the interference of external forces, the two sides of the Taiwan Straits have fallen into a state of protracted political confrontation. But the sovereignty and territory of China have never been divided and will never be divided, and Taiwan's status as part of China's territory has never changed and will never be allowed to change.

At its 26th session in October 1971, the United Nations General Assembly adopted Resolution 2758, which undertook "to restore all its rights to the People's Republic of China and to recognize the representatives of its Government as the only legitimate representatives of China to the United Nations, and to expel forthwith the representatives of Chiang Kai-shek from the place which they unlawfully occupy at the United Nations and in all the organizations related to it". This resolution settled once and for all the political, legal and procedural issues of China's representation in

the UN, and it covered the whole country, including Taiwan. It also spelled out that China has one single seat in the UN, so there is no such thing as "two Chinas" or "one China, one Taiwan".

The specialized agencies of the UN later adopted further resolutions restoring to the PRC its lawful seat and expelling the representatives of the Taiwan authorities. One of these is Resolution 25.1 adopted at the 25th World Health Assembly in May 1972. It was clearly stated in the official legal opinions of the Office of Legal Affairs of the UN Secretariat that "the United Nations considers 'Taiwan' as a province of China with no separate status", and the "'authorities' in 'Taipei' are not considered to... enjoy any form of government status". At the UN the island is referred to as "Taiwan, Province of China"[1].

Resolution 2758 is a political document encapsulating the one-China principle whose legal authority leaves no room for doubt and has been acknowledged worldwide. Taiwan does not have any ground, reason, or right to join the UN, or any other international organization whose membership is confined to sovereign states.

In recent years some elements in a small number of countries, the US foremost among them, have colluded with forces in Taiwan, to falsely claim that the resolution did not conclusively resolve the issue of Taiwan's representation. Puffing up the illegal and invalid Treaty of San Francisco[2] and disregarding the Cairo Declaration, the Potsdam Proclamation and other international legal documents, they profess that the status of Taiwan has yet to be determined, and declare their support for "Taiwan's meaningful participation in the UN system". What they are actually attempting to do is to alter Taiwan's status as part of China and create "two Chinas" or "one China, one Taiwan" as part of a political ploy - using Taiwan to contain China. These actions in violation of Resolution 2758 and international law are a serious breach of political commitments made by these countries. They damage China's sovereignty and dignity, and treat the basic principles of international law with contempt. The Chinese government has condemned and expressed its resolute opposition to them.

The one-China principle represents the universal consensus of the international community; it is consistent with the basic norms of international relations. To date, 181 countries including the United States have established diplomatic relations with the PRC on the basis of the one-China principle. The China-US Joint Communiqué on the Establishment of Diplomatic Relations, published in December 1978, states: "The Government of the United States of America acknowledges the Chinese position that there is but one China and Taiwan is part of China." It also states: "The United States of America recognizes the Government of the People's Republic of China as the sole legal Government of China. Within this context, the people of the United States will maintain cultural, commercial, and other unofficial relations with the people of Taiwan."

The Constitution of the People's Republic of China, adopted at the Fifth Session of the Fifth National People's Congress (NPC) in December 1982, stipulates: "Taiwan is part of the sacred territory of the People's Republic of China. It is the inviolable duty of all

Chinese people, including our compatriots in Taiwan, to accomplish the great task of reunifying the motherland."

The Anti-Secession Law, adopted at the Third Session of the 10th NPC in March 2005, stipulates: "There is only one China in the world. Both the mainland and Taiwan belong to one China. China's sovereignty and territorial integrity brook no division. Safeguarding China's sovereignty and territorial integrity is the common obligation of all Chinese people, the Taiwan compatriots included. Taiwan is part of China. The state shall never allow the 'Taiwan independence' secessionist forces to make Taiwan secede from China under any name or by any means."

The National Security Law, adopted at the 15th meeting of the Standing Committee of the 12th NPC in July 2015, stipulates: "The sovereignty and territorial integrity of China brook no violation or separation. Safeguarding national sovereignty, unity and territorial integrity is the common duty of all Chinese citizens, including Hong Kong, Macao and Taiwan compatriots."

We are one China, and Taiwan is part of China. This is an indisputable fact supported by history and the law. Taiwan has never been a state; its status as part of China is unalterable. Any attempt to distort these facts and dispute or deny the one-China principle will end in failure.

II. Resolute Efforts of the CPC to Realize China's Complete Reunification

The CPC has always been dedicated to working for the wellbeing of the Chinese people and the rejuvenation of the Chinese nation. Soon after its founding in 1921, the CPC set itself the goal of freeing Taiwan from colonial rule, reuniting it with the rest of the country and liberating the whole nation, including compatriots in Taiwan. It has made a tremendous effort to achieve this goal.

The CPC is committed to the historic mission of resolving the Taiwan question and realizing China's complete reunification. Under its resolute leadership, people on both sides of the Taiwan Straits have worked together to de-escalate tension across the Straits. They have set out on a path of peaceful development and made many breakthroughs in improving cross-Straits relations.

After the founding of the PRC in 1949, China's Communists, under the leadership of Mao Zedong, proposed the essential guideline, underlying principle, and basic policy for peaceful settlement of the Taiwan question. The CPC prepared and worked for the liberation of Taiwan, thwarted the Taiwan authorities' plans to attack the mainland, and foiled attempts to create "two Chinas" and "one China, one Taiwan". Through their efforts, the lawful seat and rights of the PRC in the United Nations were restored and the one-China principle was subscribed to by the majority of countries, laying important groundwork for peaceful reunification. The CPC central leadership established high-level contact with the Taiwan authorities through proper channels in pursuit of a peaceful solution to the Taiwan question.

Following the Third Plenary Session of the 11th CPC Central Committee in 1978, with the establishment of diplomatic relations between the PRC and the United States,

China's Communists, led by Deng Xiaoping, defined the fundamental guideline for peaceful reunification in the vital interests of the country and the people and on the basis of the consensus for peaceful settlement of the Taiwan question. The CPC introduced the creative and well-conceived concept of One Country, Two Systems, and applied it first in resolving the questions of Hong Kong and Macao. It took action to ease military confrontation across the Taiwan Straits, restore contact, and open up people-to-people exchanges and cooperation, opening a new chapter in cross-Straits relations.

After the Fourth Plenary Session of the 13th CPC Central Committee in 1989, China's Communists, led by Jiang Zemin, made eight proposals for the development of cross-Straits relations and the peaceful reunification of China[3]. The CPC facilitated agreement across the Straits on the 1992 Consensus, which embodies the one-China principle. It initiated cross-Straits consultations and negotiations, resulting in the first talks between heads of the non-governmental organizations authorized by the two sides of the Straits, and expanded cross-Straits exchanges and cooperation in various fields. The CPC took firm action against separatist activities led by Lee Teng-hui, and struck hard at the separatist forces seeking "Taiwan independence". It ensured the smooth return of Hong Kong and Macao to China, and applied the policy of One Country, Two Systems, which had a constructive impact on the settlement of the Taiwan question.

After the 16th CPC National Congress in 2002, China's Communists, led by Hu Jintao, highlighted the importance of peaceful development of cross-Straits relations. The CPC pushed for the enactment of the Anti-Secession Law to curb separatist activities in Taiwan, hosted the first talks between the leaders of the CPC and the Kuomintang in six decades since 1945, and defeated attempts by Chen Shui-bian to fabricate a legal basis for "independence". The CPC effected profound changes in moving the peaceful development of cross-Straits relations forward by promoting institutionalized consultations and negotiations that produced fruitful results, establishing overall direct two-way links in mail, business and transport, and facilitating the signing and implementation of the Economic Cooperation Framework Agreement.

After the 18th CPC National Congress in 2012, China's Communists, under the leadership of Xi Jinping, took a holistic approach to cross-Straits relations in keeping with changing circumstances, added substance to the theory on national reunification and the principles and policies concerning Taiwan, and worked to keep cross-Straits relations on the right track. The CPC developed its overall policy for resolving the Taiwan question in the new era, and set out the overarching guideline and a program of action.

At its 19th National Congress in October 2017, the CPC affirmed the basic policy of upholding One Country, Two Systems and promoting national reunification, and emphasized its resolve never to allow any person, any organization, or any political party, at any time or in any form, to separate any part of Chinese territory from China.

In January 2019, Xi Jinping, general secretary of the CPC Central Committee and president of China, addressed a meeting marking the 40th anniversary of the release of the Message to Compatriots in Taiwan. In his speech, Xi Jinping proposed major policies to advance the peaceful development of cross-Straits relations and the peaceful reunification of China in the new era. These are: first, working together to promote China's rejuvenation and its peaceful reunification; second, seeking a Two Systems solution to the Taiwan question and making innovative efforts towards peaceful reunification; third, abiding by the one-China principle and safeguarding the prospects for peaceful reunification; fourth, further integrating development across the Straits and consolidating the foundations for peaceful reunification; fifth, forging closer bonds of heart and mind between people on both sides of the Straits and strengthening joint commitment to peaceful reunification.

The CPC and the Chinese government have thereby adopted a series of major measures for charting the course of cross-Straits relations and realizing China's peaceful reunification:

- The CPC and the Chinese government have facilitated the first meeting and direct dialogue between leaders of the two sides since 1949, raising exchanges and interactions to new heights, opening up a new chapter, and creating new space for cross-Straits relations. This is a new milestone. The departments in charge of cross-Straits affairs on both sides have established regular contact and communication mechanisms on a common political foundation, and the heads of the two departments have exchanged visits and set up hotlines.

- Upholding the one-China principle and the 1992 Consensus, the CPC and the Chinese government have facilitated exchanges between political parties across the Straits, and conducted dialogues, consultations, and in-depth exchanges of views on cross-Straits relations and the future of the Chinese nation with relevant political parties, organizations, and individuals in Taiwan. These efforts have resulted in consensus on multiple issues, and promoted a number of joint initiatives exploring the Two Systems solution to the Taiwan question with all sectors of Taiwan society.

- Guided by the conviction that people on both sides of the Taiwan Straits are of the same family, the CPC and the Chinese government have promoted peaceful development of cross-Straits relations and integrated development of the two sides for the benefit of both the mainland and Taiwan. We have also refined the institutional arrangements, policies and measures to promote cross-Straits exchanges and cooperation, designed to advance the wellbeing of the people of Taiwan. These include the delivery of water from the coastal province of Fujian to Kinmen Island, electronic travel passes for Taiwan residents to enter or leave the mainland, residence permits for Taiwan residents, progressively ensuring that Taiwan compatriots have equal access to public services so as to facilitate their studying, starting businesses, working and living on the mainland, and an ongoing effort to pave the way for Taiwan to benefit first from the mainland's development opportunities.

- While countering interference and obstruction from separatist forces, the CPC and the Chinese government have called on the people of Taiwan to promote effective and in-depth cooperation and people-to-people exchanges in various fields across the Straits. Having overcome the impact of COVID-19, we have held a number of exchange events such as the Straits Forum, and maintained the momentum of cross-Straits exchanges and cooperation.

- Resolute in defending state sovereignty and territorial integrity and opposing separatist activities and external interference, the CPC and the Chinese government have safeguarded peace and stability in the Taiwan Straits and the fundamental interests of the Chinese nation. We have taken lawful action against and effectively deterred separatist forces. We have handled Taiwan's external exchanges in a sound manner, and consolidated the international community's commitment to the one-China principle.

Under the guidance of the CPC, great progress has been made in cross-Straits relations over the past seven decades, especially since the estrangement between the two sides was ended. Increased exchanges, broader cooperation and closer interactions have brought tangible benefits to people across the Straits, especially of Taiwan. This fully demonstrates that cross-Straits amity and cooperation are mutually beneficial.

The volume of cross-Straits trade was only US\$46 million in 1978. It rose to US\$328.34 billion in 2021, up by a factor of more than 7,000. The mainland has been Taiwan's largest export market for the last 21 years, generating a large annual surplus for the island. The mainland is also the largest destination for Taiwan's off-island investment. By the end of 2021 Taiwan businesses had invested in almost 124,000 projects on the mainland, to a total value of US\$71.34 billion[4].

In 1987 less than 50,000 visits were made between the two sides; by 2019 this number had soared to about 9 million. In the past three years, affected by COVID-19, online communication has become the main form of people-to-people interactions across the Straits, and the numbers of people participating in and covered by online communication are reaching new highs.

The CPC has always been the spine of the Chinese nation, exercising strong leadership in realizing national rejuvenation and reunification. Its consistent efforts over the decades to resolve the Taiwan question and achieve complete national reunification are based on the following:

First, the one-China principle must be upheld, and no individual or force should be allowed to separate Taiwan from China.

Second, it is imperative to strive for the wellbeing of all Chinese people, including those in Taiwan, and to realize the aspirations of all Chinese people for a better life.

Third, we must follow the principles of freeing the mind, seeking truth from facts, maintaining the right political orientation, and breaking new ground, and defend the

fundamental interests of the nation and the core interests of the state in formulating principles and policies on work related to Taiwan.

Fourth, it is necessary to have the courage and skill to fight against any force that attempts to undermine China's sovereignty and territorial integrity or stands in the way of its reunification.

Fifth, extensive unity and solidarity must be upheld to mobilize all factors to fight against any force that would divide the country, and pool strengths to advance national reunification.

III. China's Complete Reunification Is a Process That Cannot Be Halted

Against a backdrop of profound and complex changes in the domestic and international situation, our cause of complete national reunification is facing new challenges. The CPC and the Chinese government have the strength and the confidence to deal with complexities and overcome risks and threats, and the ability to take great strides forward on the path to national reunification.

1. Complete Reunification Is Critical to National Rejuvenation

Throughout China's 5,000-year history, national reunification and opposition to division have remained a common ideal and a shared tradition of the whole nation. In the modern era from the mid-19th century, due to the aggression of Western powers and the decadence of feudal rule, China was gradually reduced to a semi-feudal, semi-colonial society, and went through a period of suffering worse than anything it had previously known. The country endured intense humiliation, the people were subjected to great pain, and the Chinese civilization was plunged into darkness. Japan's 50-year occupation of Taiwan epitomized this humiliation and inflicted agony on both sides of the Taiwan Straits. Our two sides face each other just across a strip of water, yet we are still far apart. The fact that we have not yet been reunified is a scar left by history on the Chinese nation. We Chinese on both sides should work together to achieve reunification and heal this wound.

National rejuvenation has been the greatest dream of the Chinese people and the Chinese nation since the modern era began. Only by realizing complete national reunification can the Chinese people on both sides of the Straits cast aside the shadow of civil war and create and enjoy lasting peace. National reunification is the only way to avoid the risk of Taiwan being invaded and occupied again by foreign countries, to foil the attempts of external forces to contain China, and to safeguard the sovereignty, security, and development interests of our country. It is the most effective remedy to secessionist attempts to divide our country, and the best means to consolidate Taiwan's status as part of China and advance national rejuvenation. It will enable us to pool the strengths of the people on both sides, build our common home, safeguard our interests and wellbeing, and create a brighter future for the Chinese people and the Chinese nation. As Dr Sun Yat-sen, the great pioneer of China's revolution, once said, "Unification is the hope of all Chinese nationals. If China can be unified, all Chinese will enjoy a happy life; if it cannot, all will suffer."

In exploring the path to rejuvenation and prosperity, China has endured vicissitudes and hardships. "Unification brings strength while division leads to chaos." This is a law of history. The realization of complete national reunification is driven by the history and culture of the Chinese nation and determined by the momentum towards and circumstances surrounding our national rejuvenation. Never before have we been so close to, confident in, and capable of achieving the goal of national rejuvenation. The same is true when it comes to our goal of complete national reunification. The Taiwan question arose as a result of weakness and chaos in our nation, and it will be resolved as national rejuvenation becomes a reality. When all the Chinese people stick together and work together, we will surely succeed in realizing national reunification on our way to national rejuvenation.

2. National Development and Progress Set the Direction of Cross-Straits Relations

China's development and progress are a key factor determining the course of cross-Straits relations and the realization of complete national reunification. In particular, the great achievements over four decades of reform, opening up and modernization have had a profound impact on the historical process of resolving the Taiwan question and realizing complete national reunification. No matter which political party or group is in power in Taiwan, it cannot alter the course of progress in cross-Straits relations or the trend towards national reunification.

International Monetary Fund statistics show that in 1980 the GDP of the mainland was about US\$303 billion, just over 7 times that of Taiwan, which was about US\$42.3 billion; in 2021, the GDP of the mainland was about US\$17.46 trillion, more than 22 times that of Taiwan, which was about US\$790 billion.[5]

China's development and progress, and in particular the steady increases in its economic power, technological strength, and national defense capabilities, are an effective curb against separatist activities and interference from external forces. They also provide broad space and great opportunities for cross-Straits exchanges and cooperation. As more and more compatriots from Taiwan, especially young people, pursue their studies, start businesses, seek jobs, or go to live on the mainland, cross-Straits exchanges, interaction and integration are intensified in all sectors, the economic ties and personal bonds between the people on both sides run deeper, and our common cultural and national identities grow stronger, leading cross-Straits relations towards reunification.

The CPC has united the Chinese people and led them in embarking on the new journey of building China into a modern socialist country in all respects. Following the path of socialism with Chinese characteristics, the mainland has improved its governance and maintained long-term economic growth; it enjoys a solid material foundation, a wealth of human resources, a huge market, strong resilience in development, and social stability. It therefore has many strengths and favorable conditions for further development, and these have become the driving force for reunification.

Grounding its effort in the new development stage, the mainland is committed to applying the new development philosophy, creating a new development dynamic, and promoting high-quality development. As a result, the overall strength and international influence of the mainland will continue to increase, and its influence over and appeal to Taiwan society will keep growing. We will have a more solid foundation for resolving the Taiwan question and greater ability to do so. This will give a significant boost to national reunification.

3. Any Attempt by Separatist Forces to Prevent Reunification Is Bound to Fail

Taiwan has been an integral part of China's territory since ancient times. Moves to separate Taiwan from China represent the serious crime of secession, and undermine the common interests of compatriots on both sides of the Taiwan Straits and the fundamental interests of the Chinese nation. They will lead nowhere.

The DPP authorities have adopted a separatist stance, and colluded with external forces in successive provocative actions designed to divide the country. They refuse to recognize the one-China principle, and distort and deny the 1992 Consensus. They assert that Taiwan and the mainland should not be subordinate to each other, and proclaim a new "two states" theory. On the island, they constantly press for "de-sinicization" and promote "incremental independence". They incite radical separatists in and outside the DPP to lobby for amendments to their "constitution" and "laws". They deceive the people of Taiwan, incite hostility against the mainland, and obstruct and undermine cross-Straits exchanges, cooperation and integrated development. They have steadily built up their military forces with the intention of pursuing "independence" and preventing reunification by force. They join with external forces in trying to sow the seeds of "two Chinas" or "one China, one Taiwan". The actions of the DPP authorities have resulted in tension in cross-Straits relations, endangering peace and stability in the Taiwan Straits, and undermining the prospects and restricting the space for peaceful reunification. These are obstacles that must be removed in advancing the process of peaceful reunification.

Taiwan belongs to all the Chinese people, including the 23 million Taiwan compatriots. The Chinese people are firm in their resolve and have a deep commitment to safeguarding China's sovereignty and territorial integrity, and the fundamental interests of the Chinese nation, and this resolve and commitment will frustrate any attempt to divide the country. When Taiwan was invaded by a foreign power more than 100 years ago, China was a poor and weak country. More than 70 years ago, China defeated the invaders and recovered Taiwan. Today, China has grown into the world's second largest economy. With significant growth in its political, economic, cultural, technological, and military strength, there is no likelihood that China will allow Taiwan to be separated again. Attempts to reject reunification and split the country are doomed, because they will founder against the history and culture of the Chinese nation as well as the resolve and commitment of more than 1.4 billion Chinese people.

4. External Forces Obstructing China's Complete Reunification Will Surely Be Defeated

External interference is a prominent obstacle to China's reunification. Still lost in delusions of hegemony and trapped in a Cold War mindset, some forces in the US insist on perceiving and portraying China as a major strategic adversary and a serious long-term threat. They do their utmost to undermine and pressurize China, exploiting Taiwan as a convenient tool. The US authorities have stated that they remain committed to the one-China policy and that they do not support "Taiwan independence". But their actions contradict their words. They are clouding the one-China principle in uncertainty and compromising its integrity. They are contriving "official" exchanges with Taiwan, increasing arms sales, and colluding in military provocation. To help Taiwan expand its "international space", they are inducing other countries to interfere in Taiwan affairs, and concocting Taiwan-related bills that infringe upon the sovereignty of China. They are creating confusion around what is black and white, right and wrong. On the one hand, they incite separatist forces to create tension and turmoil in cross-Straits relations. On the other hand, they accuse the mainland of coercion, pressurizing Taiwan, and unilaterally changing the status quo, in order to embolden these forces and create obstacles to China's peaceful reunification.

The important principles of respecting state sovereignty and territorial integrity as enshrined in the Charter of the United Nations are the cornerstones of modern international law and basic norms of international relations. It is the sacred right of every sovereign state to safeguard national unity and territorial integrity. It goes without saying that the Chinese government is entitled to take all measures necessary to settle the Taiwan question and achieve national reunification, free of external interference.

Behind the smokescreens of "freedom, democracy, and human rights" and "upholding the rules-based international order", some anti-China forces in the US deliberately distort the nature of the Taiwan question - which is purely an internal matter for China - and try to deny the legitimacy and justification of the Chinese government in safeguarding national sovereignty and territorial integrity. This clearly reveals their intention of using Taiwan to contain China and obstruct China's reunification, which should be thoroughly exposed and condemned.

These external forces are using Taiwan as a pawn to undermine China's development and progress, and obstruct the rejuvenation of the Chinese nation. They are doing so at the cost of the interests, wellbeing and future of the people of Taiwan rather than for their benefit. They have encouraged and instigated provocative actions by the separatist forces; these have intensified cross-Straits tension and confrontation, and undermined peace and stability in the Asia-Pacific region. This runs counter to the underlying global trends of peace, development and win-win cooperation, and goes against the wishes of the international community and the aspiration of all peoples.

Shortly after the PRC was founded, even though the country itself had to be rebuilt on the ruins of decades of war, China and its people won a resounding victory in the War to Resist US Aggression and Aid Korea (1950-1953). We defeated a powerful and well-armed enemy through gallantry and tenacity. In doing so, we safeguarded the security of the newly founded People's Republic, reestablished the status of China as a major country in the world, and demonstrated our heroic spirit, our lack of fear, and our will to stand up against the abuse of the powerful.

China is firmly committed to peaceful development. At the same time, it will not flinch under any external interference, nor will it tolerate any infringement upon its sovereignty, security and development interests. Relying on external forces will achieve nothing for Taiwan's separatists, and using Taiwan to contain China is doomed to fail.

Tranquility, development and a decent life are the expectations of our Taiwan compatriots, and the common aspiration of those on both sides of the Taiwan Straits. Under the strong leadership of the CPC, the Chinese people and the Chinese nation have stood upright, won prosperity, and grown in strength. A moderately prosperous society in all respects has been built on the mainland, where a large population once lived in dire poverty. We now have better conditions, more confidence, and greater capabilities. We can complete the historic mission of national reunification, so that both sides of the Straits can enjoy a better life. The wheel of history rolls on towards national reunification, and it will not be stopped by any individual or any force.

IV. National Reunification in the New Era

Taking into consideration the overall goal of national rejuvenation in the context of global change on a scale unseen in a century, the CPC and the Chinese government have continued to follow the CPC's fundamental guidelines on the Taiwan question and implement its principles and policies towards Taiwan, and have made concrete efforts to promote peaceful cross-Straits relations, integrate the development of the two sides, and work towards national reunification.

1. Upholding the Basic Principles of Peaceful Reunification and One Country, Two Systems

National reunification by peaceful means is the first choice of the CPC and the Chinese government in resolving the Taiwan question, as it best serves the interests of the Chinese nation as a whole, including our compatriots in Taiwan, and it works best for the long-term stability and development of China. We have worked hard to overcome hardships and obstacles to peaceful reunification over the past decades, showing that we cherish and safeguard the greater good of the nation, the wellbeing of our compatriots in Taiwan, and peace on both sides.

The One Country, Two Systems principle is an important institutional instrument created by the CPC and the Chinese government to enable peaceful reunification. It represents a great achievement of Chinese socialism. Peaceful reunification and One Country, Two Systems are our basic principles for resolving the Taiwan question and

the best approach to realizing national reunification. Embodying the Chinese wisdom - we thrive by embracing each other - they take full account of Taiwan's realities and are conducive to long-term stability in Taiwan after reunification.

We maintain that after peaceful reunification, Taiwan may continue its current social system and enjoy a high degree of autonomy in accordance with the law. The two social systems will develop side by side for a long time to come. One Country is the precondition and foundation of Two Systems; Two Systems is subordinate to and derives from One Country; and the two are integrated under the one-China principle.

We will continue working with our compatriots in Taiwan to explore a Two Systems solution to the Taiwan question and increase our efforts towards peaceful reunification. In designing the specifics for implementing One Country, Two Systems, we will give full consideration to the realities in Taiwan and the views and proposals from all walks of life on both sides, and fully accommodate the interests and sentiments of our compatriots in Taiwan.

Ever since the One Country, Two Systems principle was proposed, certain political forces have been misrepresenting and distorting its objectives. The DPP and the authorities under its leadership have done everything possible to target the principle with baseless criticisms, and this has led to misunderstandings about its aims in some quarters of Taiwan. It is a fact that since Hong Kong and Macao returned to the motherland and were reincorporated into national governance, they have embarked on a broad path of shared development together with the mainland, and each complements the others' strengths. The practice of One Country, Two Systems has been a resounding success.

For a time, Hong Kong faced a period of damaging social unrest caused by anti-China agitators both inside and outside the region. Based on a clear understanding of the situation there, the CPC and the Chinese government upheld the One Country, Two Systems principle, made some appropriate improvements, and took a series of measures that addressed both the symptoms and root causes of the unrest. Order was restored and prosperity returned to Hong Kong. This has laid a solid foundation for the law-based governance of Hong Kong and Macao and the long-term continuation of One Country, Two Systems.

To realize peaceful reunification, we must acknowledge that the mainland and Taiwan have their own distinct social systems and ideologies. The One Country, Two Systems principle is the most inclusive solution to this problem. It is an approach that is grounded in democratic principles, demonstrates good will, seeks peaceful resolution of the Taiwan question, and delivers mutual benefit. The differences in social system are neither an obstacle to reunification nor a justification for secessionism. We firmly believe that our compatriots in Taiwan will develop a better understanding of the principle, and that the Two Systems solution to the Taiwan question will play its full role while compatriots on both sides work together towards peaceful reunification.

Peaceful reunification can only be achieved through consultation and discussion as equals. The long-standing political differences between the two sides are the fundamental obstacles to the steady improvement of cross-Straits relations, but we should not allow this problem to be passed down from one generation to the next. We can phase in flexible forms of consultation and discussion. We are ready to engage with all parties, groups, or individuals in Taiwan in a broad exchange of views aimed at resolving the political differences between the two sides based on the one-China principle and the 1992 Consensus. Representatives will be recommended by all political parties and all sectors of society on both sides, and they will engage in democratic consultations on peaceful development of cross-Straits relations, integrated development of the two sides, and the peaceful reunification of our country.

2. Promoting Peaceful Cross-Straits Relations and Integrated Development

Peaceful cross-Straits relations and integrated development pave the way for reunification and serve to benefit our people on both sides. Thus, both sides should work together towards this goal. We will extend integrated development, increase exchanges and cooperation, strengthen bonds, and expand common interests in the peaceful development of cross-Straits relations. In this way, we will all identify more closely with the Chinese culture and Chinese nation, and heighten the sense of our shared future. This lays solid foundations for peaceful reunification.

We will explore an innovative approach to integrated development and take the lead in setting up a pilot zone for integrated cross-Straits development in Fujian Province, advancing integration through better connectivity and more preferential policies, and based on mutual trust and understanding. Both sides should continue to promote connectivity in any area where it is beneficial, including trade and economic cooperation, infrastructure, energy and resources, and industrial standards. We should promote cooperation in culture, education, and health care, and the sharing of social security and public resources. We should support neighboring areas or areas with similar conditions on the two sides in providing equal, universal, and accessible public services. We should take active steps to institutionalize cross-Straits economic cooperation and create a common market for the two sides to strengthen the Chinese economy.

We will improve the systems and policies to guarantee the wellbeing of Taiwan compatriots and ensure that they are treated as equals on the mainland, and we will protect their legitimate rights and interests here in accordance with the law. We will support our fellow Chinese and enterprises from Taiwan in participating in the Belt and Road Initiative, major regional development strategies, and the strategy for coordinated regional development. We will help them integrate into the new development dynamic, participate in high-quality development, share in more development opportunities, and benefit from national socio-economic development.

We will expand cross-Straits exchanges and cooperation in various fields and overcome any obstacles and obstruction. We will encourage our people on both sides to pass on the best of traditional Chinese culture and ensure that it grows in new and

creative ways. We will strengthen communication among the general public and the younger generations on both sides, and encourage more fellow Chinese in Taiwan - young people in particular - to pursue studies, start businesses, seek jobs, or live on the mainland. This will help people on both sides to expand mutual understanding, strengthen mutual trust, consolidate a shared sense of identity, and forge closer bonds of heart and mind.

3. Defeating Separatism and External Interference

Separatism will plunge Taiwan into the abyss and bring nothing but disaster to the island. To protect the interests of the Chinese nation as a whole, including our compatriots in Taiwan, we must resolutely oppose it and work for peaceful reunification. We are ready to create vast space for peaceful reunification; but we will leave no room for separatist activities in any form.

We Chinese will decide our own affairs. The Taiwan question is an internal affair that involves China's core interests and the Chinese people's national sentiments, and no external interference will be tolerated. Any attempt to use the Taiwan question as a pretext to interfere in China's internal affairs or obstruct China's reunification will meet with the resolute opposition of the Chinese people, including our compatriots in Taiwan. No one should underestimate our resolve, will and ability to defend China's sovereignty and territorial integrity.

We will work with the greatest sincerity and exert our utmost efforts to achieve peaceful reunification. But we will not renounce the use of force, and we reserve the option of taking all necessary measures. This is to guard against external interference and all separatist activities. In no way does it target our fellow Chinese in Taiwan. Use of force would be the last resort taken under compelling circumstances. We will only be forced to take drastic measures to respond to the provocation of separatist elements or external forces should they ever cross our red lines.

We will always be ready to respond with the use of force or other necessary means to interference by external forces or radical action by separatist elements. Our ultimate goal is to ensure the prospects of China's peaceful reunification and advance this process.

Some forces in the US are making every effort to incite groups inside Taiwan to stir up trouble and use Taiwan as a pawn against China. This has jeopardized peace and stability across the Taiwan Straits, obstructed the Chinese government's efforts towards peaceful reunification, and undermined the healthy and steady development of China-US relations. Left unchecked, it will continue to escalate tension across the Straits, further disrupt China-US relations, and severely damage the interests of the US itself. The US should abide by the one-China principle, deal with Taiwan-related issues in a prudent and proper manner, stand by its previous commitments, and stop supporting Taiwan separatists.

4. Working with Our Fellow Chinese in Taiwan Towards National Reunification and Rejuvenation

National reunification is an essential step towards national rejuvenation. The future of Taiwan lies in China's reunification, and the wellbeing of the people in Taiwan hinges on the rejuvenation of the Chinese nation, an endeavor that bears on the future and destiny of the people on both sides. A united and prosperous China will be a blessing for all Chinese, while a weak and divided China will be a disaster. Only China's rejuvenation and prosperity can bring lives of plenty and happiness to both sides. But it requires the joint efforts of both sides, as does the complete reunification of the country.

Separatist propaganda and the unresolved political dispute between the two sides have created misconceptions over cross-Straits relations, problems with national identity, and misgivings over national reunification among some fellow Chinese in Taiwan. Blood is thicker than water, and people on both sides of the Straits share the bond of kinship. We have great patience and tolerance and we will create conditions for closer exchanges and communication between the two sides, and to increase our compatriots' knowledge of the mainland and reduce these misconceptions and misgivings, in order to help them resist the manipulation of separatists.

We will join hands with our fellow Chinese in Taiwan to strive for national reunification and rejuvenation. We hope they will stand on the right side of history, be proud of their Chinese identity, and fully consider the position and role of Taiwan in China's rejuvenation. We hope they will pursue the greater good of the nation, resolutely oppose separatism and any form of external interference, and make a positive contribution to the just cause of China's peaceful reunification.

V. Bright Prospects for Peaceful Reunification

Once peaceful reunification is achieved under One Country, Two Systems, it will lay new foundations for China to make further progress and achieve national rejuvenation. At the same time, it will create huge opportunities for social and economic development in Taiwan and bring tangible benefits to the people of Taiwan.

1. Taiwan Will Have a Vast Space for Development

Taiwan boasts a high level of economic growth, industries with distinctive local features, and robust foreign trade. Its economy is highly complementary with that of the mainland. After reunification, the systems and mechanisms for cross-Straits economic cooperation will be further improved. Backed up by the vast mainland market, Taiwan's economy will enjoy broader prospects, become more competitive, develop steadier and smoother industrial and supply chains, and display greater vitality in innovation-driven growth. Many problems that have long afflicted Taiwan's economy and its people can be resolved through integrated cross-Straits development with all possible connectivity between the two sides. Taiwan's fiscal revenues can be better employed to improve living standards, bringing real benefits to the people and resolving their difficulties.

Taiwan's cultural creativity will also enjoy a great boost. Both sides of the Taiwan Straits share the culture and ethos of the Chinese nation. Nourished by the Chinese civilization, Taiwan's regional culture will flourish and prosper.

2. The Rights and Interests of the People in Taiwan Will Be Fully Protected

Provided that China's sovereignty, security and development interests are guaranteed, after reunification Taiwan will enjoy a high degree of autonomy as a special administrative region. Taiwan's social system and its way of life will be fully respected, and the private property, religious beliefs, and lawful rights and interests of the people in Taiwan will be fully protected. All Taiwan compatriots who support reunification of the country and rejuvenation of the nation will be the masters of the region, contributing to and benefitting from China's development. With a powerful motherland in support, the people of Taiwan will enjoy greater security and dignity and stand upright and rock-solid in the international community.

3. Both Sides of the Taiwan Straits Will Share the Triumph of National Rejuvenation

The people of Taiwan are brave, diligent and patriotic, and have made unremitting efforts to improve themselves. They revere their ancestry and love their homeland. Working together and applying their talents, people on both sides of the Taiwan Straits will create a promising future. After reunification, we Chinese will bridge gaps and differences caused by long-term separation, share a stronger sense of national identity, and stand together as one. After reunification, we can leverage complementary strengths in pursuit of mutual benefit and common development. After reunification, we can join hands to make the Chinese nation stronger and more prosperous, and stand taller among all the nations of the world.

The people separated by the Taiwan Straits share the same blood and a common destiny. After reunification, China will have greater international influence and appeal, and a stronger ability to shape international public opinion, and the Chinese people will enjoy greater self-esteem, self-confidence and national pride. In Taiwan and on the mainland the people will share the dignity and triumph of a united China and be proud of being Chinese. We will work together to refine and implement the Two Systems solution to the Taiwan question, to improve the institutional arrangements for implementing the One Country, Two Systems policy, and to ensure lasting peace and stability in Taiwan.

4. Peaceful Reunification of China Is Conducive to Peace and Development in the Asia-Pacific and the Wider World

Peaceful cross-Straits reunification is of benefit not only to the Chinese nation, but to all peoples and the international community as a whole. The reunification of China will not harm the legitimate interests of any other country, including any economic interests they might have in Taiwan. On the contrary, it will bring more development opportunities to all countries; it will create more positive momentum for prosperity and stability in the Asia-Pacific and the rest of the world; it will contribute more to

building a global community of shared future, promoting world peace and development, and propelling human progress.

After reunification, foreign countries can continue to develop economic and cultural relations with Taiwan. With the approval of the central government of China, they may set up consulates or other official and quasi-official institutions in Taiwan, international organizations and agencies may establish offices, relevant international conventions can be applied, and relevant international conferences can be held there.

Conclusion

Over its 5,000-year history, China has created a splendid culture that has shone throughout the world from past times to present, and has made an enormous contribution to human society. After a century of suffering and hardship, the nation has overcome humiliation, emerged from backwardness, and embraced boundless development opportunities. Now, it is striding towards the goal of national rejuvenation.

Embarking on a new journey in a new era, the CPC and the Chinese government will continue to rally compatriots on both sides of the Taiwan Straits, and lead the efforts to answer the call of the times, shoulder historic responsibilities, grasp our fate and our future in our own hands, and work hard to achieve national reunification and rejuvenation.

The journey ahead cannot be all smooth sailing. However, as long as we Chinese on both sides of the Taiwan Straits devote our ingenuity and energy to the same goal, let there be no doubt - we will tolerate no foreign interference in Taiwan, we will thwart any attempt to divide our country, and we will combine as a mighty force for national reunification and rejuvenation. The historic goal of reuniting our motherland must be realized and will be realized.

Notes

[1] United Nations Juridical Yearbook 2010, p. 516.

[2] Between September 4 and 8, 1951, the United States gathered a number of countries in San Francisco for what they described as the San Francisco Peace Conference. Neither the PRC nor the Soviet Union received an invitation. The treaty signed at this meeting, commonly known as the Treaty of San Francisco, included an article under which Japan renounced all rights, title and claim to Taiwan and the Penghu Islands. This treaty contravened the provisions of the Declaration by United Nations signed by 26 countries - including the United States, the United Kingdom, the Soviet Union and China - in 1942, the fundamental principles of the UN Charter, and the basic norms of international law. The PRC was excluded from its preparation, drafting and signing, and its rulings on the territory and sovereign rights of China - including the sovereignty over Taiwan - are therefore illegal and invalid. The Chinese government has always refused to recognize the Treaty of San Francisco, and has never from the outset deviated from this stance. Other countries, including the Soviet

Union, Poland, Czechoslovakia, the Democratic People's Republic of Korea, Mongolia, and Vietnam, have also refused to recognize the document's authority.

[3] In his speech titled "Continue to Promote the Reunification of the Motherland" on January 30, 1995, Jiang Zemin, then general secretary of the CPC Central Committee and president of China, made eight proposals for the development of cross-Straits relations and peaceful national reunification. He emphasized, "Adhering to the one-China principle is the basis and prerequisite for peaceful reunification", and "in not promising to renounce the use of force, we are in no way targeting our Taiwan compatriots, but rather foreign forces conspiring to interfere in China's peaceful reunification and bring about Taiwan independence". (See *Selected Works of Jiang Zemin*, Vol. I, Eng. ed., Foreign Languages Press, Beijing, 2009, pp. 407-412.)

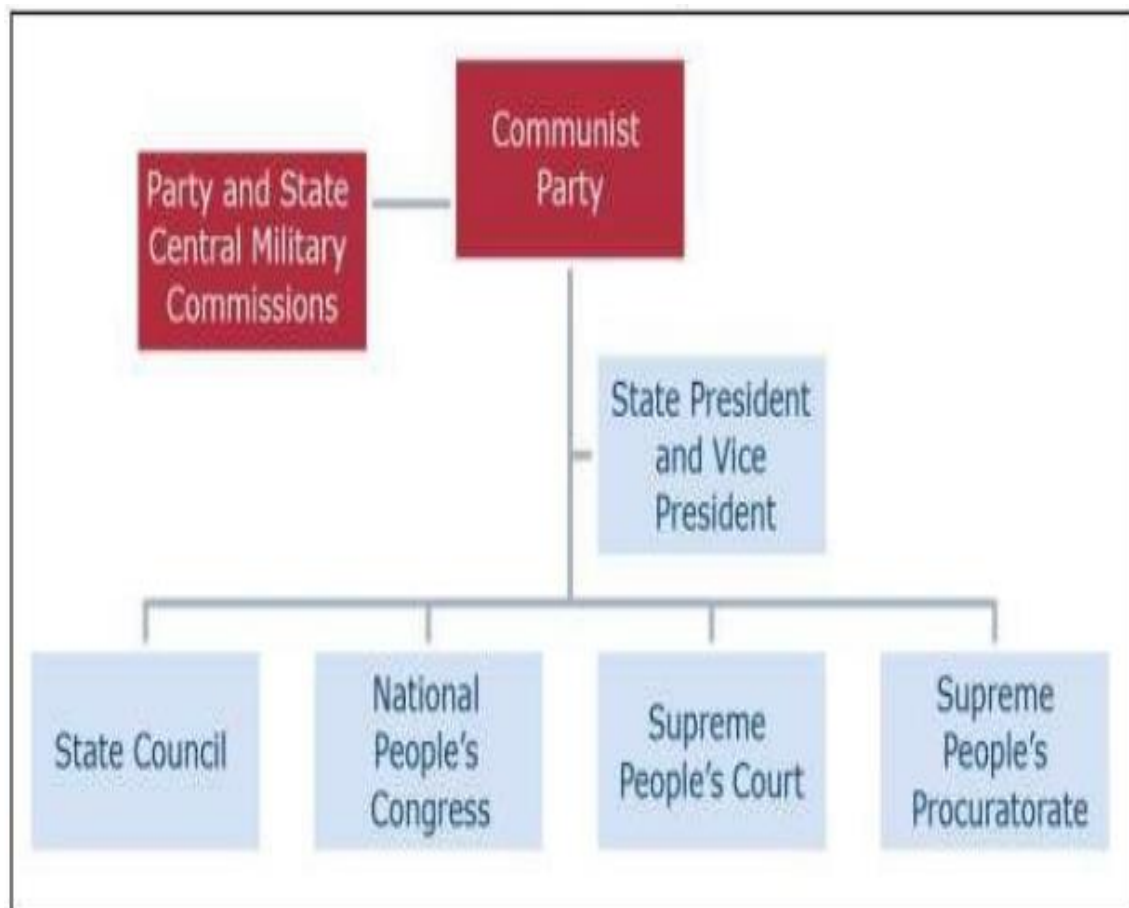
[4] This figure does not include reinvestment by Taiwan investors through a third place.

[5] From the statistics of the April 2022 edition of the World Economic Outlook databases of the International Monetary Fund.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Γ» ΣΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:
Η ΥΨΗΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΪΒΑΝ
ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σχεδιάγραμμα 1²²³

Πολιτικό σύστημα ΛΔΚ

²²³ **Πηγή:** Batson A. (2018) *What is changing about the rule of the Chinese Communist Party?* <https://andrewbatson.com/2018/04/05/what-is-changing-about-the-rule-of-the-chinese-communist-party/> (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

Σχεδιάγραμμα 2²²⁴

Στενά της Μαλάκκας

Σχεδιάγραμμα 3α²²⁵

Διεκδικήσεις Κίνας στην Νότια Σινική Θάλασσα.

Disputed claims in the South China Sea

Claims

- China
- Philippines
- Malaysia
- Brunei
- Vietnam

Area:
South China Sea covers more than 3 million sq km

Trade:
Over \$5 trillion in ship-borne trade passes through the sea annually

Oil and gas:
Major unexploited oil and gas deposits are believed to lie under the seabed

²²⁴ **Πηγή:** Wikipedia.org (2022) Πορθμός της Μαλάκκας
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/bb/Strait_of_malacca.jpg (Πρόσβαση 12 Δεκ 22)

²²⁵ **Πηγή:** Iasexpress.net (2022) Στρατηγική Σημασία του Ινδο-Ειρηνικού.
<https://www.iasexpress.net/indo-pacific/> (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

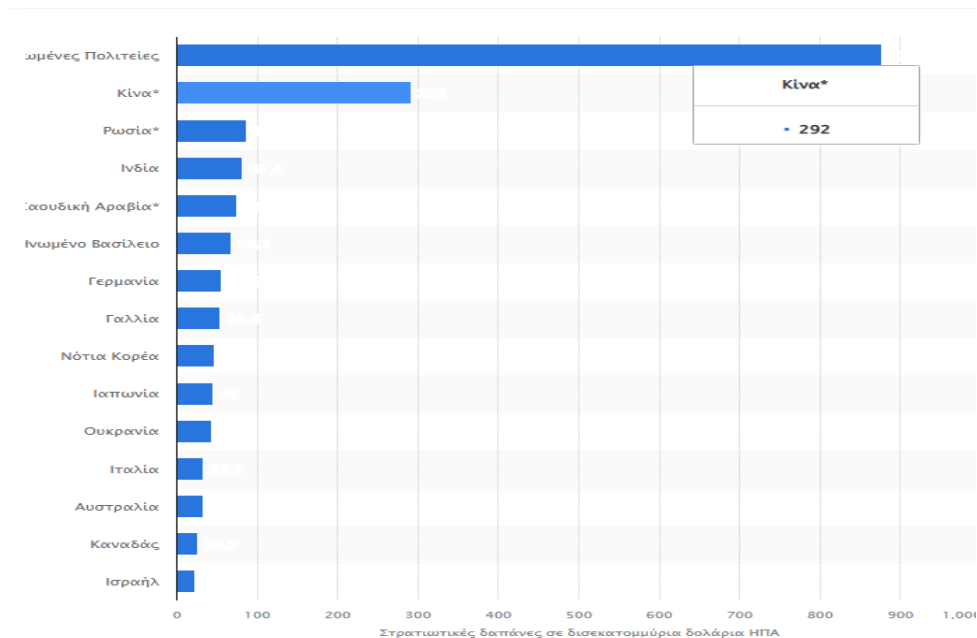
Σχεδιάγραμμα 3β²²⁶

Η Πρώτη και η Δεύτερη Αλυσίδα Νησιών

Σχεδιάγραμμα 4²²⁷

Χώρες με τις υψηλότερες στρατιωτικές δαπάνες για το 2022

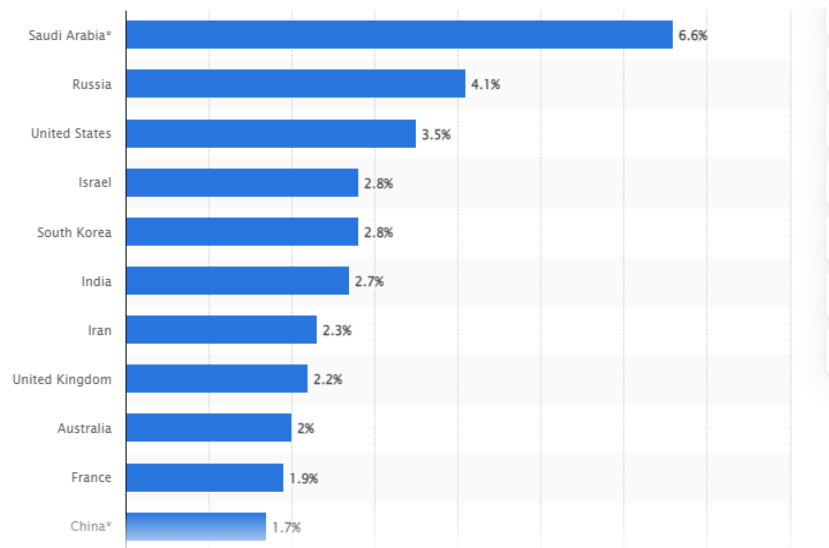

²²⁶ Πηγή: Office of the Secretary of Defense (2010) *China's Military Strategy*. https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/2010_CMPR_Final.pdf (Πρόσβαση 25 Νοε 22)

²²⁷ Πηγή: Statista (2023α) *Χώρες με τις Υψηλότερες Στρατιωτικές Δαπάνες για το 2022*. <https://www.statista.com/statistics/264443/the-worlds-largest-armies-based-on-active-force-level/> (Πρόσβαση 04 Ιαν 24)

Σχεδιάγραμμα 5²²⁸

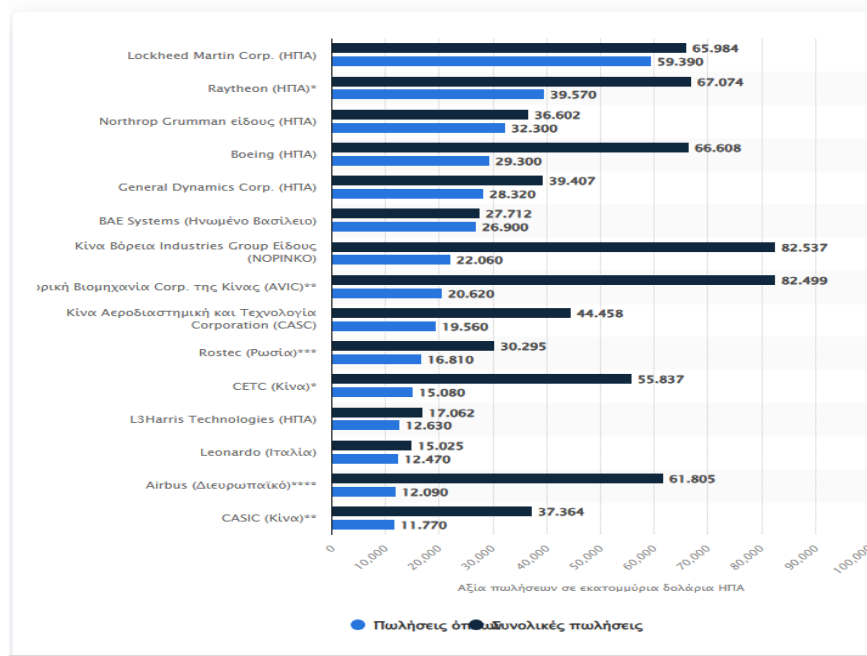
Στρατιωτικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ στις χώρες με τις υψηλότερες στρατιωτικές δαπάνες για το 2021

Σχεδιάγραμμα 6²²⁹

Οι μεγαλύτερες εταιρείες παραγωγής όπλων και στρατιωτικών υπηρεσιών παγκοσμίως το 2022, με βάση τις πωλήσεις όπλων

(σε εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ)

²²⁸ **Πηγή:** Statista (2023β) *Οι Στρατιωτικές Δαπάνες ως Μερίδιο του ΑΕΠ ανά Χώρα το 2021.*
<http://www.statista.com/statistics/266892/military-expenditure-as-percentage-of-gdp-in-highest-spending-countries/> (Πρόσβαση 06 Φεβ 23)

²²⁹ **Πηγή:** Statista (2023γ) *Οι Μεγαλύτερες Εταιρείες Παραγωγής Όπλων και Στρατιωτικών Υπηρεσιών Παγκοσμίως το 2022, με Βάση τις Πωλήσεις Όπλων.*
<https://www.statista.com/statistics/267160/sales-of-the-worlds-largest-arms-producing-and-military-services-companies/> (Πρόσβαση 04 Ιαν 24)

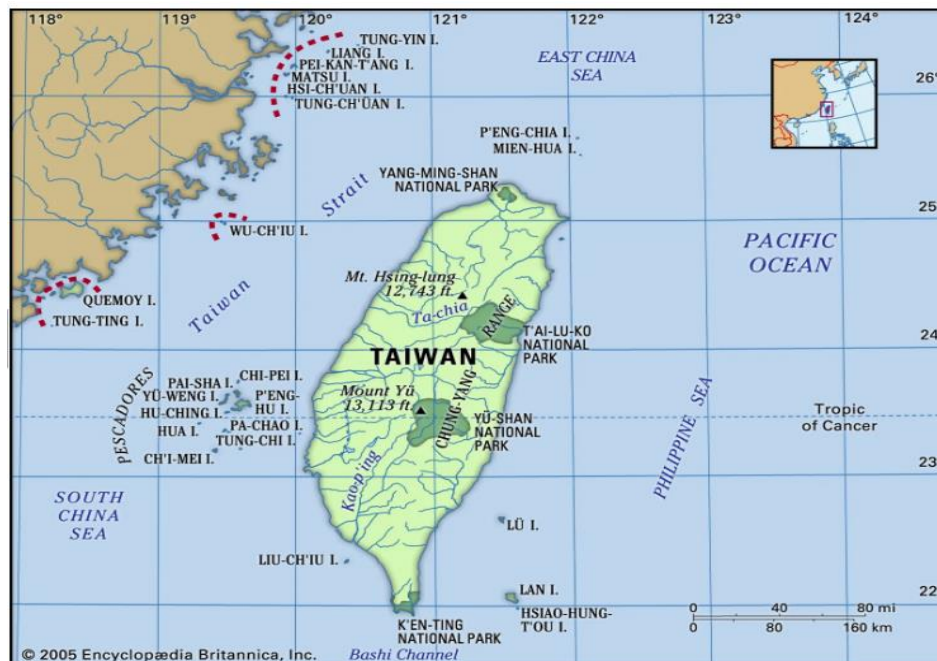
Σχεδιάγραμμα 7²³⁰

Πρωτοβουλία της «Στρατηγικής Ανάπτυξης Υποδομών (BRI)»

Σχεδιάγραμμα 8²³¹

Επικράτεια Δημοκρατίας της Κίνας (Ταϊβάν)

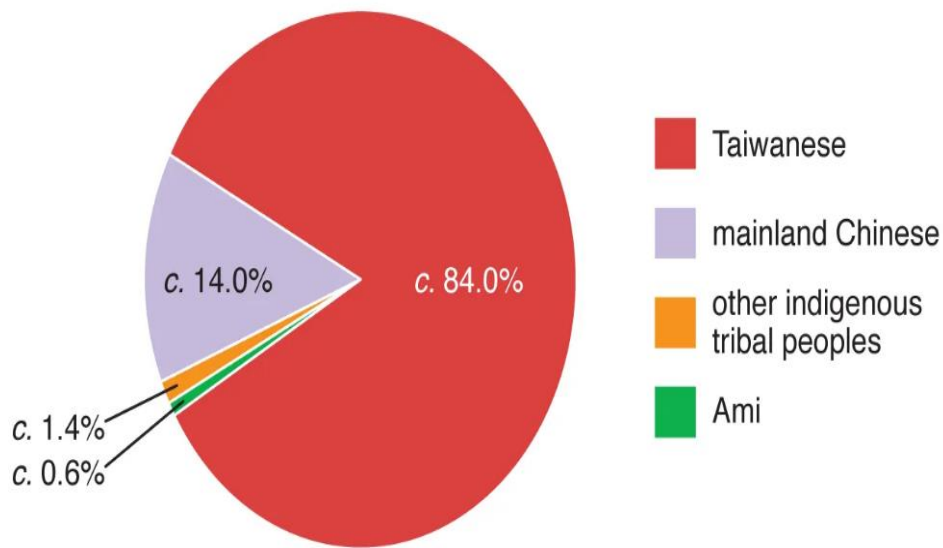
²³⁰ Πηγή: Sharma M. (2019) *Nepal and China should use BRI to Spread Prosperity and Happiness*. <https://nepalindata.com/ne/Nepal-and-China-should-use-BRI-to-spread-prosperity-and-happiness/>

(Πρόσβαση 06 Φεβ 23)

²³¹ Britannica.com.(2023), ό.π..

Σχεδιάγραμμα 9²³²

Σύνθεση πληθυσμού Δημοκρατίας της Κίνας (Ταϊβάν) - 2003

Σχεδιάγραμμα 10²³³

Πρόγραμμα προώθησης «Έξι Βασικών Στρατηγικών Βιομηχανιών».

Advanced deployment on the foundation of 5+2 Industries

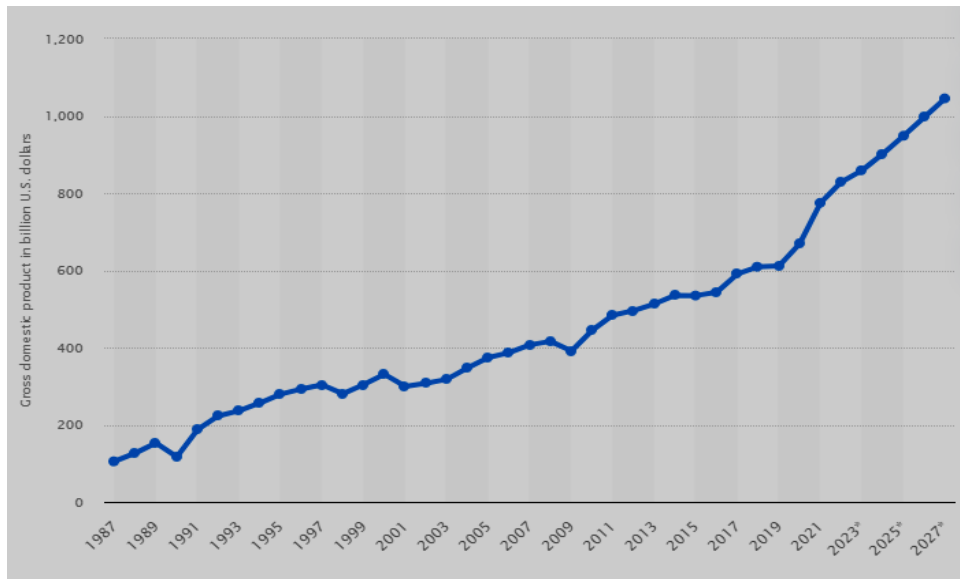

²³² Britannica.com.(2023), ό.π.

²³³ National Development Council (2020), ό.π.

Σχεδιάγραμμα 11²³⁴

ΑΕΠ της Ταϊβάν από το 1987 έως το 2027(σε δις δολάρια)

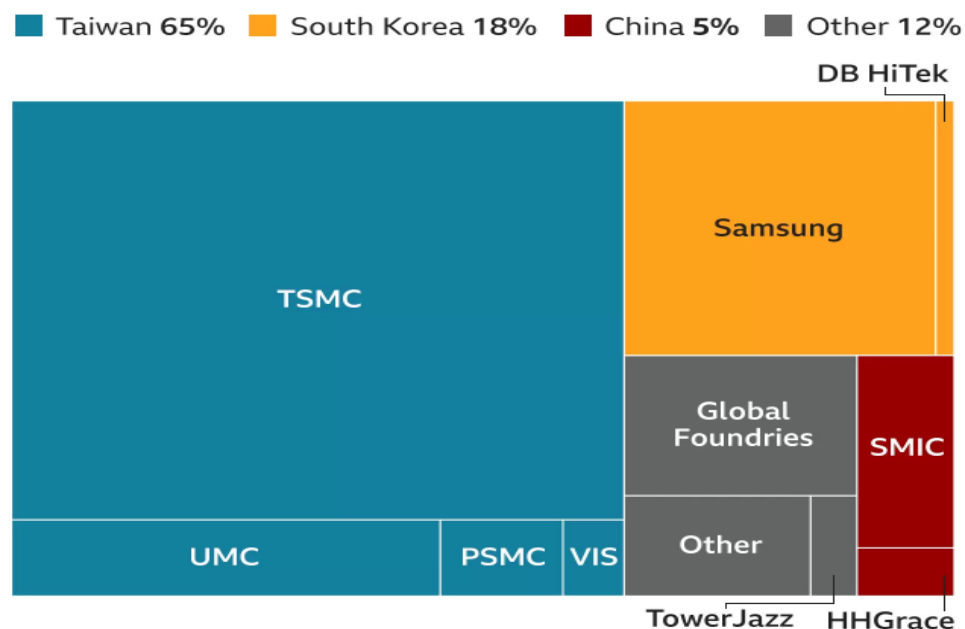

Σχεδιάγραμμα 12²³⁵

Παγκόσμια παραγωγή σε ημιαγωγούς

Taiwan dominates the global production of computer chips

Global foundry market share, by country and company 2021

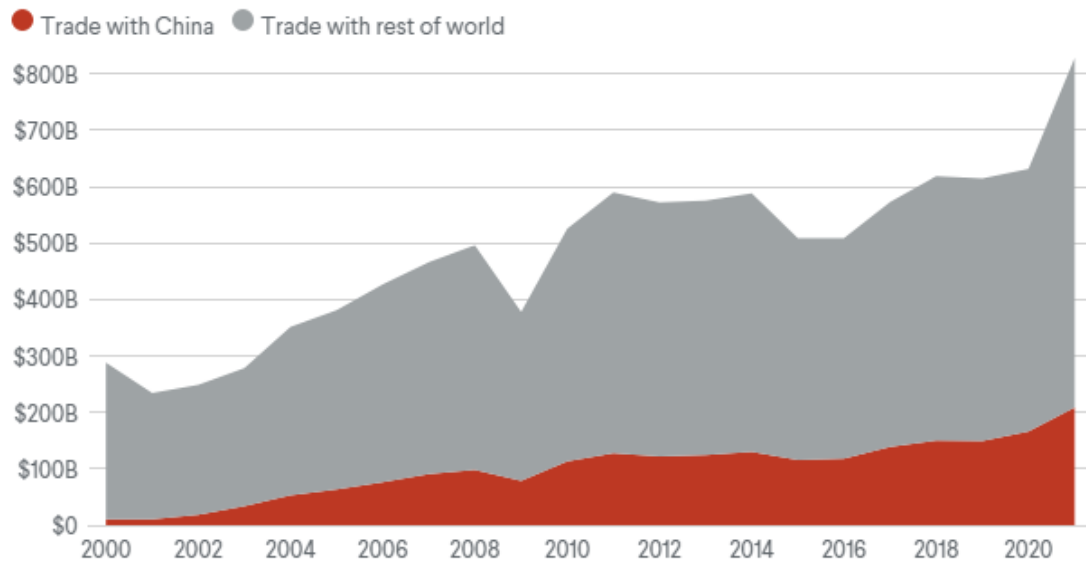
²³⁴ Πηγή: Statista (2023δ) Taiwan: Gross Domestic Product (GDP) in Current Prices from 1987 to 2027. <https://www.statista.com/statistics/727589/gross-domestic-product-gdp-in-taiwan/> (Πρόσβαση 06 Φεβ 23)

²³⁵ Brown D. (2022), ό.π.

Σχεδιάγραμμα 13²³⁶

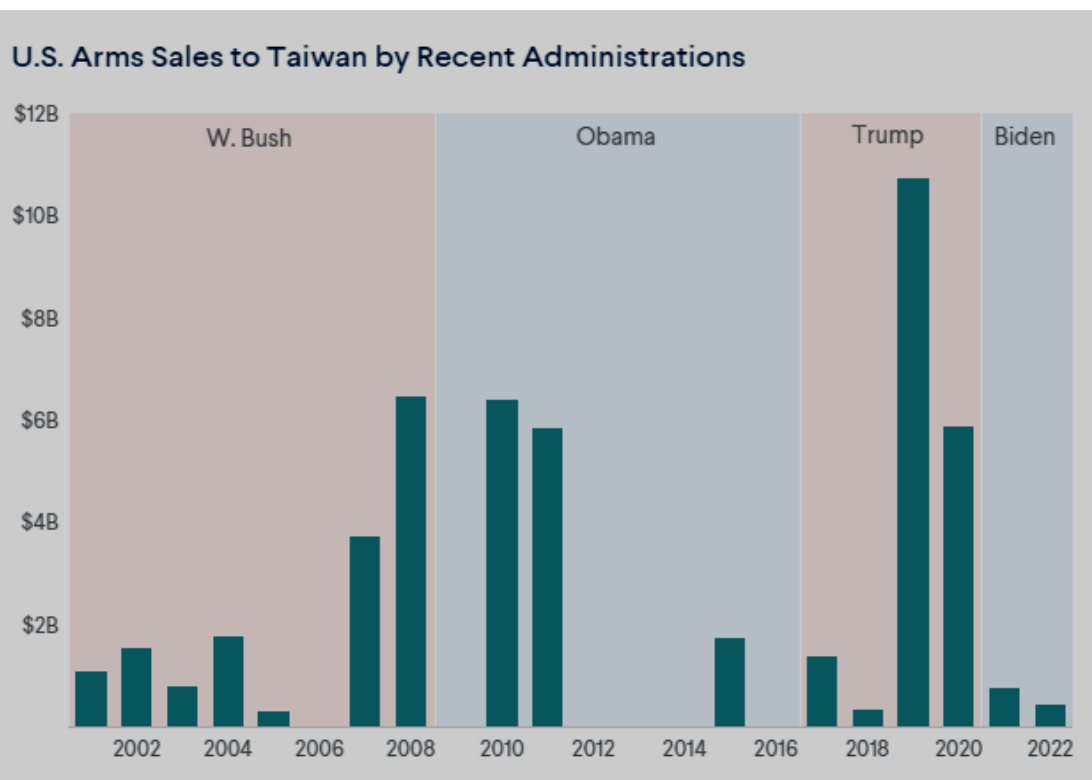
Εμπόριο Ταιβάν με την Κίνα.

China Makes Up the Largest Share of Taiwan's Trade

Σχεδιάγραμμα 14²³⁷

Πωλήσεις οπλισμού ΗΠΑ στην Ταιβάν

²³⁶ Maizland L. (2022), ό.π.

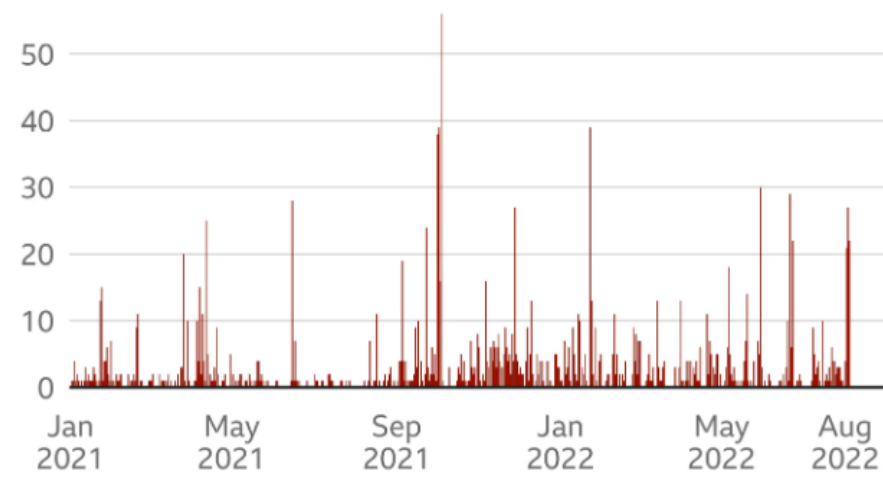
²³⁷ Maizland L. (2022), ό.π.

Σχεδιάγραμμα 15²³⁸

Παραβιάσεις της ADIZ της Ταϊβάν από κινεζικά αεροσκάφη.

Reported incursions into Taiwan's Air Defence Identification Zone

Chinese military aircraft sorties reported by Taiwan

Σχεδιάγραμμα 16²³⁹

Περιοχές διεξαγωγής στρατιωτικών ασκήσεων της ΛΔΚ

²³⁸ Brown D. (2022), ό.π.

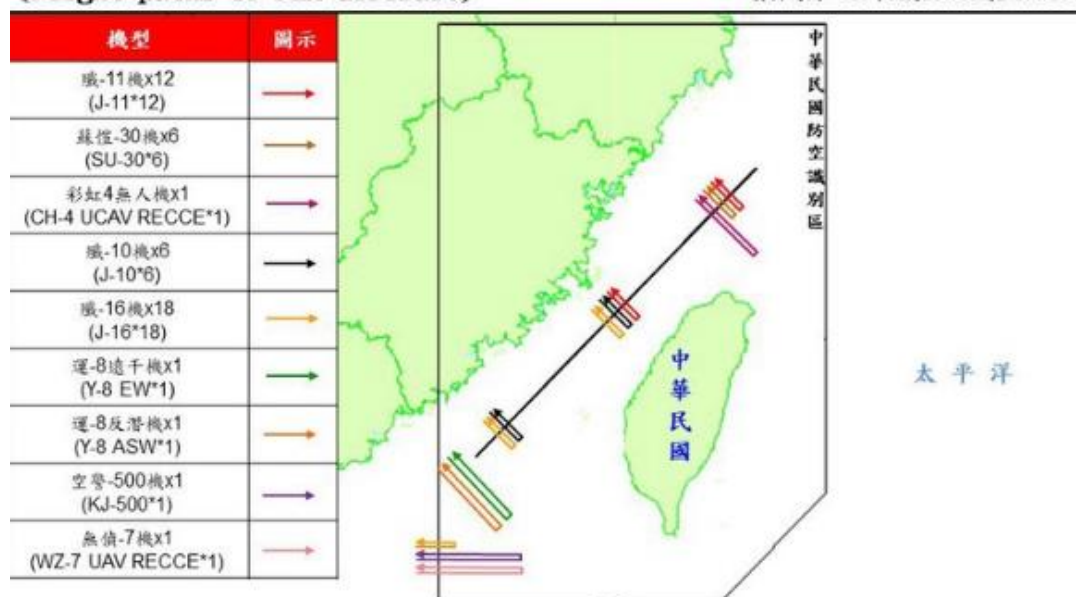
²³⁹ Brown D. (2022), ό.π.

Σχεδιάγραμμα 17²⁴⁰

Διαδρομή πτήσης αεροσκαφών της ΛΔΚ στις 26 Δεκεμβρίου 2022

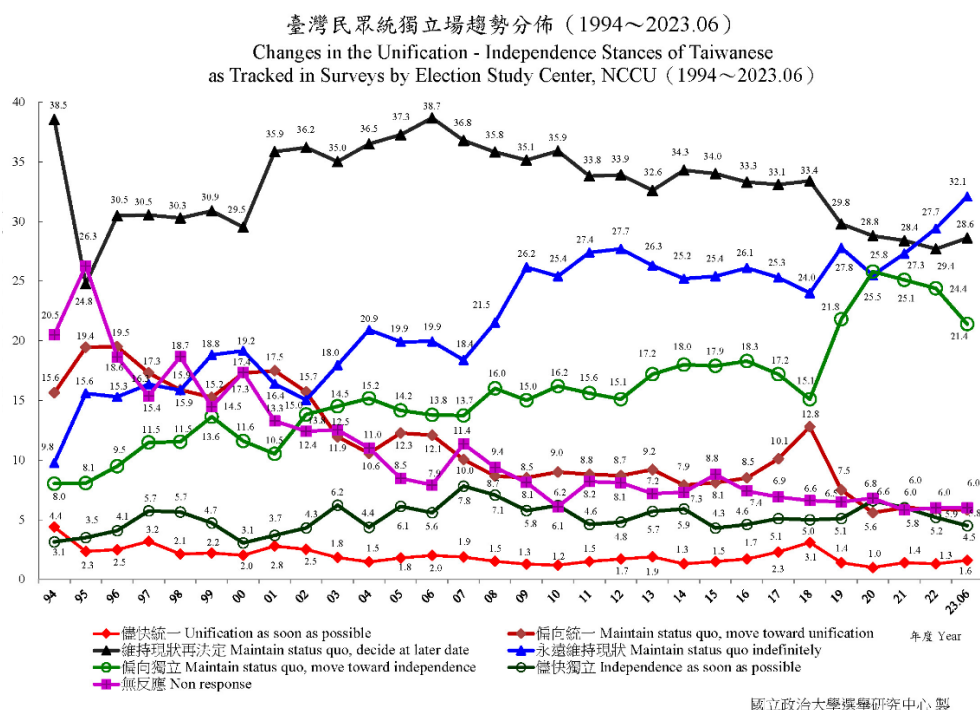
(Flight paths of PLA aircraft)

資料時間：111年12月25日06時至26日06時

Σχεδιάγραμμα 18²⁴¹

Δημοσκοπήση: Ανεξαρτησία Ταϊβάν Vs Ενοποίηση με ΛΔΚ (1994/12-2023/06)

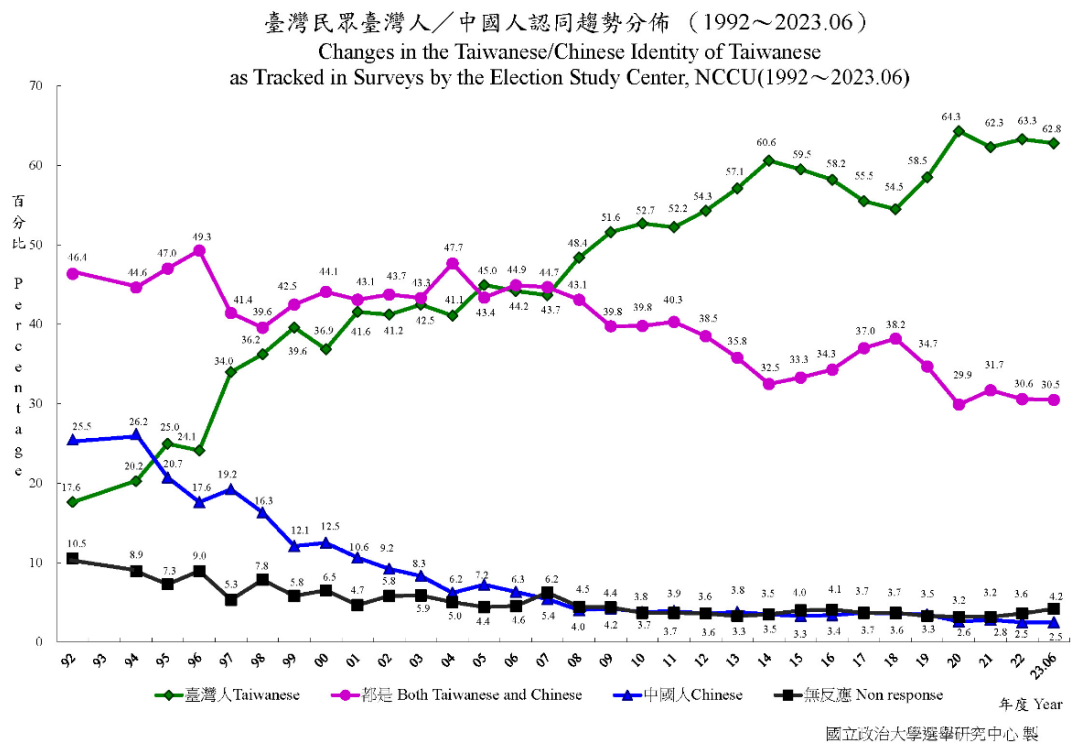

²⁴⁰ Radio Free Asia (2022), ό.π.

²⁴¹ Πηγή: Election Study Center, National Chengchi University (2023) *Taiwan Independence vs. Unification with the Mainland (1994/12~2023/06)*
<https://esc.nccu.edu.tw/PageDoc/Detail?fid=7801&id=6963> (Πρόσβαση 04 Ιαν 24)

Σχεδιάγραμμα 19²⁴²

Δημοσκοπήση: Ταϊβανέζικη ταυτότητα Vs Κινεζική ταυτότητα (1992/06-2023/06)

²⁴² Πηγή: Election Study Center, National Chengchi University (2023). *Taiwanese / Chinese Identity (1992/06~2023/06)* <https://esc.nccu.edu.tw/PageDoc/Detail?fid=7801&id=6963>(Πρόσβαση 04 Ιαν 24)